

1924 ΣΑΡ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΑΡΡΗ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

*Κατά τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου
τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας*

ΔΙΑ ΤΗΝ Β' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΖΗΚΑΚΗ

ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

1924

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν σφραγίδα τοῦ
βιβλιοπωλείου.

• Δέκτης
• Σπάρτη Καρδία
• 1996

ΝΕΩΤΑΤΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

Karl Andrees Geographie des Welthandels. Wien.	1921
A. Eckard - H. Knocke Handels=und Wirtschaftsgeographie. Annover.	1921
W. Götzinger. Wirtschaftsgeographie. Zürich.	1923
Ιω. Σαρρή. Νέα Γεωγραφία τῶν Ἡπείρων.	1921
Ernest Granger. Nouvelle Geographie Universelle. Paris.	1922—1923
Ἐγγὺς καὶ ἀπώ Ἀνατολὴ (περισσικὸν) Ἰανουαρ.-Μάτου.	1924
Μηνιαῖα δελτία τοῦ εἰδικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν (Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) 1 Ἰανουαρ.—30 Ἰουγίου.	1923
Πίνακες τῶν ἔξαχθέντων καὶ εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου-31 Δεκεμβρίου (Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.	1923
Ἐπειτηδὲς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου τοῦ ἐν Ἑλλάδι διπλωματικοῦ σώματος.	1923

Ε Λ Λ Α Σ

[Πρόδει σύγκρισιν]

Ἐπιφάνεια 130.000 τετρ. χιλιόμ.

Πληθυσμὸς 6.000.000 κατ.

Πυκνότης πληθ. 46 κάτ. ἀνὰ 1 τετργ. χιλ.

(Πελοπόννησος 20.000 τετρ. χιλ.—Κρήτη 8.600 τετρ. χιλ.).

Ὑψίστον δρος ("Ολυμπος) 3.000 μέτρ.

Τῆς οἰλης ἐπιφανείας	Δάση	13 %
	"Αγονογος ἔδαφος	33 %
	Καλλιεργουμένη ἐπιφ.	22 %
	Λειβάδια καὶ νομαῖ	32 %

Ἐμπόριον (1923)	Εἰσαγωγικὸν	1.342.173 τόν.
	Ἐξαγωγικὸν	6.035.346.000 δρχ.

Ἐμπορικὸν γνωτικὸν	ἀτμόπλοια	432	(770 χιλ. τόν.)
	ἴστιοφόρα	1060	(130 χιλ. τόν.)
	ἐν δλῳ πλοῖα	1492	(900 χιλ. τόν.)

Σιδηροδρ. γραμμῶν μῆκος 2440 χιλιόμ.

ΜΕΡΟΣ Γ'

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

1. ΙΤΑΛΙΑ

(305.000 τετρ. χιλ.—38 έκατ. ματ.—125 κάτ. ἀνὰ 1 τετρ. χιλ.)

"Εκτασις καὶ διαέρεσις. Η Ἰταλικὴ χερσόνησος (ἢ Ἀπεννινικὴ), κατὰ πολὺ στεγνωτέρα τῆς Βαλκανικῆς, ἐκτείνεται ἐκ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης πρὸς τὸ Ἰόνιον πέλαγος. Τὸ νοτιανατολικὸν αὐτῆς ἀκρον μορφοῖ γέφυραν πως πρὸς τὴν Ἐλληνικὴν χερσόνησον (πορθμὸς Ὁτράντου, εὗρους 70 χιλιομ.). Νοτίως καὶ δυτικῶς πλήθος νήσων ἀποτελοῦν τὴν Νησιωτικὴν Ἰταλίαν (Σικελία, Σαρδηνία, Διπάραι, "Ελβα).

Η Ἰταλία ἐκτείνεται πρὸς Β. μέχρι τῶν Ἀλπεων. Μετὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον ηδέηθη κατὰ 26.000 τετραγ. χιλ. καὶ 2 έκατ. ματ. διὰ χωρῶν κατὰ τὰς Ἀλπεις καὶ τὴν Βαλκανικὴν χερσόνησον. Οὕτω φυσικῶς ἡ Ἰταλία διακρίνεται εἰς τὴν Ἡπειρωτικὴν Ἰταλίαν ἢ Ἀπεννινικὴν χερσόνησον καὶ τὴν Νησιωτικὴν Ἰταλίαν.

α) Η Ἡπειρωτικὴ Ἰταλία κατέχει τὸ εὐρὺ Λοιμβαρδικὸν διαθύπεδον (ἢ τοῦ Πάδου), τὸ δποῖον περιβάλλεται πρὸς Β. καὶ Δ. ὅπὸ τῶν Ἀλπεων, πρὸς Ν. δὲ ὅπὸ τῶν Ἀπεννίγων. Ἀλλοτε τοῦτο ἦτο κόλπος τῆς Ἀδριατικῆς, τοῦ δποίου δὲ πυθμὴν ἔπαθεν ἐκκασταχοῦ ἔξαρσιν, εἴτα δὲ προσεχώσθη δλόκληρος ἢ ἔκτασις διὰ τῶν ρευμάτων ἐκ τῶν Ἀλπεων καὶ τῶν Ἀπεννίγων. Μέρος τῶν Ἀλπεων ἔτι ὅπάγεται εἰς τὴν Ἰταλίαν ὡς καὶ αἱ πρὸς Α. νέαι χώραι μετὰ τῆς χερσονήσου Ἰστρίας (ἐκ τῆς Αὔστριας ἀποσπασθεῖσαι).

β) Η ὑποδηματόσχημος Ἀπεννινικὴ χερσόνησος παρουσιάζει πρὸς τὸ Λιγυστικὸν καὶ Τυρρηνικὸν πέλαγος (πρὸς Δ.) πλούσιον διαμελισμὸν (κόλποι τῆς Γενούης, τῆς Σπέτσιας, τῆς Νεαπόλεως Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

καὶ τοῦ Σαλέρνου). Διὰ τοῦτο ἡ δυτικὴ αὕτη ἀκτὴ εἶνε ἡ πλευρὰ τῶν συγκοινωνιῶν, ἐνῷ ἡ πρὸς N. (ἐνθα δὲ κόλπος τοῦ Τάραντος) καὶ ἡ πρὸς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος (πρὸς A.) ἔχουν σημασίαν μικροτέραν.

Τὰ Ἀπέννινα, συγέχεια ὅντα τῶν κεντρικῶν "Άλπεων διασχίζουν τὴν χερσόνησον διαγνίως. Τὰ Βόρεια Ἀπέννινα χωρίζουν τὴν ψυχροτέραν Βόρειον Ἰταλίαν ἀπὸ τὴν θερμοτέραν Μέσην καὶ Νότιον. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὅλου αὐτῶν μήκους, ἐν τῇ ἀγρίᾳ καὶ ὠραίᾳ συνάμικτα δροσυστάδι τῶν Ἀδριατικῶν, φίλαντι τὸ μέγιστον ὅψιος (Γκράν Σάσσο, 2920 μ.). Νοτιώτερον παρὰ τὸν κόλπον τῆς Νεαπόλεως, ὑψοῦται τὸ ἥφαιστειον *Βεξούβιος* (1300 μ. ὑψ.), τοῦ διποίου ἔκρηξις κατὰ τὸ 79 π. Χ. κατέχωσε τὰς πόλεις Ἡράκλειαν, Πομπηῖαν καὶ Σταβίας. Άλι ἐνταῦθα κυριώταται καὶ εὐφορώταται πεδιάδες, ἡ Τοσκανικὴ καὶ ἡ Καμπανικὴ, ἐκτείνονται πρὸς τὴν δυτικὴν παραλίαν.

γ) Συγέχεια τῶν Ἀπεννίνων εἶνε τὰ ὅρη τῆς τριγωνικῆς *Σικελίας* (διλίγον μεγαλυτέρας τῆς Ηελοποννήσου, 3¹/₂ ἑκατομ. κατ.). Ἐγταῦθα τὸ ὕψιστον ὅρος τῆς Ἰταλίας, ἡ *Αἴτνη*, ἐνεργὸν ἥφαιστειον (ὑψηλότερον τοῦ Ὁλύμπου).

"Ολίγον μικροτέρα τῆς Σικελίας είνε ἡ τετράπλευρος *Σαρδηνία* (π. Σαρδώ), ἀλλὰ κατὰ πολὺ μικροτέρας σημασίας, ὀραῖως κατοικουμένη (37 κάτ. ἀνὰ 1 τετρ. χλ.). Σπουδαιότητα ἔχει ἡ μικρὰ παράκτιος *Ἐλβα* διὰ τὰ μέταλλεα τοῦ σιδήρου, τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὃσον τὸ ἔδαφος τῆς Ἰταλίας εἰς μέταλλα είνε πτωχότατον.

• *III Θέσεις.* Ἡ ἐν τῷ κόσμῳ θέσις τῆς Ἰταλίας ἔχει πολλὰ πλεονεκτήματα. Κατέχει τὸ μέσον τῆς Μεσογείου, ἡ ὁποία διασχίζεται ὑπὸ πολλῶν θαλασσίων γραμμῶν· οὕτω συγκοινωνεῖ εὐκόλως μετά τε τοῦ Ἰνδικοῦ ὥκεανος (διὰ τῆς διώρυχος τοῦ Σουέζ) καὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Μόνον πρὸς B. τὴν συγκοινωνίαν ἐμποδίζουν αἱ "Αλπεις, διὸ σειρὰ σιδηροδρομικῶν σηράγγων ἀναίγονται ἐνταῦθα διὰ τῶν ὅποιων οἱ σιδηρόδρομοι ἄγουν εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἐλβετίαν.

"*IV Θάτα τῆς ἔηρᾶς!* Οἱ μέγιστοι ποταμοὶ εἶνε οἱ διαρρέοντες τὸ Λοιμαρδικὸν βαθύπεδον *Πάδος* καὶ *Ἀδίγης*. Ἀλλὰ πλὴν τοῦ Πάδου, ὁ διποῖος ἐν μέρει είνε πλωτός, οἱ λοιποὶ εἶνε

βραχεῖς, χρησιμοποιούμενοι μόνον πρὸς ἀρδευσιν. Οὐδὲν διαρρέει τὴν Τοσκανικὴν πεδιάδα, διαφέρεις τὸ ἄλλοτε ἀκμάσαν Λάτιον. Πολλοὶ μικροὶ ποταμοὶ διαχρέχουν τὴν Καμπανικήν πεδιάδα, ή ὅποια κατὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Βεζουθίου κειμένη, ἀποκαλεῖται «εὐδαίμων» διὰ τὴν εὐφορίαν αὐτῆς, ἐπιφέρουσα κατ' ἔτος τριπλήγη συγκομιδήν.

Αἱ ὑπὸ τὰς Ἀλπεις ὥραῖς λίμναι *Melzow* (Ματζόρε), *Kammos* καὶ *Gárdia* παρέχουν δόδον πλωτάς, αἱ ὅποιαι αὐξάνονται διὰ διωρύχων κατὰ τὰς μεγάλας πεδιάδας.

■ **ΙΚΛΕΙΣΑ.** Τὸ Λοιμβαρδικὸν βαθύπεδον ἔχει κλῖμα μᾶλλον ἡπειρωτικὸν καὶ ὑγρόν, ή δὲ λοιπὴ Ἰταλία ἔχει τὸ Μεσογειακὸν κλῖμα, δημοιον πρὸς τὸ τῆς Ἐλλάδος. Τὸ κλῖμα εἰς τὴν Καμπάνιαν καὶ τὴν Σικελίαν εἶναι γλυκύτατον. Γλυκὺν εἶναι καὶ τὸ εἰς τὴν κατὰ τὸν κόλπον τῆς Γενούης *Lιγυστικὴν* (Riviera), ἔνθα περιβάλλοντος εἶναι ή διαμονὴ εὐπόρων ξένων κατὰ τὴν χειμερινὴν ἐποχήν. Οὐδὲν διαφέρει τὸ κλίματος τούτου ἐκτείνεται καὶ πρὸς τὰς πόλεις τῆς Γαλλίας Νίκαιαν καὶ Κάννας.

■ **Βλάστησις.** Οπως τὸ κλῖμα, οὕτω καὶ η βλάστησις καὶ τὰ γεωργικὰ προϊόντα εἶναι δημοια πρὸς τὰ τῆς Ἐλλάδος. Ἐπὶ πλέον ἐν τῇ βορείᾳ Ἰταλίᾳ, ὑπάρχει καλλιέργεια τῶν τεύτλων, προϊὸν τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης.

Φέ κατοικοι. Οἱ Ἰταλοὶ κατάγονται ἐκ διαφόρων προϊπαρξάντων λαῶν ἐν τῇ Χερσονήσῳ, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἐκλατινισθῆ. Κατὰ τὴν θρησκείαν εἶναι Χριστιανοὶ παππικοὶ (δυτικοῦ δόγματος). Η Ἰταλία εἶναι χώρα τῆς ἀναγεννήσεως τῶν ὥραίων τεχνῶν (διὸ ἔξοχων ποιητῶν καὶ ζωγράφων). Σήμερον δημος κατὰ τὴν παιδείαν πολλοί, ιδίως εἰς τὴν Νότιον Ἰταλίαν, εὑρίσκονται ἐν ταπεινῇ βαθμιδὶ. Οὐλος δὲ πληθυσμὸς ἀνέρχεται εἰς 38 ἑκατομ., αὐξαγόμενος διαρκῶς. Διὸ μέγας ἀριθμὸς μεταναστῶν διαμένει ἐν τῷ ἔξωτερικῷ, ἐν τε τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ καὶ τῇ Ἀμερικῇ (περὶ τὰ 6 ἑκατομ.).

Τὸ βασέλειον τῆς Ἰταλίας. Ἀπὸ τοῦ 1861 ἔχει πολιτευμα συνταγματικὴν μοναρχίαν καὶ περιλαμβάνει 16 χώρας καὶ 69 ἐπαρχίας. Η διοίκησις συνίσταται ἐκ βουλῆς καὶ γερουσίας. Εγειρὶ δὲ ἀποικίας ἐν τῇ Ἀφρικῇ τὴν Ἐρυθραίαν, τὴν Ἰταλικὴν Σομάλην καὶ τὴν Λιβύην (Τριπολίτιδα καὶ Κυρηναϊκήν).

Γεωργία. Η Ἰταλία εἶναι κατ' ἔξοχὴν γεωργικὴ χώρα· τὰ

3/4 των κατοίκων ασχολούνται εἰς τάπτηγ. Καλλιεργοῦνται δὲ τὰ 48% τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς, τινὲς δὲ πεδιάδες εἶναι λίαν εὔφοροι. Ἡ Λομβαρδικὴ πεδιάς διὰ τῶν φυσικῶν καὶ τεχνητῶν ἀρδεύσεων εἶναι μία τῶν εὔφορωτάτων περιοχῶν τῆς γῆς, παράγουσα ἐκλεκτοὺς δημητριακοὺς καρποὺς (σῖτον, ἀραβίσιτον, ὅρυζαν). Τοιοῦτοι παράγονται καὶ εἰς τὰς μικροτέρας, ἀλλ᾽ ὡσαύτως εὔφορωτάτας πεδιάδας, τῆς Καμπανίας καὶ τῆς Σικελίας. Οὐχ ἡπτον οἱ δημητριακοὶ καρποὶ δὲν ἐπαρκοῦν εἰς τὸν πυκνὸν πληθυσμὸν τῆς Ἰταλίας. Πρὸς τροφὴν χρησιμοποιοῦνται εἰς μεγάλας ποσότητας ὄσπρια, ἔυλοκέρατα καὶ κάστανα, ἐνῷ γέ καλλιέργεια τῶν γεωμήλων ὑστερεῖ.

Τὸ κατ' ἔξαγορὴν ἔχαγόμενον προϊὸν εἶναι ὁ οἶνος, τοῦ ὅποιου γέ ἐτησία παραγωγὴ ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 3½ μέχρι 4 ἑκατομ. τόννων (δωδεκαπλάσιον τῆς ἐν Ἑλλάδι παραγωγῆς), οὕτω δὲ γέ τῆς Ἰταλία μεταξὺ τῶν οἰνοπαραγωγῶν χωρῶν κατέχει τὴν δευτέραν θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ (πρώτη γέ Γαλλία). Ο οἶνος τῶν νοτίων χωρῶν εἶναι δριμύτερος γέ τῶν βορείων. Ἐκλεκτότεροι εἶναι δὲ τοῦ "Αστι" (Βόρ. Ἰταλία), δὲ τοῦ Σιάντι (Τοσκάνα), τὰ δάκρυα τοῦ Χριστοῦ (Lacrima Christi) καὶ δὲ τῆς Κάπρης ἐν τῇ Καμπανίᾳ, δὲ τῆς Μαρσάλας ἐν τῇ Σικελίᾳ κ. ἢ.

Ἡ ἔξαγωγὴ αὐτοῦ γίνεται κυρίως εἰς τὴν Βορδὼ (τῆς Γαλλίας) καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν.

Ἡ ἐλαιαὶ ἐλλείπει μόνον εἰς τὸ βαθύπεδον τοῦ Πάδου· καὶ κατὰ τὸ ἐλαιον τῶν ἐλαιῶν γέ τῆς Ἰταλία κατέχει τὴν δευτέραν θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ (πρώτη γέ Ἰσπανία), ἐν σχέσει δὲ πρὸς τὴν Ἑλλάδα γέ παραγωγὴ εἶναι τριπλασία. Τὸ πλεῖστον τούτου καταναλίσκεται ἐν τῇ χώρᾳ, τὸ λοιπὸν δὲ ἔξαγεται εἰς τὸ ἔξωτερικὸν (κυρίως εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἐλβετίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν).

Ἡ Ἰταλία, ως καὶ ἡ Ἑλλάς, εἶναι γέ χώρα τῶν δύωρων. Μεγάλαι ἐκτάσεις πορτοκαλλεώνων ὑπάρχουν ἐν τῇ Καμπανίᾳ, ἐν τῇ Σικελίᾳ καὶ ἐν τῇ Σαρδηνίᾳ. Πορτοκάλλια ως καὶ λοιπὰ ἐσπεριδοειδῆ ἔξαγονται κατὰ ποσότητας, ἔτι δὲ καὶ σῦκα, ξηραὶ σταφυλαὶ, κάστανα καὶ ἀμύγδαλα.

Ἡ παραγωγὴ τῆς ἐν τεύτλων ζακχάρεως ἐν τῇ Βορ. Ἰταλίᾳ (300 χιλ. τόν.) καλύπτει τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας. Πλὴν ἔτι τῆς μορέας αἱ λοιπαὶ καλλιέργειαι ἔχουν μικρὰν ἀξίαν καὶ μόνον φημίζεται τὸ λινον τῆς Λομβαρδίας, γέ κάνναβις τῆς Βολωνίας καὶ

Χάρτης τῶν προϊόντων τῆς Ἰταλίας.

ό βάμβακ τής Σικελίας. Ο διάγος καπνός (τὸ ¼ τοῦ τῆς Ἑλλάδος) δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὴν κατανάλωσιν.

Δάση ἐν τῇ Ἰταλίᾳ εἰνε σχετικῶς διάγα (16 % τῆς Θλης ἐπιφανείας). Ἐν τῇ Λοιμαρδικῇ πεδιάδι ἐλλείπουν τελείως.

Ιατηνοτροφέα. Ἐκτεταμένοι λαιμῶνες ὑπάρχουν μόνον εἰς τὴν Βόρειον Ἰταλίαν. Ἐνταῦθα τρέφονται μεγάλα ποίμνια βοῶν καὶ ἀγελάδων ἐκ τῶν ὅποίων οἱ περίφημοι τυροὶ Παρμεζάνα, Γκορκόνζολα καὶ τὸ βούτυρον τοῦ Μιλάνου. Ἐν τῇ χερσονήσῳ καὶ ταῖς νήσοις, ἔνθα τὸ κλιμα ἔγρατον, τὸ ἔδαφος εἰνε κατάλληλον διὰ πρόβατα καὶ αἴγας. Ἐνταῦθα, ως καὶ ἐν Ἑλλάδι, οἱ ποιμένες δόσκουν ταῦτα κατὰ νομαδικὸν τρόπον. Ἐν τῇ Βορείῳ Ἰταλίᾳ ἀκμάζει ἔτι ἡ δρυιτοφορία καὶ ἡ σηροφορία, ἀποφέροντα σπουδαιότατα εἶδη ἔξαργωγῆς. Παράγεται ἔτι ἐνταῦθα ἀρκετὴ καὶ ἐκλεκτὴ ποσότης μέλιτος.

Αλιεύει. Η Ἰταλία ἔχει καὶ ἀλιευτικὸν πλοῦτον. Τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος εἰνε πολύχθυ. Θύνται (τόνοι) καὶ σαρδέλλαι ἀλιεύονται κατὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Σικελίας καὶ τῆς Σαρδηγίας, ως καὶ πολλὰ ὀστρακόδερμα καὶ μαλάκια (frutti di mare). Σημαντικὴ ἀλιεία ὑπάρχει κατὰ τὰς λιμνοθαλάσσας τῶν ἐκβολῶν τοῦ Πάδου (Βενετία), ως καὶ ἐν ταῖς Ἀλπείαις λίμναις. Αλιεία ἔτι κοραλλίων καὶ σπόργων τελεῖται ὑπὸ ἀλιέων τῆς νοτίου Ἰταλίας κατὰ τὰ τενάγη τῆς Τυνησίας (Ἀφρικῆς).

Φρυκτὸν καὶ διοιμηχανέα. Η Ἰταλία στερεῖται τελείως γαιανθράκων. Ἐν μέρει, κατὰ τὰς Ἀλπεῖς καὶ τὰ Βόρεια Ἀπέννινα, ἀναπληροῦται ἡ ἔλλειψις αὕτη διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ ὄδοτος (λευκοῦ ἀνθρακοῦ). Ωσαύτως καὶ μεταλλεύματα ἐλλείπουν, καὶ μόνον ἐν τῇ Ἐλαχ ἔξχεται σίδηρος, δ ὅποιος ὑπερβαίνει τὸν Ἑλληνικόν, ἀνεργόμενος ὑπὲρ τὸ 1 ἑκατ. τόννων. Πρὸς τούτοις ἔξχεται ἐν Σαρδηγίᾳ ἀργυροῦχος μόλυβδος καὶ ψευδάργυρος (160 χιλ. τόν.) Ἐκ τῶν μαρμάρων τῆς Ἰταλίας πρωτεύει τὸ πεφημισμένον λευκὸν μάρμαρον τῆς Καρράρας (Τοσκάνη). Τὸ δὲ θεῖον ἀποτελεῖ σπουδαίαν πρόσοδον εἰς τὴν χώραν, ἔξαργόμενον ἴδιως ἐν Σικελίᾳ. Ἐξάγονται κατ' ἔτος περὶ τοὺς 450 χιλ. τόν. (ἡ πρώτη χώρα τοῦ κόσμου εἰς τὸ εἶδος τοῦτο).

Η Ἰταλικὴ διοιμηχανία ἔλαβεν ἐσχάτως μεγάλην αὔξησιν· ἐν τῇ μεταξουργίᾳ ἡ Ἰταλία ὑπερέχει πάντων τῶν Εὐρωπαϊκῶν

κρητῶν (κυρία ἔδρα τὸ Μιλάνον). Ἐν τῇ Βορείῳ Ἰταλίᾳ ἀκμάζει
ἔτι ἡ βαμβακουργία καὶ ἡ ἐριουργία, ἡ δὲ Βενετία ἔξαγει καὶ
μέρος τῶν βιομηχανικῶν τούτων προϊόντων. Ἡ μηχανουργία, καὶ
ἐν γένει ἡ σιδηρουργία, εἰνε ἵκανῶς προηγμένα (ἰδίᾳ ἐν Τουρίνῳ),
ἡ γαυπηγικὴ δὲ ἐν τῇ Λιγυστικῇ καὶ τῇ Βενετίᾳ. Πανταχοῦ δὲ ὑπάρ-
χει βιομηχανία τροφίων παρέχουσα φυράματα (ἰδίᾳ μακαρόνια),
ἔλαιον, οἶνον διὰ τε τὴν καταγάλωσιν καὶ τὴν ἔξαγωγήν. Εἰς ταύ-
τας προστίθενται ἡ χημικὴ βιομηχανία, ἡ τοῦ εἰαστικοῦ κόμ-
μεως (καστοσύκη), ἡ ἀρχαία ψιαθοπλεκτικὴ τῆς Τοσκάνης, τὰ ἐκ
χρυσοῦ, ἀργύρου, κοραλλίου καὶ μαρμάρου τεχνουργήματα, ἡ
ἀγγειοπλαστικὴ (Φοθεντιανά), τὰ μουσικὰ δργατα καὶ ἄλλα. Τὰ
τελευταῖα ὅμως ὑπολείπονται κατὰ πολὺ τῶν ἀριστουργημάτων τῆς
Ἰταλίας τοῦ Μεσαίωνος καὶ τῆς Ἀναγεννήσεως.

Τὸ ἐμπόριον. Τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἰταλίας ἐνερ-
γεῖται διὰ σιδηροδρ. δόδων καὶ ἀμαξειτῶν. Ἡ διὰ διωρύχων μετα-
φορὰ εἰνε ἀσήμικντος. Πυκνότατον δίκτυον συγκοινωγίῶν ἔχει ἡ
πεδιάς τοῦ Πάδου, ἡ ὁποία ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως εἰνε κατὰ
πολὺ ἀγωτέρα τῆς Νοτίου Ἰταλίας.

Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον διενεργεῖται ἐξ ἴσου κατά τε ἔηρῶν
καὶ κατὰ θάλασσαν. Ἡ κατασκευὴ σιδηροδρ. γραμμῶν διὰ μέσου
τῶν Ἀλπεων εὐκολύνει τὴν συγκοινωγίαν μετά τε τῆς Κεντρικῆς
καὶ Δυτικῆς Εὐρώπης, μετὰ τῶν ὁποίων περισσότερον συνδέεται
ἐμπορικῶς. Ωσαύτως ἐμπορικὰς σχέσεις ἔχει καὶ μετὰ τῆς Ἀγγλίας,
τῶν Ἕνωμένων πολιτειῶν, τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν καὶ τῆς Ἀπω-
Αγατολῆς. Πρῶται δὲ χώραι ἐκ τῶν τροφοδοτουσῶν τὴν Ἰταλίαν
εἰνε αἱ Ἕνωμέναι πολιτεῖαι, ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀργεντινή.

Ο ἐμπορικὸς στόλος τῆς Ἰταλίας εἰνε τριπλάσιος τοῦ
Ἐλληνικοῦ κατὰ τὴν χωρητικότητα (3 ἑκατ. τόν.), ἡ δὲ εἰσαγωγὴ
εἰνε τριπλασία τῆς ἔξαγωγῆς. Εἰς τὴν ἔξαγωγὴν τὰς πρώτας θέσεις
κατέχουν τὰ ἔξης ἀκατέργαστος μέταξα, μεταξωτὰ καὶ βαμβάκινα
ὑφάσματα, διπλάσιοι, κάνναβις, οἶνος, ἔλαιον, τυρός καὶ φά. Εἰς τὴν
εἰσαγωγὴν ὑπερέχουν οἱ δημητριακοὶ καρποί, ὁ γαϊάνθραξ καὶ ὁ
ἀκατέργαστος βάμβαξ. Τὸ μετὰ τῆς Ἐλλάδος ἐμπόριον τῷ 1923
εἶχεν ώς ἔξης:

Εἰσαγωγὴ ἐξ Ἑλλάδος

'Αρίτια εἰς δραχ.	'Αρίτια εἰς δραχ.
κατὰ χιλιάδες	κατὰ χιλιάδες
Καπνὸς, σῦκα, χαρούπια 216.500	Κλωσταὶ καὶ ύφασματα 190.135
"Ελαιον καὶ ἔλαια 3.277	"Ορυζαὶ καὶ λινον 89.460
Οἶνος 6.509	Θεῖον 31.613
Κολοφώνιον καὶ τερευθιγ-	Χημικὰ προϊόντα 16.834
θέλαιον 6.987	Ξυλεία 15.995
Δέρματα ἀκατέργ. καὶ κου-	Δέρματα κατειργασμένα 14.835
κούλια 66.953	"Ορυκτὰ καὶ μέταλλα κα-
Μέταξα 4.292	τειργασμένα 8.349
'Ορυκτὰ καὶ μέταλλα ἀκα-	Νήματα, σχοινία καὶ πῖλοι 18.562
τέργαστα 8.806	Κτηνοτροφία 3.285
Μάρμαρα 1.334	Ζάκχαρον καὶ φυράματα 7.408
Λοιπὰ προϊόντα 4.681	Εἴδη χάρτου 22.847
	Καυτσούνι διὰ τροχοὺς 16.123
	Λοιπὰ ἐμπορεύματα 2.352
'Εν ζλφ 319.339	'Εν ζλφ 437.798 <i>319.339</i> <i>118.459</i>

ΙΙΙ. Όλεις καὶ λειρένες

1) 'Εν τῇ Βορείῳ Ἰταλίᾳ:

Τουρτινον (450)¹, βιομηχανικὴ πόλις (ἐργοστ. οφαντουργίας καὶ μη-

χανῶν).

Μιλανον (Μεδιόλανον, 670), τὸ οἰκονομικὸν κέντρον τῆς Βορείου Ἰταλίας καὶ ἡ πρώτη πόλις τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας.

Βερόνα (86), ἐπὶ τοῦ Ἀδίγη, δύχυρα καὶ βιομηχανικὴ πόλις.

Βρεσσονία (90), ἔχουσα βιομηχανίαν μετάξης.

Βενετία (170), ἡ ἄλλοτε «βασιλίς τῶν θαλασσῶν», ἡ τρίτη ἐμπο-

ρικὴ πόλις μετὰ τὴν Νεάπολιν καὶ τὴν Γένουαν.

Βολωνία (190), βιομηχανικὴ πόλις μετάξης καὶ τροφίμων.

Τεργέστη (240), ὁ ἄλλοτε μέγας λιμὴν τῆς Αὐστροουγγαρίας, μὴ

ἔχων σήμερον τὴν τότε ἐμπορικὴν κίνησιν.

1. Οἱ παρὰ τὰς πόλεις καὶ ἐν παρενθέσαις ἀριθμοὶ δηλοῦν τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων κατὰ χιλιάδες.

Φιούμη (50), ἐλεύθερος λιμὴν κατὰ τὰ ὅρια τῆς Νοτιοσλαβίας.
Γένοντα (Γένυσα 300), δὲ δεύτερος λιμὴν τῆς Ἰταλίας καὶ ὁ πρῶτος τῶν ἀποδημούντων. Βιομηχανία μετάξης καὶ τροφίμων.

Σπέτσια (78), δὲ κύριος γαύσταθμος τῆς Ἰταλίας.

2) Ἐν τῇ μέσῃ Ἰταλίᾳ:

Φλωρεντία (240). ἐν τῇ χώρᾳ Τοσκάνῃ, βιομηχανικὸν καὶ ἐμπορικὸν κέντρον. "Αλλοτε ἔστια τέχνης (ἐπὶ τῶν Μεδίκων).

Λιβόρνον (110), ἔνθα μέγιστα γαυπηγεία. Λιμὴν ἐμπορικός.

Ρώμη (600), ἡ πρωτ. τοῦ βασιλείου καὶ ἡ ἔδρα τοῦ Πάπα. Ἡ «αἰωνία πόλις» εἶναι σήμερον περισσότερον πόλις τῶν τεχνῶν καὶ τῶν περιγγητῶν ἢ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας. "Ο ἀρχαῖος λιμὴν τῆς Ὡστίας πρὸ πολλοῦ εἶνε κεχωσμένος διὰ τῆς Ιλύος τοῦ Τιθέρεως, δὲ ποταμὸς οὗτος δὲν εἶνε πλωτός. "Ως πληγιέστερον θαλάσσιον ἐπίνειον χρησιμεύει δὲ λιμὴν Σιβίτα-Βέκκια.

Αγούλων (65), λιμὴν κατὰ τὸ Ἀδριατικόν.

3) Ἐν τῇ νοτίῳ Ἰταλίᾳ:

Νεάπολις (725), ἀρχαῖα Ἑλληνικὴ ἀποικία, ἐν τῇ εὐφορωτάτῃ Καμπανίᾳ. Ἡ μεγίστη πόλις καὶ ὁ πρῶτος ἐμπορικὸς λιμὴν τῆς Ἰταλίας. Ἡ πρώτη ἔτι βιομηχανικὴ πόλις τῆς Νοτίου Ἰταλίας. Ἡ θέσις τῆς πόλεως, παρὰ τὸν Βεζούθιον, εἶναι θελκτικωτάτη.

Βαρλέττα καὶ Βάρι (105), λιμένες τοῦ Ἀδριατικοῦ.

Βρεντήσιον (Brindisi 30), δὲ σταθμὸς τῶν σιδηροδρόμων διὰ τὴν θαλασσίαν συγκοινωνίαν τῆς Ἰταλίας μετὰ τῆς Ἐλλάδος καὶ τῆς Ἀγατολῆς.

Τάρας (70), λιμὴν καὶ γαύσταθμος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ κόλπῳ.

4) Ἐν τῇ Σικελίᾳ:

Πάνορμος (Palerme, 350), ἡ βιομηχανικωτάτη πόλις τῆς νήσου καὶ δὲ ἐμπορικώτατος αὐτῆς λιμὴν.

Μεσσήνη (150), ἐξαγωγικὸς λιμὴν τῶν ὀπωρῶν, ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῶν συγκοινωνιῶν Μασσαλίας-Νεαπόλεως-Ἐλλάδος.

Κατάνη (220), ἐξαγωγικὸς λιμὴν ὀπωρῶν, θείου καὶ κισσήρεως (πορσελλάνης).

— Ἡ μικρὰ δημιοχρατία "Αγιος Μαρίνος εἶνε 5πὸ τὴν Ἰταλίκην προστασίαν.

— Η νοτίως τῆς Σικελίας νῆσος **Μελίτη** (ν. Μάλτα), εἶναι μέγιστος σταθμὸς του Ἀγγλικοῦ στόλου καὶ ἀνήκει εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

ΑΙ ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ

1. *Η γραμμὴ τῆς Ριβιέρας* (π. Λιγυστικῆς) : Γένους—Νίκαια (Nice)—Μασσαλία.
2. *Η γραμμὴ τοῦ Κενίσου δρόου* : Τουρίνον—Κένισον—Λυών Παρίσιοι.
3. *Η γρ. τῆς Σεμπλῶνος* : Μιλάνον—Σεμπλών (σῆραγξ)—Λωζάνη—Παρίσιοι.
4. *Η γρ. τοῦ Ἀγίου Γοτθάρδου* : Μιλάνον—Κῶμος—Βελλιντόνα—Αγ. Γοτθάρδος (σῆραγξ)—Ζυρίχη—Στουτγάρδη.
5. *Η γρ. τῆς Βρέννης* (Ανατ. Ἀλπεων) : Βερόνα—Τριέντον—Βρένη (δίοδος)—Ινναμπρουκ—Μόναχον—Βερολίνον.
6. *Η γρ. τοῦ Τάουερν* : Τεργέστη—Γκέρτς—Φιλλάχ—Τάουερν (σῆραγξ)—Σαλτσδούργη—Μόναχον—Βερολίνον.
7. *Η γρ. τοῦ Σέμμεριγκ* (Ανατ. Ἀλπεων) :
 - α) Βενετία—Ούδινη—Φιλλάχ—Σέμμεριγκ (δίοδος)—Βιέννη.
 - β) Τεργέστη—Γκέρτς—Κλαγενφούρτη—Σέμμεριγκ—Βιέννη.
8. *Η γρ. τῆς Ανατολῆς* : Τεργέστη—Ζαγκρέθ—Βελιγράδιον—Νίσσα—
| Σόφια—Κων) πολις,
| Θεσσαλονίκη—Αθῆναι.

Προεσβεία καὶ **προϊξενεῖα** τῆς **Ἐλλάδος**. [Ἐν τῇ Ιταλίᾳ ὑπάρχει Ἐλληνικὴ προεσβεία ἐν Ρώμῃ. Ἐλληνικὰ Γερυκὰ Προεσνεῖα ὑπάρχουν ἐν Μιλάνῳ, ἐν Βενετίᾳ, ἐν Τεργέστῃ, ἐν Γενούῃ, ἐν Φλωρεντίᾳ, ἐν Νεαπόλει, ἐν Βάρι καὶ ἐν Μελίτῃ. Προεσνεῖα ὑπάρχουν ἐν Τουρίνῳ, ἐν Βολωνίᾳ, ἐν Σάντα Ρέμο (Λιγυστικῆς), ἐν Ἀγκῶνι, ἐν Βαρλέττᾳ, ἐν Βρεντησίῳ, ἐν Πανόριμῳ, ἐν Κατάνῃ καὶ ἐν Μεσσήνῃ. Υπάρχουν ἔτι καὶ ὑποπροϊξενεῖα τῆς **Ἐλλάδος** ἐν ἄλλαις πόλεσι.]

2. ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΤΗΣ ΠΥΡΗΝΑΪΚΗΣ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ

Τὸ βασιλείου τῆς Ἰσπανέας: 505.000 τετρ. χιλ.—
21 ἑκατ. κατ.

Τὴ θηριοκρατέα τῆς Ηορτογαλλέας: 92.000 τετρ.
χιλ.—6 ἑκατ. κατ.

Θέσις καὶ ἔκτασις. Η Πυρηναϊκή ἡ Ἰθηρική χερσόνησος είνει ἡ πρὸς τὴν Ἀφρικήν ἐκτεινομένη χώρα τῆς Εὐρώπης. Κατὰ τὸ νοτιώτερον μέρος αὐτῆς ὁ πορθμὸς τοῦ Γιβραλτάρ, εὔρους 14 χιλιομ., ἔνωνται τὴν Μεσόγειον θάλασσαν μετὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Κατὰ τὰ δύο τῆς Γαλλίας ὑψοῦνται τὰ ὑψηλὰ δύο Πυρηναῖα, τὰ δποῖα ἐπιφέρουν ἐμπόδιον εἰς τὴν συγκοινωνίαν.

Διαιρετισμὸς καὶ μορφὴ τοῦ ἐδάφους. Η χερσόνησος είνει δγκώδης, σχήματος τετραπλεύρου, μεγαλυτέρᾳ δὲ τῆς Βαλκανικῆς. Τὸ μέγιστον μέρος τῆς ἐπιφανείας μορφοῦται ως δροπέδιον διασχιζόμενον ὑπὸ μακρῶν δροσειρῶν (τῶν Ἰθηριῶν, τῶν Καστιλιανῶν καὶ Ἀνδαλουσιανῶν), τὰ δποῖα διαιροῦν τὸ δροπέδιον εἰς ιδίας λεκανοειδεῖς χώρας. Κατὰ τὴν βόρειον πλευρὰν τοῦ δροπέδου ὑψοῦνται τὰ Πυρηναῖα καὶ τὰ Καρταβοικά, κατὰ δὲ τὴν νοτίαν ἡ Σιέρρα Νεβάδα (δηλ. Πρίων χιονώδης), τὸ ὑψοῦτον δροῦ τῆς νοτίας Εὐρώπης (ὕψ. 3¹/₂ χιλ. μέτ.).

Β.Α. δέει ὁ ποταμὸς Ἐδρος, κατὰ τὸ δποῖον σχηματίζεται τὸ Ἰβηρικὸν βαθύπεδον. Ν. Δ. δὲ ὑπὸ τοῦ Γουαδαλκιβίρου διαρρέεται ἡ Ἀνδαλουσιακὴ πεδιάς. Πρὸς Δ. ὁ κάτω ροῦς τῶν ποταμῶν Γουαδιάνα καὶ Τάγου διαρρέει τὸ Πορτογαλλικὸν βαθύπεδον.

Ικλεμα. Τὸ πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸν τμῆμα τῆς χερσονήσου (πρὸς Β. καὶ Δ.) είνει ωκεάνειον καὶ ὑγρόν, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ κεντρικόν, τὸ δποῖον είνει ἡπειρωτικόν καὶ ἔηρόν. Πρὸς τὴν Μεσόγειον τὸ κλίμα είνει ὑποτροπικόν, (ὅμοιον πρὸς τὸ τῆς Ἑλλάδος).

Τοπογραφία τῆς Ἑηροᾶς. Οἱ σπουδαιότατοι ποταμοὶ είνει ὁ Δούρος, ὁ Τάγος, ὁ Γουαδιάνας καὶ ὁ Γουαδαλκιβίρος, ἐκβάλλοντες εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν ωκεανόν, ώς καὶ ὁ Ἐδρος (π. Ἰβηρο), ἐκβάλλων εἰς τὴν Μεσόγειον. Λόγῳ τῶν ὀλίγων δροχῶν τοῦ δροπέδου, τὸ βδωρ αὐτῶν είνει σχετικῶς ὀλίγον, διὰ τοῦτο δὲ ἐλάχιστα είνει πλωτοί. Διώρυχες πρὸς πλοῦν ἐλλείπουν, μόνον δὲ κατὰ τὰ παράλια βαθύπεδα ὑπάρχουν δχετοὶ πρὸς ἀρδευσιν.

ΙΙληθυσιαός. Οἱ κατοικοὶ, ἀνερχόμενοι εἰς 27 σχεδὸν ἐκατομύρια εἶνε **Ισπανοὶ** καὶ **Πορτογάλλοι**, ἀνήκοντες εἰς τὴν λατινικὴν ὁμοεθνίαν. Εἶνε ἀπόγονοι τῶν δραχαιών Ἰθήρων καὶ Κελτῶν, οἱ ὅποιοι κατ’ ἀρχὰς μὲν ἀνειμίχθησαν μετὰ διαφόρων ἐμπορικῶν λαῶν ἔπειτα δέ, κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς χρόνους μετὰ Ἀράδων. Ἡ Ἀραθοκρατία διήρκεσεν ἐνταῦθα ἐπὶ 7 καὶ πλέον αἰώνας. Μόνον οἱ πρὸς β. κατοικοῦντες **Βάσκοι** εἶνε γνήσιοι ἀπόγονοι τῶν ἀρχαιών Κελτῶν. Ἀπαντες ἔχουν τὴν δυτικὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, η δὲ ἀνάπτυξις αὐτῶν εἶνε μετρία.

α') ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

(31 ἑκατ. κατ.—41 κατ. ἀνὰ 1 τειρ. χιλιομ.).

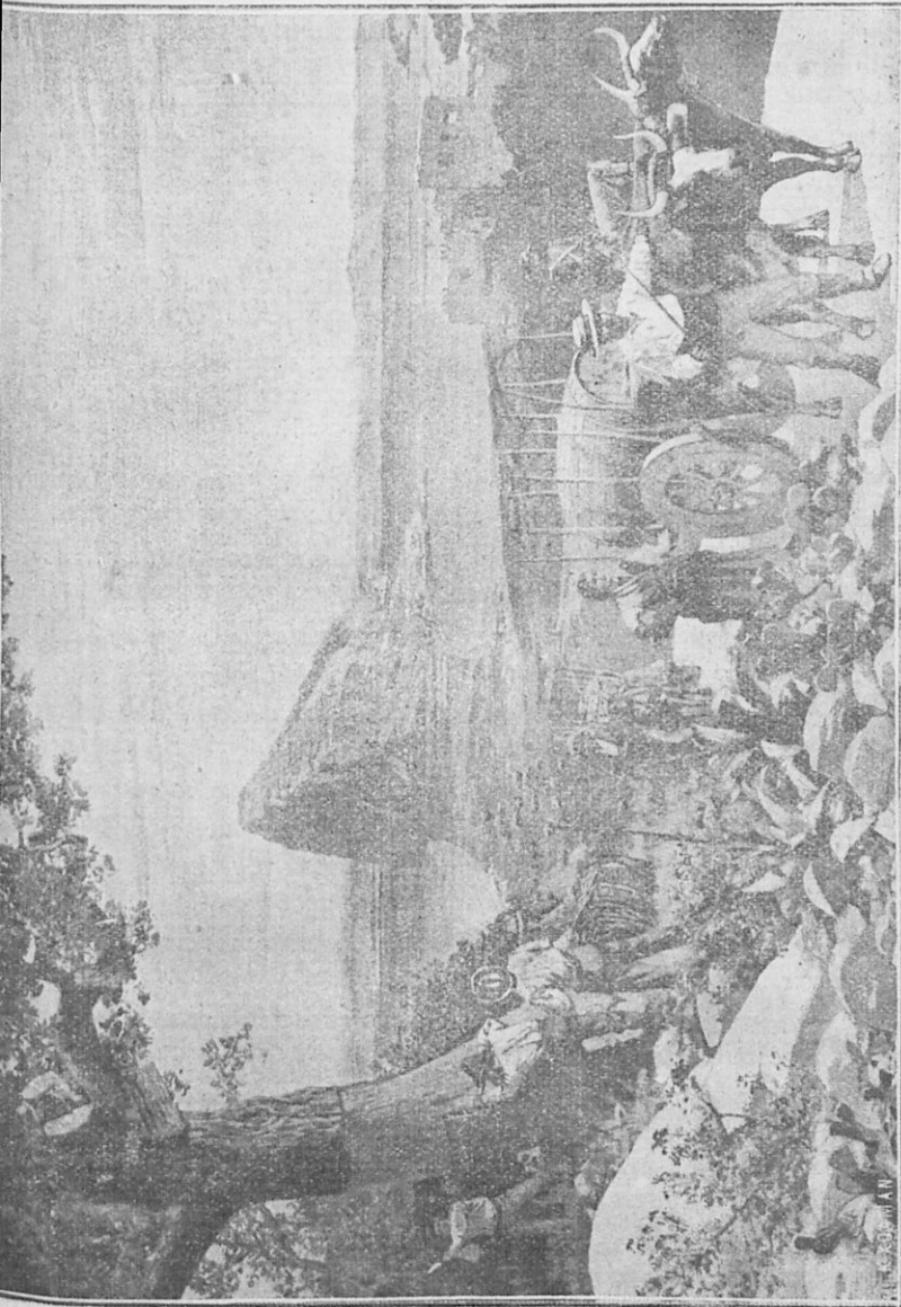
Κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς γεωτέρας Ἰστορίας (ἐπὶ Καρόλου τοῦ Ε' καὶ Φιλίππου τοῦ Β') ἡ Ἰσπανία διὰ τῶν κτήσεων αὐτῆς εἶχεν ἀκμάσει ὡς κράτος «εἰς τὸ διπότον οὐδέποτε ἔδυεν ὁ γῆλος». Σήμερον δῆμως διατελεῖ ἐν παρακτιῇ ἀπωλέσασα πάσας σχεδὸν τὰς κτήσεις αὐτῆς, δὲ πληθυσμὸς εἶνε ἀραιότερος τοῦ τῆς Ἐλλάδος.

Ἐωραγέα. Οἱ πλοῦτος τῆς Ἰσπανίας εἶναι κυρίως γεωργικός. Ἐν τούτοις τὸ ποιὸν τοῦ ἐδάφους ἐν μέρει μόνον εἶνε κατάλληλον διὰ τὴν γεωργίαν, πρὸς ταύτην δὲ χρησιμοποιοῦνται τὰ 40% τῆς οἰλης ἐπιφανείας. Τῆς γεωργησίου ταύτης ἐπιφανείας διακρίνομεν πάλιν τὴν ἔνηράν περιοχὴν τῶν μεσογείων χωρῶν καὶ τὴν ὑποτροπικὴν τῶν παραλίων (δηλ. τῆς Ἀνδαλουσίας, τῆς Μουρκίας, τῆς Βαλεντίας καὶ τῆς Καταλανίας).

Ἡ ἔνηρά περιοχὴ ἀπαιτεῖ ἀρδευσιν, τοῦτο δὲ κατορθοῦται διὰ ὑδροφρακτῶν εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ διχετῶν. Ἄγρος ἀρδευόμενος ἀποφέρει τριακονταπλασίαν συγκομιδὴν ἐτέρου μὴ ἀρδευθέντος. Ἐν ταύτῃ καλλιεργεῖται σῖτος, κριθή, βρώμη καὶ ὄσπρια. Εἰς δὲ τὰς ὑποτροπικὰς χώρας εὑδοκιμοῦν δὲ φαβόσιτος, η ὄρυζα, δ σῖτος, δ οἴνος. η ἔλαια καὶ τὰ λοιπὰ ὀπωροφόρα δένδρα τῶν γοτίων Εύρωπας καὶ χωρῶν (ἀμυγδαλέα, καστανέα, συκῆ, πορτοκαλλέα, λεμονέα). Αὐξάγει ἔτι δὲ κρύκος, τὸ ζακχαροκάλαμοι, η βανάνα καὶ δ φοῖνιξ.

Οἱ παραγόμενοι οίνοι ἀνέρχεται εἰς ποσὸν ἔξαπλάσιον τοῦ Ἐλληνικοῦ, τὸ δὲ ἔλαιον εἰς ποσὸν τετραπλάσιον. Ἡ Ἰσπανία εἶνε

Ο πονομικής του Γιβραντάρ δρόμων 12, κινέγι, γυναίκα, λόποι, άποκοπή φελλού.

Ο πονομικής Γεωγραφία.

ἡ πρώτη χώρα εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ ἔλαιου τῶν ἔλαιῶν. Ἐν τῇ Μαλάχᾳ παράγεται καὶ σταφίς, ἡ ὁποία καὶ ἔξαγεται.

**Πίναξ τῆς παραγωγῆς τοῦ ἔλαιολάδου κατὰ χώρας
εἰς χιλιάδας τόννων.**

Εύρωπη	Αδία
Ισπανία	235
Ιταλία	180
Ἐλλάς	55
Πορτογαλία	40
Γαλλία	14
Mεσημεριανή παραγωγή: 700 χιλ. τόν.	30
	18
	50
	28

— Τὰ δάση ἐν Ισπανίᾳ εἰνε σπάνια (16% τῆς ὅλης ἐπιφανείας). Εύρισκονται συχνὰ μόνον εἰς τινας βορείας χώρας, ἀπαντάται δὲ εἰς πολλὰ μέρη ἡ πυκνὴ θαμνώδης ολάστησις τῆς Μεσογείου (ἡ λόχιμη). Οἰκονομικὴ σημασίαν ἔχει ἡ φελλόδρυς, ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς ὁποίας ἀποκόπτεται ὁ φελλός.

ΙΚΤΗΜΑΤΟΦΕΔΑ. Η ἔηρότης τοῦ ιλίματος καὶ τὸ σπάνιον τῶν καλῶν λειμώνων ἐν τῷ δροπεδίῳ εὔνοει τὴν διατροφὴν τῶν προβάτων καὶ τῶν αἴγαν (πρόβατα τριπλάσια τῶν ἐν Ἐλλάδι, αἱ γες δὲ λίγον περισσότεραι). Ἐκλεκτὸν εἶδος προβάτου παρέχει τὸ ἔριον τῶν μεριγῶν ὑφασμάτων. Βόες καὶ ἀγελάδες τρέφονται πρὸς Β. (πενταπλάσιοι τῶν ἐν Ἐλλάδι), ως καὶ πολλοὶ χοῖροι (δεκαπλάσιοι). Ἡμίοροι καὶ ὄροι (πενταπλάσιοι) εἰνε χρησιμώτατοι εἰς μέρη, ὅπου αἱ ὁδοὶ εἰνε σπάνιαι. (Ἡ Ισπανία εἰνε ἡ πρώτη χώρα τῆς Εὐρώπης εἰς δρυκτά. Πάλαι, ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας, ἔξεμεταλλεύοντο ταῦτα οἱ Φοίνικες, οἱ Ἐλληνες καὶ οἱ Ρωμαῖοι, ἀφήσαντες μεγάλους δύγκους σκωρίας. Σήμερον ἥρχισε μεγάλη ἐκμετάλλευσις διὰ ξένων

— Αἱ ἀκταὶ τῆς Ισπανίας ἔχουν καὶ πολλοὺς ἰχθύς (σαρδέλλας, θύννους κ. ἄλλα).

ΘΡΥΣΤΑΣ. Η Ισπανία εἰνε ἡ πλουσιωτάτη χώρα τῆς Εὐρώπης εἰς δρυκτά. Πάλαι, ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας, ἔξεμεταλλεύοντο ταῦτα οἱ Φοίνικες, οἱ Ἐλληνες καὶ οἱ Ρωμαῖοι, ἀφήσαντες μεγάλους δύγκους σκωρίας. Σήμερον ἥρχισε μεγάλη ἐκμετάλλευσις διὰ ξένων

έταιρειδν. Πρὸς Β. εύρίσκεται κυρίως σίδηρος, γαλάνθρακες καὶ πιειοπυρίτης. Ἡ ἀπόδοσις τοῦ σιδήρου ἀνέρχεται εἰς 5-10 ἑκατ. τόν. Ἐτησίως, εἶνε δὲ ἀρίστης ποιότητος. Πρὸς Ν. ἔξαγεται κυρίως χαλκός (1 ἑκατ. τόν.), μόλυβδος, ἀργυρός καὶ ὑδράργυρος.

Ἡ Ἰσπανία εἶνε ἡ πρώτη χώρα τῆς γῆς εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ ὑδραργύρου (1500 τόν., ἥτοι τὸ $\frac{1}{4}$ τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς), ἡ τρίτη δὲ κατὰ τὴν τοῦ μολύbdου (180 χιλ. τόν.).

Βιομηχανέα. Παρ' ὅλοις ὅμως τὸν μεταλλικὸν τοῦτον πλοῦτον ἡ βιομηχανία δὲν εἶνε σημαντική. Αἴτια τούτου εἶνε ἡ Ἑλλειψις κεφαλαίων καὶ ἡ μικρὰ ἀνάπτυξις τῆς συγκοινωνίας. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡρχισε νὰ προσδεύῃ. Κύριαι ἐστίαι τῆς βιομηχανίας εἶνε πρὸς Β. αἱ παράλιαι χῶραι Καταλανία καὶ Βαλεντία, πρὸς Ν. δὲ ἡ Ἀγδαλουσία. Ἡ πρωτ. τῆς Καταλανίας, ἡ Βαρκελώνα, εἶνε τὸ κέντρον τῆς βαμβακουργίας, τῆς ἐριουργίας καὶ τῆς μεταλλουργίας. Ἀκολουθοῦν βιομηχανίαι διατηρήσεως τροφίμων, ἡ σιδηρουργία, ἡ ὀπλοποιία, ἡ ὑαλοποιία, ἡ χαρτοποιία, ἡ ἀρχαία βυρσοδεψική, ἡ ἀγγειοπλαστική, ἡ ἐκ φελλοῦ κατασκευὴ πωμάτων, καὶ τέλος ἡ παρασκευὴ τροφίμων ἐκ ζαχαρίων, σοκολάτας, κονσερβῶν καὶ ἄλλων. Ἡ σιγαροποιία δὲ εἶνε μονοπώλιον τοῦ κράτους (Μαδρίτη, Σεβίλλη).

Συγκοινωνία καὶ ἐμπόριον. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς συγκοινωνίας, ἔνεκα τῆς φύσεως τῆς χώρας, κωλύεται. Οἱ ποταμοὶ μόνον πρὸς τὰς ἐκβολὰς εἶνε πλωτοί. Οἱ μᾶλλον πλώymοι εἶνε ὁ Γουαδαλκιβίρος, διὰ τοῦ ἀπόλου φθάνοντα τὰ ἀτμόπλοια μέχρι τῆς Κορδόνης, μικρὰ δὲ ἴστιοφόρα μέχρι Σεβίλλης. Οδοὶ ἀμαξίτοι εἶνε ὀλίγαι καὶ διατηροῦνται ἐλλιπῶς. Οἱ σιδηρόδρομοι ἀποτελοῦν μετρίως πυκνὸν δίκτυον καὶ κύριοι αὐτῶν εἶνε ἔναντι ἔταιρειαι. Κέντρον αὐτῶν εἶνε ἡ Μαδρίτη (έξαπλάσια χιλιόμετρα τῶν Ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων).

Μετὰ τῆς ἀπωλείας τῶν κτήσεων αὐτῆς ἡ Ἰσπανία ἔχει χάσει καὶ τὸ ἄλλοτε μέγα ἐμπόριον. Ἡ κυρία ἐξαγωγὴ συγίσταται ἵδια εἰς προϊόντα τροφίμων (οἶνος, σταφύλαι καὶ ὀπῶραι, ἔλαιον, κρόμμια), εἰς ἀκατεργάστους ὕλας (μεταλλεύματα σιδήρου καὶ χαλκοῦ, μόλυβδος, ὑδραργύρος, ἔριον) καὶ βιομηχανικὰ προϊόντα (φελλός, βαμβάκινα εἰδη καὶ χάρτης). Ἡ εἰσαγωγὴ δὲ συγίσταται ἵδια εἰς δημητριακοὺς καρπούς, ἀποικιακά, βάμβακα, γαλά-

θρακα, σιδηρᾶ καὶ χημικὰ εἰδη, μηχανάς. Κατὰ τὸ 1919 τὸ εἰσαγωγικὸν καὶ τὸ ἔξαγωγικὸν ἐμπόριον ἀνῆλθεν εἰς 96 ἑκατομ. λιρῶν στερλιγῶν. Τὰ $\frac{3}{4}$, τοῦ ἔξωτερικοῦ ἐμπορίου τελεῖται διὰ τῆς θαλάσσης. Οἱ Ἰσπανικὸς στόλος εἶναι διάλιγον μεγαλύτερος τοῦ Ἑλληνικοῦ (1.200 χιλ. τόν.).

Αἱ χῶραι, μετὰ τῶν ὅποιων μᾶλλον συγδέεται ἐμπορικῶς εἰναι ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Γερμανία.

Τὸ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐμπόριον εἶναι σχετικῶς μικρόν. Τῷ 1923 εἶχεν ὥς ἔξης:

<i>Εἰσαγωγὴ ἐξ Ἑλλάδος</i>		<i>Έξαγωγὴ εἰς Ἑλλάδα</i>	
Ἄξια εἰς δρχ.		Ἄξια εἰς δρχ.	
κατὰ χιλιαρ.		κατὰ χιλιαρ.	
Χαρούπια	170	Ορυζά	3.788
Μέταξα	181	Μετάξινα εἰδη	1.229
Ἐν δλφ	351	Ιχθύες (μὴ γωποὶ)	1.401
		Δέρματα κατειργασμ.	808
		Φελλὸς	295
		Δοιπά ἐμπορεύματα	633
		Ἐν δλφ	8.154

ΠΗΓΕΣ ΚΑΙ ΛΙΓΝΕΣ.

Μαδρίτη (650), πρωτ. καὶ κέντρον τῆς θιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν σιδηροδρόμων τῆς Ἰσπανίας. Κείται εἰς ὄψος 650 μέτρων ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης (ὅσον καὶ ἡ Τρίπολις τῆς Πελοπονήσου), κατὰ τὸν διλιγόδυρον Μαντζανάρην (παραπόταμον τοῦ Τάγου).

Βαρκελώνη (620), ἡ πρώτη θιομηχανικὴ πόλις καὶ ὁ πρῶτος ἰσπανικὸς λιμὴν (B. A.)

Βαλεντία (50), ὁ δεύτερος λιμὴν (A), μετὰ μεγάλης θιομηχανίας μεταξίγιων εἰδῶν.

Σαραγόσσα (125), ἐπὶ τοῦ Ἐβρου.

Μουρκία (133), ἔχουσα μεγάλην σηροτροφίαν.

Άλμέρια (47), πόλις τοῦ οἴγου καὶ τῶν μετάλλων.

Καρθαγένη (110), ἔχουσα ἔξαγωγὴν μετάλλων καὶ διπλων. Πολεμικὸς ναύσταθμος.

Μαλάγα (140), πρὸς N., σπουδαῖος λιμὴν ἔξαγωγῆς οἴγου.

Γάδειρα (70. κ. Κάδις), λιμήν ἔξαγωγῆς τοῦ οἴνου Σερρύ, ἀλατος καὶ σαρδελλῶν.

Σερές (62), ἡ παράγουσα τὸν περίφημον οἶνον Σερρύ.

Κόρδοβα (6.), ἐπὶ τοῦ Γουαδαλκιβίρ.

Σεβίλη (160), μετὰ διοικηταίας καπνοῦ.

Γρανάδα (80), μετὰ ἀκμαίας βιομηχανίας (ἀνάκτορον Ἀλάμπρα),

Βιλβάον (100), πρὸς Β., λιμὴν ἔξαγωγῆς σιδήρου.

Αἱ νῆσοι **Βαλεαρίδες** (Μιγόρκα καὶ Μαγιόρκα μετὰ τοῦ λιμένος Πλάμα) ώς καὶ αἱ Πιτυοῦσσαι παράγουν ἔλαιον, πορτοκάλλια καὶ οἶνον.

— Οὐ μακρὰ τῆς νοτιωτάτης ἀκρας τῆς Ἰσπανίας κείται ἡ δύχυρά πόλις **Γιβραλτάρ** «ἡ κλεῖς τῆς Μεσογείου», ἀνήκουσα εἰς τὴν Ἀγγλίαν (27 χιλ. κ.). Εἶνε ὁ σταθμὸς τῶν εἰς τὴν Μεσόγειον πλεόντων Ἀγγλικῶν πλοίων.

ΙΙΙρεσσεία καὶ προξενεῖα. Ἐλληνικὴ πρεσβεία ὑπάρχει ἐν Μαδρίτῃ, Ἑλλην. δὲ προξενεῖα ἐν Μαδρίτῃ, ἐν Βαρκελώνῃ, ἐν Βαλεντίᾳ, ἐν Ἀλγερίᾳ, ἐν Μαλάγῃ, ἐν Γαδείροις, ἐν Καρδόβῃ, ἐν Βιλέρω καὶ ἐν τισιν ἄλλαις πόλεσιν μὴ ἀναφερομέναις ἀνωτέρω.

β'). Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑΣ

**Ἐπιφάνεια μικροτέρᾳ τῆς Ἑλλάδος. — Πληθυσμὸς ᷂σος.—
65 κάτ. ἀνὰ 1 τετρ. χιλ.)**

Ἡ Πορτογαλλία πρὸς Β. εἶνε μᾶλλον ὀρεινή, πρὸς Ν. δὲ πεδινή. Τὸ κλίμα αὐτῆς εἶνε δροσερώτερον ἢ τὸ τῆς Ἰσπανίας.

III γεωργέα, παρ' ὅλους τοὺς εὐνοϊκοὺς ὄρους, δὲν εἶνε λίαν ἀνεπτυγμένη. Τὸ ἥμισυ τῆς ἐπιφαγείας θεωρεῖται ἀγονον, μόλις δὲ τὸ τέταρτον χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηγοροφίαν. Οἱ δημητριανοὶ καρποὶ δὲν ἐπαρκοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων. Ἐκ πάντων δὲ τῶν προϊόντων μᾶλλον διαδεδομένη εἶνε ἡ ἀμπελος, ἡ ἔλαια καὶ αἱ ὀπώραι. Οἱ παραγόμενος οἶνος εἶνε δλίγον περισσότερος τοῦ τῆς Ἑλλάδος, τὸ ἔλαιον δὲ δλιγώτερον (40 χιλ. τόν.) Τὰ δάση, καίτοι ἀραιά, διατηροῦνται καλύτερον ἢ τὰ ἐν Ἰσπανίᾳ, καλύπτοντα τὰ 34% τῆς ἐπιφανείας, ἀποφέρουν δὲ φελλόν, ὁ ὅποιος καὶ ἔξαγεται.

Θρυκτόν. Ἡ Πορτογαλλία δὲν εἶνε τόσον πλουσία εἰς ὀρυκτά, ὃσον ἡ Ἰσπανία. Οὐχ' ἡττον κρύπτει μεγάλα κοιτάσματα ὀρυκτῶν, Ψηφιοποιήθηκε από τὸ Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Μαρτίου Παρασκευής

1998
1996

τῶν ὁποίων μικρὰ σχετικῶς ἐκμετάλλευσις τελεῖται ὑπό τιγιών ἔταιρειῶν, τὸ πλεῖστον ξένων. Ἐξορύσσεται χαλκός, μόλυβδος, σίδηρος, γαιάνθρακες καὶ ἀρσενικόν. Ἡ ἡλη ποσότης εἶναι μικρότερα τῆς ἐλληνικῆς.

• **Η βιομηχανία** εἶναι ἀνεπαρκής εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας. Κύριαι βιομηχανίαι εἶναι τοῦ βάριθακος, τοῦ ἔριου, τοῦ καπυοῦ, ἢ βυρσοδεψική καὶ ἡ μεταλλουργία. Ἀξιόλογος εἶναι ἡ κατασκευὴ κυτίων πρὸς ταρίχευσιν τῶν ἀφθόνων ιχθύων, οἱ ὅποιοι ἀλιεύονται εἰς τὰ πρωτογαλλικὰ καὶ τὰ μαροκινὰ παράλια.

Τὸ ἐμπόρειον. Ὁ διαιμελισμὸς τῶν ἀκτῶν καὶ οἱ καλοὶ λιμένες, ὡς καὶ ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς Πορτογαλλίας εἰς τὸ ἄκρον τῆς Νοτιοδυτικῆς Εὐρώπης, δηλ. τοῦ πλησιεστάτου εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἔξηγον τὴν ἀλλοτε ἀκμὴν τῆς Πορτογαλλίας εἰς τὸ θαλασσιον ἐμπόριον. Καὶ σήμερον ἔτι, ὅποτε ἡ Πορτογαλλία εὑρίσκεται ἐν παρακμῇ, κατέχει αὐτὴν σπουδαίαν θέσιν εἰς τὴν διεθνῆ θαλασσοπλοΐαν. Ἡ κίνησις τῶν λιμένων αὐτῆς κατέχει τὴν τετάρτην θέσιν μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. Ὁ ἐμπορικὸς ὅμιλος στόλος τῆς Πορτογαλλίας κατέχει μόλις τὰ 1/10 τῆς ὅλης ἐμπορικῆς κινήσεως (115 χιλ. τόν.), τὸ δὲ ἐμπόριον διενεργεῖται κυρίως ὑπὸ Ἀγγλικῶν πλοίων. Ἡ εἰσαγωγὴ εἶναι ὑπερδιπλασία τῆς ἔξαγωγῆς.

• Η ἀξία τοῦ ἔξωτερικοῦ ἐμπορίου ἀνέρχεται κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μέχρις 80 ἑκατομ. λιρῶν στερλινῶν. Ἐξάγει οἶνον (ἀξίας 8 ἑκατ. λιρῶν), ἀκατέργαστα δέρματα, σαρδέλλας, φελλόν, ἀκατέργαστον ἔριον, ἔλαιον καὶ διπόρας. Εἰσάγει δὲ δημητριακούς καρπούς, γαιάνθρακας, βακαλάον, βάριθακα, μηχανάς κ. ἀ. Τὸ μέγιστον ἐμπόριον διεξάγεται μετὰ τῆς Ἀγγλίας. Ἔπονται ἡ Βραζιλία, ἡ Γερμανία, ἡ Ισπανία καὶ ἡ Γαλλία.

Τὸ μετὰ τῆς Ἐλλάδος ἐμπόριον εἶναι ἀσήμαντον.

• **Εμπορειακὲ πόλεις.** Ἐν Πορτογαλλίᾳ δύο ἐμπορικαὶ πόλεις ὑπάρχουν ἀνω τῶν 100 χιλ. κατ., ἡ Λισσαβών καὶ τὸ Οπόρτον.

• **Η Λισσαβών** (440), φημιζομένη διὰ τὸ εὔκρατον αὐτῆς κλίμα, κείται ἐπὶ τοῦ κόλπου τῶν ἐκβολῶν τοῦ Τάγου, δ ὅποιος ἔνταῦθα εὑρύνεται μέχρις 6 χιλιομ. Εἶναι δὲ δυτικώτατος τῶν μεγαλογενών λιμένων τῆς Εὐρώπης, διενεργεῖται δὲ διὰ τούτου τὸ ἥμισυ

τοῦ ὅλου ἐμπορίου τῆς Πορτογαλλίας. Τῷ 1755 εἶχε καταστραφῆ τελείως ὑπὸ σεισμοῦ.

Τὸ δὲ Ὀπόρτον (200) κεῖται γραφικῶς ἐπὶ λόφῳ κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Δουέρου. Εἶναι βιομηχανικὸν κέντρον, ἔξαγον πολὺν οἶγον.

—Ἐν Λισσαβῶνι ὑπάρχει γενικὸν προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ δὲ προξενεῖα ἐν Ὀπόρτῳ καὶ ἄλλαχοῦ.

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΤΗΣ ΝΥΡΗΝΑΤΙΚΗΣ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ

Ἡ ἐκτασίς τῆς Ἰσπανίας εἶναι πενταπλασία τῆς Πορτογαλλίας, ἀλλ' ὁ πληθυσμὸς τῆς πρώτης εἶναι ἀραιότερος. Πρὸς τούτοις ἡ Ἰσπανία διατηρεῖ ὀλίγας κτήσεις, ἐνῷ ἡ Πορτογαλλία διατηρεῖ ἔτι σημαντικάς· ἐν τῇ Ἀφρικῇ ἔχει τὰς γῆσσος Μαδέραν, Ἀζόρας, τοῦ Πρασίνου ἀκρωτηρίου, τῆς Γουϊνέας, τὰς χώρας Πορτογ. Γουϊνέαν, Ἀγκολαν καὶ Μοζαμβίκην.

Ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔχει ἔτι τὰς Ἰνδικὰς πόλεις Γόαν καὶ Δίου, ὡς καὶ τὴν γῆσσον Τιμώρην. Πάσαι αἱ Πορτογ. κτήσεις ἔχουν ἐπιφάνειαν ὑπὲρ τὰ 2 ἑκατ. τετρ. χιλ. καὶ 8 $\frac{1}{2}$ ἑκατ. κατ. Κακῶς ὅμως διοικούμεναι, ἐλαχίστην ὡφέλειαν παρέχουν εἰς τὴν μητρόπολιν.

Τὴν Ἰσπανίαν καὶ Πορτογαλλίαν μαστίζουν ἐσωτερικαὶ ἀνωμαλίαι· ἀστάθεια κυβερνητική, ἀλλεπάλληλοι ἐπαναστάσεις, κακὴ διοίκησις, ἀπάθεια καὶ νωθρότης τῶν κατοίκων, ἀμάθεια (ἐν Πορτογ. τὰ 60 %, εἶναι ἀγράμματοι) καὶ ἔλλειψις κρηματικῶν κεφαλαίων.

Συγκοινωνίες. Αἱ χῶραι συνδέονται μετὰ τῆς Γαλλίας, καὶ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης κατὰ ξηρὰν διὰ δύο σιδηροδρ. γραμμῶν. Ἡ μὲν ἐκ Λισσαβῶνος καὶ Μαδρίτης βαίνει πρὸς τὴν Βορδόν καὶ τοὺς Παρισίους, ἡ δὲ ἐκ Βαρκελώνης πρὸς τὴν Αυστρίαν.

ΔΥΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Διεσπορὰ μεταξὺ Νοτέου καὶ Δυτικῆς Εὐρώπης. Αἱ τρεῖς νότιοι χερσόνησοι τῆς Εὐρώπης, περὶ τῶν ὁποίων μέχρι τοῦδε ἦτο ὁ λόγος, διακρίνονται διὰ τὸ θερμὸν σχετικῶς κατίμα (ὑποτροπικὸν) καὶ τὴν Μεσογειακὴν αὐτῶν θλίστησιν. Ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγγοῦσμεν τὴν Γαλλίαν καὶ τὰς Βρεττανικ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

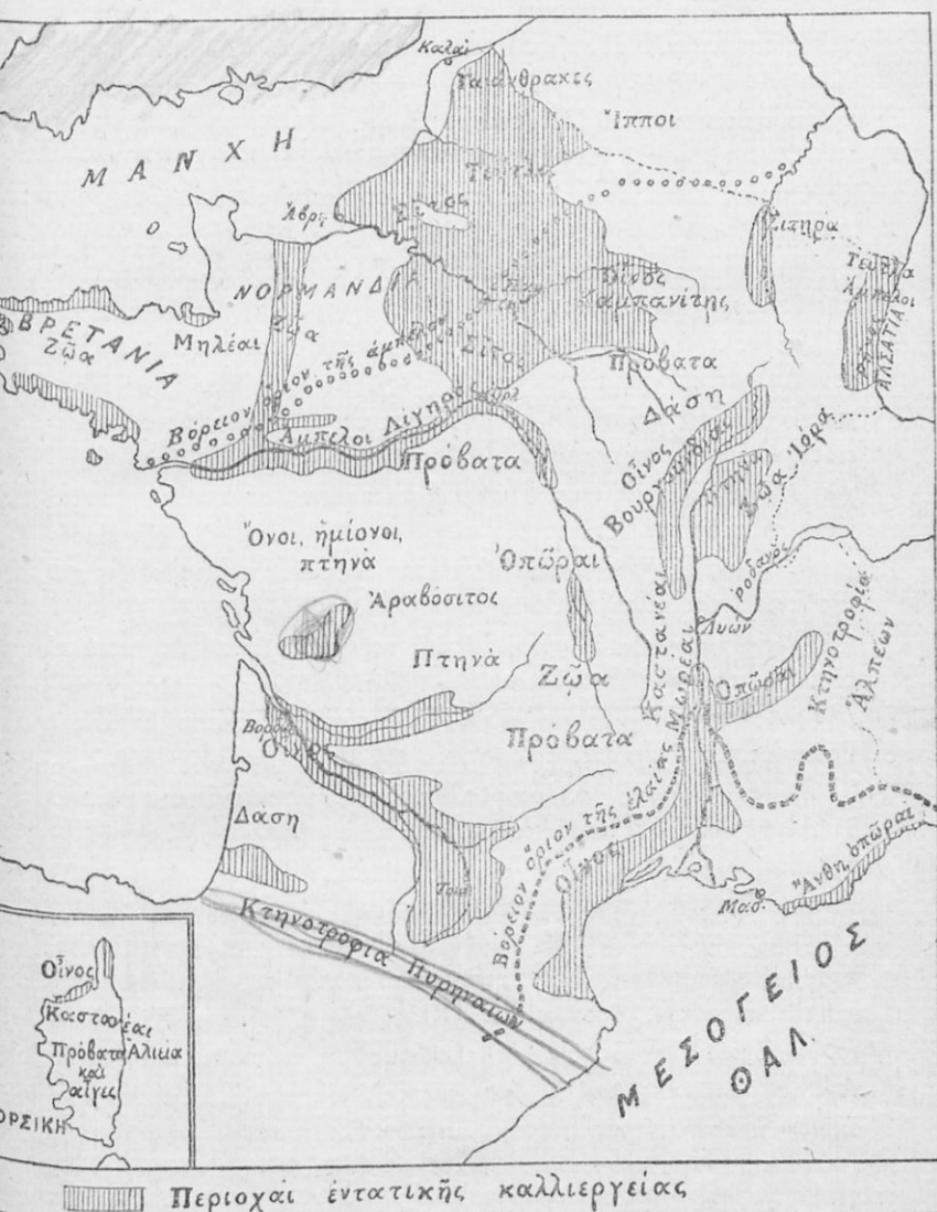
νήσους, εύρισκεται ἐν μεγάλῳ θαθμῷ ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ὀκεανοῦ κλίματος. Ἀν ἔξαιρέσωμεν ἐσωτερικάς τινας χώρας τῆς Γαλλίας, ψυχρὰς σχετικῶς, η Δυτικὴ αὗτη Εὐρώπη ἔχει μέσην θερμοκρασίας μεταξὺ 3° καὶ 6°, η δὲ διαφορὰ τῆς μέσης θερμοκρασίας μεταξὺ τοῦ Ἰανουαρίου καὶ τοῦ Ιουλίου εἶναι μικρότερα ἢ ἐν Ἑλλάδι. Ἡ δροχὴ διανέμεται σχεδόν ὅμοιως κατὰ πάσας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους, γενικῶς δὲ αἱ χώραι εἶναι ὄγραι, καὶ δὴ η Μεγάλη Βρετανία καὶ η Ἰρλανδία. Ἡ ἐλαία εὐδοκιμεῖ μόνον εἰς τὰ περιήρητα τῆς Μεσόγειου παράλια τῆς Γαλλίας, η δὲ ἀμπελος καὶ μέχρι τῶν θερείων χωρῶν ταύτης. Ἐν τῇ γοτίφ Ἀγγλίᾳ η θερμότης τοῦ θέρους δὲν ἐπαρκεῖ ὅπως ωριμάσῃ τὰς σταφυλάς, καίτοι δὲ οἵ πιοι χειμῶν διατηρεῖ πολλὰ φυτὰ τῶν εὐκράτων κλιμάτων (ώς τὴν μύρτον καὶ τὴν δάφνην).

1. ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

[550 χιλ. τετρ. κιλιδμ. ητοι τετραπλασία τῆς "Ελλάδος
41 έκατ. κάτ., ητοι ἑπταπλασίοι τῆς "Ελλάδος
74 κάτ. ἀνὰ 1 τετρ. κιλ. (Ἐλλὰς 46)].

Φέσις. Ἡ φυσικὴ θέσις τῆς Γαλλίας εἶναι εύνοϊκωτάτη διά τε τὸ κλίμα, τὸν διον τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ. Κειμένη εἰς ἵσην ἀπόστασιν ἀπό τε τοῦ ἴσημερινοῦ καὶ τοῦ πόλου, καὶ θρεγομένη ὑπό τε τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τῆς Μεσογείου, ἔχει κλίμα εὐκρατές. Πρὸς Α. ὁρίζεται ὑπὸ σειρᾶς κρατῶν μεγάλου πολιτισμοῦ. Ο πρὸς Δ. Ἀτλαντικὸς εἶναι η πρὸς τὴν Ἀμερικὴν θαλασσία ὁδός· η πρὸς Ν. Μεσόγειος εἶναι η ὁδὸς πρὸς τὴν Νότιον Εὐρώπην καὶ τὴν διώρυχα τοῦ Σουέζ, διὰ τῆς δροσίας τὰ πλοια πλέουν πρὸς τὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Ἀπω. Ἀνατολήν.

Διεπαντλασσες τοῦ ἐδάφους. Δύο ὑψηλὰ ὅρεινὰ συστήματα ἀνήκουν κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν Γαλλίαν· αἱ Δυτικαὶ Ἀλπεις μετὰ τοῦ Λευκοῦ ὄρους, τοῦ ὑψίστου τῆς Εὐρώπης (τετραπλασ. τοῦ Πεντελικοῦ κατὰ τὸ Ὅψος, 4810 μ.), καὶ τὰ Πυρηναῖα μετὰ τῆς Μαλαδέττας (3400 μ.), τῶν ὅποιων μέρος ἀνήκει εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Τὰ λοιπὰ ὅρη εἶναι μέτρια, τὰ κυριώτατα δὲ τούτων ἐκτείνονται παρὰ τὰ ἀνωτέρω ὑψηλὰ ὅρη, μὴ παρέχοντα σπουδαῖον ἐμπόδιον εἰς τὴν συγκοινωνίαν. Ἀξιόλογα τούτων εἶναι αἱ Σεβένναι πρὸς Ν.

Χάρτης τῶν προϊόντων τῆς Γαλλίας.

καὶ τὰ δασώδη ὅρη **Βόσγια** (ἰσούψῃ τῇ Πάρνηθί), Β.Α. Ταῦτα καταπίπτουν πρὸς Α. μὲν εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ρήγου ('Αλσατίαν), πρὸς Ν. δὲ εἰς τὴν Βουργουνδικὴν πύλην, ἡ δποῖα ἀγοίγεται μεταξὺ τῶν δρέων τούτων καὶ τοῦ **Έλβετικοῦ Ιόρα**.

Τὸ δυτικὸν καὶ νότιον μέρος τῆς Γαλλίας εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον θαθύπεδον, διακρινόμενον εἰς λεκάνας ποταμῶν (τοῦ Σηκουάνα, τοῦ Λείγηρος, τοῦ Γαρούνα καὶ τοῦ Ροδανοῦ).

Φαλάξσειος θεαματεισμός. Ἡ Γαλλία διαμελίζεται ὑπὸ τῆς θαλάσσης διλιγώτερον ἢ ἡ Μεγάλη Βρεττανία, ὡσκύτως δὲ καὶ οἱ λιμένες αὐτῆς εἶναι σχετικῶς διλιγώτεροι. Φυσικοὶ λιμένες κατὰ τὸν Ἀτλαντικὸν σχηματίζονται εἰς τὰς δραχώδεις ἀκτὰς τῆς **Noεμανδικῆς** χερσονήσου (Β. Δ.). Χρησιμώτεροι δημος εἶναι αἱ χωνοειδεῖς ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν, οἱ δποῖαι προέρχονται ἐκ τῶν συγεχῶν καὶ μεγάλων πλημμυρέων καὶ ἀμπώτεων, αἱ δποῖαι γίγονται κατὰ τὸ πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸν μέρος τῆς Εὐρώπης. Εἰς τὴν Μεσόγειον σχηματίζονται φυσικοὶ λιμένες πρὸς Α. τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ροδανοῦ (Μασσαλία) καὶ ὑπὸ τὰς Ἀλπεις (Τουλών).

Οἱ ποταμοὶ οὐ μόνον ἀρδεύουσι τὴν χώραν καλῶς, ἀλλὰ εἶναι καὶ πλωτοί. Οἱ Σηκουάνας εἶναι ὁ κάλλιστος πρὸς γαυσιπλοῖσαν δι' ἐκτεταμένου δικτύου διωρύχων συνδέεται μετὰ τοῦ Ροδανοῦ, τοῦ Λείγηρος, τοῦ Ρήγου, τοῦ Μώσα καὶ τοῦ Σκάλδοις. Οἱ Ροδανὸς εἶναι μὲν πολύσυδρος, ἀλλὰ ἐνιαχοῦ ρέει δριμυτικῶς. Οἱ δὲ Λείγηρος καὶ οἱ Γαρούνας ὑπόκεινται εἰς προσχώσεις καὶ αὐξομοίωσιν τῶν διάτων.

Εκλείμα καὶ ποιεὸν τοῦ ἔθνους. Εἴξαιρετικῶς ὀκεάνειον κλίμα εἶναι πρὸς Δ. καὶ Β. Πρὸς Ν. εἶναι ὑποτροπικὸν (μεσογειακὸν), ἡ πειρωτικὸν δὲ ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἀνατολικῷ, οὐχὶ δημος εἰς διαθύμον τοσοῦτον, δισον εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην. Τὸ κλίμα τοῦτο εὐγεῖ τὴν εὐφορίαν τῆς χώρας· εἰς τοῦτο προστίθεται ἡ τεχνητὴ ἀρδευσίς καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἐκμετάλλευσις, διὰ τῶν δποίων ἡ Γαλλία καθίσταται μία τῶν πλουσιωτάτων χωρῶν τῆς γῆς. Τὰ 20 % τῆς ἐπιφανείας κατέχει ἡ δασικὴ οἰκονομία, τὰ δὲ 70 % ἡ ἀγρονομία. Εἰς ταῦτην ἀσχολοῦνται τὰ 2/3 τῶν κατοίκων. Οἱ Γάλλοι χωρικὸς θεωρεῖται ὁ μᾶλλον εὐκατάστατος κάτοικος τῆς Εὐρώπης.

Πληθυσμός. Οἱ πληθυσμὸς τῆς Γαλλίας συγίσταται ἐξ ὅμοι-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ογεγοῦς ἔθνους, τοῦ **Γαλλικοῦ**, ὁ ὅποιος ἀνήκει εἰς τοὺς **Δατινικοὺς** λαοὺς καὶ ἔχει θρησκείαν τὴν **Δυτικὴν χριστιανικήν**. Ἡ αὐξῆσις τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι ἐλαχίστη, ἀντιθέτως πρὸς τὰς λοιπὰς χώρας τῆς Εὐρώπης (41 ἑκατ. κατ.).

Πολιτειῶς διαιρεῖται εἰς 91 ἐπαρχίας εἰς τὰς (πολιας περιλαμβάνεται ἡ νῆσος **Κορσικὴ** καὶ ἡ Ἀλγερία τῆς Ἀφρικῆς. Πλὴν ταύτης ἡ Γαλλία ἔχει πολλὰς καὶ μεγάλας κτήσεις εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὴν Ἀσίαν, δὲν γας δὲ εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Ωκεανίαν (12 ἑκατ. ιετραγ. χιλιόμ., 54 ἑκατομ. κ.).

Γεωργία. Ἡ γεωργία εἶναι ὁ κυριώτατος κλάδος τῆς Γαλλικῆς ἀγρονομίας. Ποικίλοι δημητριακοὶ καρποί (σίτος, ἀραβόσιτος, κριθή, σήκαλις, βρώμη καὶ γεώμηλα) εἰς ὅμαλας συγκομιδᾶς ἐπαρκοῦν εἰς τὴν ἐγχώριον κατανάλωσιν.

IIIέναξ τῶν μεγέστων οἰνοπαραγωγῶν χωρῶν
τῆς γῆς εἰς χιλιάδας τόννους.

Πόρωπον	Αριθμὸν
Γαλλία.....,..	6.000
Ιταλία.....,..	3.800
Ισπανία.....,..	1.500
Πορτογαλλία.....	460
Νοτιοσλαβία.....	320
Οὐγγαρία.....,..	300
Γερμανία.....,..	280
Ἐλλάς.....,..	270
Ρουμανία.....,..	240
Βουλγαρία.....,..	240
Ρωσία.....,..	200
	Ἀλγερία.....,..
	Βόρ. Ἀμερικὴ
	Ηνωμέναι Πολιτεῖαι.....,..
	Νότ. Ἀμερικὴ
	Χιλή.....,..
	Ἀργεντινή.....,..
	—
	Παγκοσμία παραγωγὴ 15.000

Ἡ Ἀμπελουργία εἶναι ἔτι σπουδαιοτέρα. Ἡ Γαλλία εἶναι ἡ πρώτη οἰνοφόρος χώρα τῆς γῆς (ὑπὲρ τὰ 6 ἑκατομ. τόνν., δηλ. 20 φοράς καὶ πλέον περισσότερος οἶνος τοῦ τῆς Ἐλλάδος). Τὰ ^{3/4}, τῶν Γαλλικῶν οἴνων εἶναι οἶνος ἐρυθρός. Ἐκλεκτὰ εἶδη ὑπάρχουν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Καμπανία (Ghampagne), Βουργουνδίᾳ, ἐν ταῖς ἡπειρομηθῆκε από το Ινόποιούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Μεδόνη καὶ Λαγκεδόνη. Κύρια ἐμπορικὰ κέντρα τοῦ οἰνου εἶνε
αἱ Ρῆμοι (Reims), ἡ Ἐπερνάη, ἡ Βορδώ, ώς καὶ τὸ βαθύπεδον
τῶν ἔκβολῶν τοῦ Ροδανοῦ (Σέττη, Μορμπελλίε καὶ Νίμαι). Ἐκ τοῦ
ἐν σελ. 27 πίνακος ἐμφαίνεται ὅτι ἡ Γαλλία μόνη κατέχει τὰ 40 %
τῆς παγκοσμίου οίνοπαραγωγῆς.

Ἡ ἐκ τεύτλων ζάκχαρις εἶναι ἀρκετὴ (900 χιλ. τόν.), μέρος δὲ
αὐτῆς ἔξαγεται. Ἐν τῇ B. Γαλλίᾳ παράγεται τὸ ἐκ μήλων ποτὸν
μηλίτης (Cidre, 2 ἑκατομ. τόν.). Ἐν τῇ μέσῃ καὶ νοτίῳ Γαλλίᾳ
ἴδιαζουν αἱ καστανέαι, ἐν δὲ τῇ Μεσογειακῇ περιοχῇ εὐδοκιμοῦν αἱ
διπλῷαι τῶν θερμῶν κλιμάτων, τὰ σῦκα, τὰ ἀμύγδαλα, τὰ ἑσπερι-
δοειδῆ. Ἐλαιον καὶ ἔλαιαι παράγονται περὶ τὰς 14 χιλ. τόν. (τὸ
1/3 τοῦ τῆς Ἑλλάδος). Ωσαύτως καὶ ἡ παραγωγὴ τοῦ καπνοῦ εἶναι
μικροτέρα τῆς ἐν Ἑλλάδι (τὰ 3/5).

Ἐν τῇ N. Γαλλίᾳ καλλιεργεῖται ἔτι τὸ λινόν, ἡ κάνναβις καὶ
ἄφθονα ἀγανάκτια. Ἡ δὲ μωσέα (N.A.) χρησιμεύει διὰ τὴν σηρο-
τροφίαν, ἡ δημιούρια ὅμως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔχει μειωθῆ.

■■■ **κτηνοτροφέα** τῆς Γαλλίας εἶναι σπουδαία. Ὁλος ὁ ἀρι-
θμὸς τῶν ζῴων, καίτοι ἐμειώθη ἐκ τοῦ πολέμου, ἔχει ως ἔξης: 13
ἔκατ. βοῶν καὶ ἀγελάδων (ἰδίως ἐν τῇ B.D. Γαλλίᾳ καὶ ἐν ταῖς
Ἀλπεσι): 9 ἔκατ. προβάτων, 2 1/2 ἔκατ. αἰγῶν, 4 ἔκατ. χοίρων,
ἄγνωστος ἀριθμὸς κοινελίων καὶ 70 ἔκατ. πτηνῶν. Πτηγὰ καὶ φά
ἀποτελοῦν σπουδαῖον ἔξαγωγικὸν προϊόν.

■■■ ἀλιεία εἶναι ὡσαύτως σπουδαία καὶ ἐπικερδής. Οἱ Γάλλοι
ἀλιεῖς ἀλιεύουν οὐ μόνον κατὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ μετα-
βαίνουν καὶ εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Ισλανδίας (πρὸς ἀλιείαν ἀρεγγῶν)
καὶ τῆς Νέας Γῆς τῆς B. Ἀμερικῆς (πρὸς ἀλιείαν γάδων). Παρὰ
τὰς ἀκτὰς τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἀλιεύονται σαρδίναι καὶ στρεα, κατὰ
δὲ τὴν Μεσόγειον θύννοι.

■■■ **Φρουκτά.** Ἡ Γαλλία ἔχει μέγαν δρυκτὸν πλοῦτον, οὐχὶ ὅμως
ὅσον ἡ Ἀγγλία, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ αὐτὴ ἡ Γερμανία. Ἐκ τῆς
τελευταῖας ταύτης προσετέθησαν κατὰ τὴν περιοχὴν τοῦ ποταμοῦ
Σάρ 10 ἔκατ. τόν. λιθανθράκων, οὕτως ὥστε ἡ παραγωγὴ τῶν Γαλ-
λικῶν λιθανθράκων ὑπολογίζεται εἰς 45 ἔκατ. τόν. ἐτησίως.
Πλὴν τῶν λιθανθράκων τοῦ Σάρ περιοχαὶ λιθανθράκων εἶναι ἐν τῇ
Ἀλσατίᾳ, παρὰ τὰ Βελγικὰ σύνορα καὶ κατὰ τὸν ἄνω Λείγηρα (παρὰ
τὸν "Αγ. Στέφανον"). Ἡ παραγωγὴ ὅμως αὗτη δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὴν

μεγάλην γαλλικήν βιομηχανίαν, διὰ τοῦτο μεγάλαι ποσότητες λιθανθράκων εἰσάγονται ἐκ τῆς Γερμανίας, τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ἀγγλίας. Ὡσαύτως ἀνεπαρκής εἶνε καὶ ὁ σιδηρος, καίτοι ἡ παραγωγὴ αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς 22 ἑκατ. τόν.

Ἐσχάτως ηὗξήθη ἡ ποσότης τῆς παραγωγῆς τοῦ ἀλουμινίου (10 ἑκατ. τόν.), οὕτω δὲ ἡ Γαλλία κατέστη πλουσιωτάτη εἰς τὸ εἶδος τοῦτο χώρα μετὰ τὰς Ἕγυμένας πολιτείας. Πλουσία ἔτι εἶνε εἰς οἰκοδομικοὺς λίθους καὶ πορσελλάρην. Ἐχει δὲ καὶ ιαματικάς πηγὰς κατὰ τὰς ὄποιας περίφημα λουτρά (Vichy, Aix les Bains, Aix en Provence, Evian κ. ἄ.).

Βιομηχανία. Ἡ Γαλλικὴ βιομηχανία εἶνε σημαντικωτάτη πάσχει μόνον ἔξι ἑλλείψεως ἐργατικῶν χειρῶν καὶ γαιανθράκων. Εἰς πλεῖστα εἶδη ὑπερτερεῖ πᾶσαν ἀλλην χώραν τῆς γῆς διὰ τὴν κοινφότητα, τὴν χάριν τῆς μορφῆς καὶ τὸ χρώμα, οὐχὶ δημοσίας καὶ κατὰ τὴν στερεότητα. Ἡ βιομηχανία τῆς μετάξης κατέχει τὰ πρωτεῖα ἐν τῇ Εὐρώπῃ πλὴν τῆς ἐγχωρίου ἀκατεργάστου Οὐηγκ λαμβάνει τοιαύτην καὶ ἔξι ἀλλων χωρῶν, ιδίᾳ ἔξι Ἰταλίας καὶ Κίνας Κέντρον ταύτης εἶνε ἡ Λυών, ὁ Ἀγιος Στέφανος, οἱ Παρίσιοι καὶ ἡ Γρενόβλη.

Ωσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ κλάδοι τῆς ὑφαντουργίας εἶνε σπουδαῖοι, ιδίᾳ πρὸς Β. (Λιζλη, Ρουβέζη, Ἀμένη, Ρουένη κ. ἄ.). Γνωστότατα δὲ εἶνε τὰ παρισιγά εἶδη τῆς πολυτελείας καὶ τῶν νεωτερισμῶν, διακρινόμενα διὰ τὴν πρωτοτυπίαν αὐτῶν (τρίχαπτα, κορδέλλαι κλπ).

Κατὰ τὴν μεταλλουργίαν συναγωνίζεται πρὸς τὰ τρία μυημονευθέντα κράτη (Ὕγυμένας πολιτείας, Ἀγγλίαν καὶ Γερμανίαν). Κατασκευάζονται αὐτοκίνητα, ποικιλία δργάνων, δπλα (ιδίᾳ ἐν Ἀγ. Στεφάνῳ). Κατὰ τὴν καλαισθησίαν διακρίνονται τὰ ἐκ χρυσοῦ, ἀργύρου καὶ δρειχάλκου εἶδη (ιδίως ἐν Παρισίοις), τὰ ώρολόγια τοῦ Βεζαγούν κλπ.

Ναυπηγεῖα ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἀβρηγη, τὴν Βρέστην, τὸ Χερσούργον, τὴν Μασσαλίαν, τὴν Τουλῶνα καὶ εἰς ἄλλους λιμένας.⁹

Ἡ ἀγγειοπλαστικὴ παράγει πρώτης τάξεως ἀντικείμενα· τὰ ἐκ πορσελλάρης τῶν Σεβρῶν καὶ τῆς Λιμόγης, τὰ φοβεντιανὰ καὶ τὰ ὑέλινα σκεύη τῶν Παρισίων, τῆς Λυώνος καὶ τῆς Βακκαράτης. Ἀξιόλογα ἔτι εἶνε τὰ δεομάτινα εἶδη τῶν Παρισίων καὶ τῆς

Γρενόβλης, τὰ ἀρώματα καὶ οἱ σάπωνες τῶν Παρισίων καὶ τῆς Μασσαλίας.

Ἐσχάτως, μετὰ τὸν πόλεμον, ἀνάπτυξιν ἔλαθε καὶ ἡ χημικὴ διομηγανία.

Τὸ ἐμπόρειον καὶ ἡ ευγκωνιωνέα τῆς Γαλλίας, λόγῳ τῆς μεγάλης εἰσαγωγῆς τῆς ἀκατεργάστου θύλης καὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν διομηγανικῶν προϊόντων, εἶναι σημαντικωτάτη.

Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν συγκοινωνίαν χρησιμεύουν αἱ πλωταὶ δόσι, αἱ σιδηροδρομικὲς γραμμὲς (εἰκόσιαπλάσιαι κατὰ τὸ μῆκος τῶν Ἑλληνικῶν) καὶ πλήθος δημοσίων ὁδῶν. Τὸ δίκτυον τῶν ποταμῶν εἶναι χρησιμότατον εἰς τὰς πεδιάδας τοῦ Βορρᾶ καὶ εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ Σηκουάνα, ἔνθα ὁ ποταμὸς οὗτος καὶ οἱ παραπόταμοι αὐτοῦ Οὐάζης καὶ Μάρνης ἔνουνται διὰ διωρύχων μετὰ τοῦ Μώσα, Μωσέλα καὶ Ρήγου. Οἱ λοιποὶ πόταμοι εἶναι μικροτέρας ἀξέις. Ἀξιόλογος εἶναι ἡ διώρυξ τοῦ νότου, ἡ ὁποία συνδέει τὸν Ἀτλαντικὸν μετὰ τῆς Μεσογείου. Ἄρχεται ἐκ τοῦ Γαρούνα (παρὰ τὴν Τουλούζην) καὶ τελευτᾷ εἰς τὸν κόλπον τοῦ Λέοντος παρὰ τὴν Σέττην. Ἐνεκα θμως τοῦ μικροῦ αὐτῆς βάθους (2—2 $\frac{1}{2}$ μ.) καὶ τῆς ἀσταθείας τῶν οὖδατων εἶναι δλίγον χρήσιμος.

Τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Γαλλίας ἐνεργεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον διὰ θαλάσσης. Τὸ ἐμπόριον κατέχει ἐν τῇ Εὐρώπῃ τὴν δευτέραν θέσιν (μετὰ τὴν Ἀγγλίαν). Τὸ δὲ ἐμπορικὸν αὐτῆς ναυτικόν, τὸ ὅποιον πρὸ τοῦ μεγάλου πολέμου εἶχε τὴν 6ην θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ, σήμερον κατέχει τὴν 4ην (μετὰ τὴν Ἀγγλίαν, τὰς Ἕνωμένας Πολιτείας καὶ τὴν Ἰαπωνίαν), ἀνερχόμενον εἰς χωρητικότητα 3 $\frac{1}{2}$ ἑκκτ. τόν. Τὸ ζωηρότερον ἐμπόριον διεξάγει μετὰ τῶν Ἕνωμένων πολιτειῶν, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γερμανίας, τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ἐλβετίας. Ἡ ἀξία τῶν εἰσαγθέντων προϊόντων κατὰ τὸ 1920 ἀγγλίθεν εἰς 35 δισεκατ. φρ., ἡ δὲ τῶν ἐξαγθέντων εἰς 22 δισεκατ.

Ἐκ τῶν εἰσαγομένων προϊόντων τὴν πρώτην θέσιν κατέχουν οἱ γαλάνθρακες, τὸ ἔριον καὶ ὁ βάμβαξ, ἐκ δὲ τῶν ἐξαγομένων τὰ μετάξια εἰδη καὶ τὰ ἐριοῦχα καὶ βαμβάκια ὑφάσματα.

Μετά της Ελλάδος τὸ ἐμπόριον τῷ 1923 εἶχεν ώς ἔξης:

<i>Εἰσαγωγὴ ἐξ Ἑλλάδος</i>	<i>Ἐξαγωγὴ εἰς Ἑλλάδα</i>
Εἰς χ.λ. δρχ.	Εἰς χ.λ. δρχ.
Οίνοι	118.328
Σταφίς, χαρούπια, καπνός...	111.254
Δέρματα ἀκυτέργ., κουκού-	33.616
λια καὶ ἔριον. 11.012	32.439
Ορυκτὰ καὶ μέταλλα.....	11.136
Ἐλαῖαι καὶ ἔλαιον.....	18.000
Μέταξ	34.200
.....	9.405
Ἐν δλφ.....	368.378

ΙΙΙόλεις. α) Φί μέγεστοι λιμένες τῆς Γαλλίας.

Μασσαλία (600), εἰς τῶν ἀρχαιοτάτων λιμένων τῆς Μεσογείου (ἀρχαία Ελλην. ἀποικία ἰδρυθεῖσα ὑπὸ Φωκαέων), ὁ πρώτος τῶν θαλασσίων λιμένων τῆς χώρας. Ἡ ἐμπορική αὐτῆς κίνησις κατέχει τὸ $\frac{1}{3}$ σύμπαντος τοῦ κατὰ θάλασσαν γαλλικοῦ ἐμπορίου. Ἀμεσος συγκοινωνία μετὰ τῆς Ελλάδος καὶ τῶν λοιπῶν λιμένων τῆς Ἀνατολῆς, μετὰ τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῶν Ἰνδιῶν (διὰ τῆς διώρυχος τοῦ ισθμοῦ τοῦ Σουέζ). Ἀκμάζει ἐν τῇ πόλει ἡ ναυπηγία, ἡ βυρσοδεψική καὶ ἡ σαπωνοποιία.

Τουλόν (106), ωσαύτως ἐν τῇ Μεσογείῳ, ὁ πρώτος πολεμικὸς ναύσταθμος.

Νίκαια (Nice, 160), περίφημος τόπος διαμονῆς (ἐν τῇ Ριβιέρᾳ). Καλλιέργεια ἀγθέων.

Σένττη (37), ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Λέοντος. Ἐξαγωγὴ οἴνου καὶ θέσις διακομιστικοῦ ἐμπορίου ἐκ τῆς Ἀμερικῆς.

Βορδὼ (270), ἔξαγωγικὸς λιμὴν οἴνου καὶ ὀπωρῶν. Κέντρον τοῦ μεταξὺ Παρισίων καὶ Ἰσπανίας σιδηροδρόμου. Ο τρίτος κατὰ τὸ ἐμπόριον λιμὴν τῆς Γαλλίας. Μηχανουργεῖα καὶ ναυπηγεῖα.

Νάντη (150), κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Λείγηρος καὶ ὁ προλιμὴν αὐτῆς **Σαὶν—Ναζαλο** (42), ἀμφότεροι ἔξαγωγικοὶ λιμένες τῆς ἐπικρατείας τοῦ Λείγηρος.

Βρέστη (75) καὶ *Χερβούργον* (40), πολεμικοὶ λιμένες.

ΆΒρη (140), ὁ πρῶτος λιμὴν τῆς Βαρ. Γαλλίας, ἀλλ' ἔχει τὸ γῆμισυ τῆς κυνήσεως τῆς Μασσαλίας. Οἱ πρῶτοι λιμὴν τοῦ βάριθακος καὶ ὁ κύριος λιμὴν τῶν μεταναστῶν εἰς Ἀμερικήν.

<i>Βουλώνη</i> (56), θαλασσία λουτρόπολις <i>Καλαιί</i> , λιμὴν ἀλιευτικὸς <i>Δουνγκέρκη</i> (35), ἐμπορικὸς λιμὴν	} θαλάσσιαι πρὸς τὴν } Αγγλίαν ἀφετηρίαι
--	---

β') Μεγάλαις πεζόγειοι πόλεις-

Παρίσιοι (3 ἑκατ. κατ.), πρωτ., ἡ ἐμπορικωτάτη καὶ βιομηχανικωτάτη πόλις; τῆς Γαλλίας. Κέντρον τῆς πνευματικῆς κινήσεως, τῆς καλλιτεχνικῆς, τῆς οἰκονομικῆς καὶ τῆς πολιτικῆς (Paris c'est la France). Σημαντικωτάτη εἶναι ἡ βιομηχανία τῶν εἰδῶν τῆς πολυτελείας καὶ τῆς τέχνης ἐκ μετάλλου, λίθου, ξύλου, δέρματος, πορσελάνης καὶ θέλου· ὥσαύτως σπουδαία εἶναι ἡ βιομηχανία τῶν ταπήτων, μηχανῶν, σπλαν. κ.τ.τ.

Οἱ Π. εἶναι ἡ πρώτη βιομηχανικὴ πόλις τοῦ κόσμου καὶ ἡ βασιλίκη τῶν νεωτερισμῶν (Modes), μετὰ μεγάλων ἐμπορικῶν οἴκων (Magasin du Louvre, Au Bon Marché κ.τ.λ.).

Ως πρὸς τὴν συγκοινωνίαν εἶναι τὸ μέγιστον κέντρον οὐ μόνον τοῦ αἰδηροδροῦ. δικτύου τῆς Γαλλίας ἀλλὰ καὶ τοῦ πλωτοῦ.

Ρουένη (125), ἔδρα βιομηχανίας βάριθακος καὶ ἐμπορίου τοῦ καφέ. Ηροικὴν τῶν Παρισίων, ἔνθα σταθμεύουν τὰ μεγάλα ίστιοφόρα.

Αμιένη (95), πόλις βιομηχανική.

Διλλη (205) καὶ *Ρουβέξη*, Β.Α., ἐν τῇ λιθανθρακοφόρῳ περιοχῇ, μετὰ σπουδαίας ὑφαντουργίας.

Ρέιμς (Ρήμαι) βιομηχανικὴ πόλις, δημοσιεστὴ εἰς τὴν Γαλλικὴν ιστορίαν (μεσαιωνικὴν καὶ γεωτάτην).

Νανσù (120), κατὰ τὴν διώρυχα Μάρνη—Ρίγου, μετὰ πολλῶν ἐργοστασίων.

Μέτς (65) καὶ *Στρασβούργον* (170), ἐν ταῖς γέαις χώραις τῆς Γαλλίας Ἀλσατίᾳ καὶ Λωρραίνῃ.

Όρλεάνη (Αδρηλία, 70), βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ πόλις ἐπὶ τοῦ Λείγηρος.

Διμόγη (90), μετὰ βιομηχανίας ἐκ προσελάνης.

Λυδόν (Λούγδουνον, 565), ή πρώτη του κόσμου εἰς τὴν βιομήχανίαν τῆς μετάξης καὶ ἡ δευτέρα ἐμπορικὴ πόλις τῆς Γαλλίας. Μεγάλη τραπεζικὴ ἔδρα (Crédit Lyonnais).

“**Αγ. Στέφανος** (170), πόλις μετ’ ἀνθρακωρυχείων καὶ βιομήχανέης.

Νίμαι καὶ **Μονπελιέ** (ἀνὰ 82 χιλ. κατ.). Μεταξουργία καὶ οἰνεμπορία.

Τουλούζη (175), ἐπὶ του Γαρούνα, βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ πόλις.

— “**Η νῆσος Κορσικὴ** εἶναι ὁρεινὴ καὶ δασώδης παράγει οἶνον, σῦκα, ἔλαιας καὶ ἑσπεριδοειδῆ. Πρωτ. καὶ κύριος λιμήν τὸ **Αλάκειον**.

— **Η Κτήσεις** ή Γαλλία ἔχει μεγάλας εἰς τὴν Ἀφρικὴν (Ἀλγερίαν, Μαρόκον, Τηνυσίαν κ.λ.π.), εἰς τὴν Ν. Α. Ἀσίαν (Ινδοκίναν) καὶ ἀλλαχοῦ.

— Ν. Α. τῆς Γαλλίας καὶ παρὰ τὴν Νίκαιαν κεῖται η μικρὰ δημοκρατία **Μονακὸν** (Monte Carlo), μετὰ διμωγύμου πρωτ. (10). Ἐγταῦθα καὶ ἑλλην. προξενεῖον.

Πρεσβεῖαται καὶ προξενεῖα. Ἐλληνικὴ πρεσβεία ὑπάρχει ἐν Παρισίοις, προξενεῖται δὲ ἐν Μασσαλίᾳ, ἐν Κάγγαις, ἐν Βορδώ, ἐν Ἀθρῷ, Ἀντίθαις, Δουνκέρκῃ, Χερβούργῳ, Ρέϋμε, Λυών, Ἀγ. Στεφάνῳ, Μονπελιέ καὶ Τουλούζῃ. Υπάρχουσιν ἔτι ὑποπροξενεῖα εἰς διαφόρους ἀλλας πόλεις.

Άλι σπουδαιόταται σιδηροδρόμοι. γραμματεῖ. Οἱ Γαλλικοὶ σιδηρόδρομοι ἀνήκουν εἰς ἴδιωτικὰς ἑταῖρειας Ἀμερικανῶν καὶ Ἀγγλῶν. Ἀπαντες σχεδὸν ἔχουν κέντρον τοὺς Παρισίους καὶ καλοῦνται Βόρειοι σιδηρ., Ἀνατολικοί, Δυτικοί, Νότιοι καὶ τῆς Ὀρλεάνης.

Ἐκ τῆς Γαλλίας ἄγουν εἰς ἄλλας χώρας αἱ ἔξης γραμματεῖ.

α) Εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ Πορτογαλλίαν.

1) ή **Νότιος ταχεῖα** (Express): Παρισιοι—Ορλεάνη—Βορδώ—Μαδρίτη—Λισσαδών.

2) ή **Παραμεσόγειος**: Παρισιοι—Λυών—Νίκαια—Σέττη—Βαρκελώνα.

6) Εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ Ἐλβετίαν.

1) ή τῆς **Ριβιέρας**: Παρισιοι—Λυών—Μασσαλία—Νίκαια
Οικονομικὴ Γεωγραφία.

(Nice)—Γένουα.

2) ή διὰ τοῦ *Κενίσου* (Cenis) ὄρους: Ηαρ.—Λυών—Σαμπερύ—ὄρος Κένισου—Τουρίγον.

3) ή διὰ τοῦ *Σεμπλάων* ὄρους: Ηαρ.—Διζών—Λωζάνη (Ελβ.)—Σεμπλάων (ὄρος καὶ σῆραγξ)—Μιλάνον.

4) ἑτέρα ὡσαύτως: Ηαρ.—Βελβόρτη—Βέρνη (Ελβ.)—Σεμπλάων—Μιλάνον.

5) ή διὰ τοῦ *Άγ. Γοτθάρδου*: Ηαρ.—Βασιλεία—Λυκέρνη (Ελβ.)—ὄρος καὶ σῆραγξ *Άγ. Γοτθάρδου*—Μιλάνον—Βρεντήσιον.

γ) Ήρδες τὰ Βαλκανικὰ κράτη.

1) ή γραμμὴ τῆς *Άρατολῆς*: Ηαρίσιοι—Λωζάνη—Μιλάνον—Τεργέστη—Ζαχρέδ—Βιγκόφκη {Τέμεσθαρ—Βουκουρέστιον
Βελιγράδιον—Νίσσα {Κων}πολης
(Αθήναι).

δ) Εἰς τὴν Αὐστρίαν.

1) Ηαρίσιοι—Βασιλεία—Ζυρίχη—”Ιγγερουκ—Βιέννη.

2) Ηαρ.—Στρασδούργον—Μόναχον—Σαλτσδούργον—Βιέννη.

ε) Εἰς τὴν Γερμανίαν.

Ηαρίσιοι—Νανσύ—Στρασδούργον—Καρλσρούη—Στουτγάρδη—Μόναχον.

στ) Εἰς Βέλγιον καὶ Γερμανίαν.

Ηαρ.—Λιέγη (Λιέζ)—Αάχεν—Κολωνία—Βερολίγον.

ζ) Εἰς Βέλγιον καὶ Ολλανδίαν.

Ηαρ.—Βρυξέλλαι—Αιμέρσα—Ρόττερδαμ.

η) Εἰς τὴν Αγγλίαν.

1) Ηαρίσιοι—Βουλώνη—Καλαί—Δόθερ

2) » —Αμιένη—Βουλώνη — Φολκεστώγη

3) » —Ρουένη — Διέππη — Νιουχάφεν

4) » — » — "Αβρη — Σαουθάμπτον

} Λονδίνον.

2. ΤΟ ΗΝΩΜΕΝΟΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ
ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ

[318.000 τετραγ. χιλιόμ.—47 έκατ. κατ.—144 κάτ. εἰς 1 τετρ. χιλ.].

Σημειώσεις. Τὸ βασίλειον τοῦτο, τὸ δποῖον συγήθως καλεῖται Ἀγγλία, εἶνε οὐ μόνον ἡ πρώτη ἐν τῷ κόσμῳ θαλασσία ἀποικιακὴ δύναμις, ἀλλὰ καὶ τὸ πρῶτον βιομηχανικὸν καὶ ἐμπορικὸν κράτος. Ἡ ἔξαιρετικὴ αὕτη θέσις ἐν τῷ κόσμῳ διφείλεται κατὰ πρῶτου μὲν εἰς τὰ πλεονεκτήματα τῆς γεωγραφικῆς αὐτῆς θέσεως, κατὰ τὴν δόποιαν δύναται τις γὰ εἴπη ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶνε ἡ διάμεσος τῶν δύο κόσμων· κατὰ δεύτερον δὲ λόγον διφείλεται εἰς τὸν πλοῦτον τῶν δρυκτῶν καὶ τῶν φυσικῶν λιμένων. Εἰς ταῦτα προστίθεται καὶ τὸ ἐπιχειρητικὸν καὶ ἐπιτήδειον πνεῦμα τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ ὃπως ἐπωφελήται τῶν πλεονεκτημάτων τούτων.

Θαλάσσιος διαμελισμός καὶ ὄδατα. Αἱ νῆσοι χωρίζονται τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀκτῆς διὰ τῆς Βορείου θαλάσσης, τοῦ πορθμοῦ τοῦ Καλαί (3) χιλιομ. εὔρους) καὶ τῆς Μάγχης. Αἱ ἀκταὶ τῆς Μεγ. Βρεττανίας εἶνε ώς ἐπὶ τὸ πολὺ δραχώδεις· κατὰ τὴν ἀνατολ. καὶ δυτικὴν ἀκτὴν χωροῦσι κόλποι λαμβάνοντες λόγῳ τῶν πληγμαρίδων καὶ ἀμπώτεων σχῆμα χωνοειδές, οὕτω δὲ σχηματίζονται ἔξαιρετοι φυσικοὶ λιμένες. Οἱ θαλάσσιοι διαμελισμοὶ εἶνε μέγιστος (κόλπ. Βριστόλης, χερο. Ούαλια καὶ Κοργουαλία), οὐδεμία δὲ θέσις εὑρίσκεται ἐκ τῆς ἀκτῆς μακρότερον τῶν 120 χιλιομ. (ώς ἐν Ἐλλάδi).

Οἱ ποταμοὶ ἔχουν μὲν δραχὺν ῥοῦν, εἶνε διμως πολύδροι καὶ ἀγενούς καταρρακτῶν· αἱ πληγμαρίδες χωροῦσι θαθέως εἰς τὴν χώραν καὶ εὐρύγουσι τοὺς ποταμίους λιμένας. Τοιοῦτοι ποταμοὶ εἶνε ἐν τῇ Μεγ. Βρεττανίᾳ δὲ Τάμεσις (δὲ λιμὴν τοῦ Λονδίνου), δὲ Σέρβενος (εἰς τὸν κόλπον τῆς Βριστόλης) δὲ Μερσέϋ, δὲ Οῦμβερ καὶ ἐν τῇ Ιρλανδίᾳ δὲ Σχάννων, δὲ δποῖος ῥέει διὰ σειρᾶς λιμνῶν.

Εδαφος. Ἡ Μεγ. Βρεττανία διακρίνεται εἰς τὰς χώρας Ἀγγλίαν καὶ Σκωτίαν. Ἡ Ἀγγλία πρὸς Δ. εἶνε ὀρεινή, πρὸς Α. δὲ λοφώδης χώρα. Ἡ Σκωτία εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον ὀρεινή, ἡ δὲ Ιρλανδία βαθύπεδον περιστοιχιζόμενον νπὸ παρακτίων ὀρέων.

Κλεψα. Αἱ νῆσοι διὰ τῆς ἐπιδράσεως τῆς θαλάσσης ἔχουν

ώκεανειον και ὑγρὸν κλῖμα. Τὸ ἐγκόλπιον θερμὸν ῥεῦμα τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἐπιδρᾷ οὕτως, ὡστε ἡ θερμοκρασία αὐτῆς εἶναι θερμοτέρα τῶν ἀπέναντι Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, τῶν κειμένων ὑπὸ τὸ αὐτὸν γεωγραφικὸν πλάτος. Ὁ ὑγρὸς θαλάσσιος ἀὴρ φέρεται συγήθως μετὰ διμίχλης, ἡ ὅποια, ἀναμιγγυομένη μετὰ τοῦ καπνοῦ τῶν μεγάλων βιομηχανικῶν πόλεων, γίνεται σκοτεινοτέρα. Περίφημος εἶναι ἡ μαύρη διμίχλη τοῦ Λονδίνου, ἡ ὅποια ἐπιφέρει ἐμπόδια εἰς τὴν πολυτάραχον κίνησιν τῆς πόλεως.

ΗΙοεδὼν τοῦ ἐδάφους. Τὸ κλῖμα εύνοεῖ μᾶλλον τὴν φυσικὴν αὔξησιν τοῦ χόρτου ἢ τοὺς σπειρομένους δημητριακοὺς καρπούς διὰ τοῦτο τὰ $\frac{2}{3}$ τοῦ ἐδάφους εἶναι ἔξαιρετα διὰ βοσκήν. Δάση εἶναι σχετικῶς ὀλίγα και μικρά· ἐκτεταμένα δάση ἔχει μόνον ἡ Σκωτία.

Ο πληθυσμός. Ὁ πληθυσμὸς (47 ἑκατ.) διακρίνεται εἰς τρία κύρια ἔθνη· οἱ Ἡγγλοι και οἱ Σκωτοι εἶναι γερμανικῆς καταγωγῆς (Ἀγγλοσάξονες ἀναμεμιγμένοι μετὰ Νορμανδῶν), οἱ δὲ Ἰρλανδοὶ εἶναι κελτικῆς. Κελτοὶ κατοικοῦν οὐ μόνον ἐν τῇ Ἰρλανδίᾳ, ἀλλὰ και ἐν τῇ Οὐαλίᾳ, ἐν τῇ νήσῳ Μάνη και ἐν ταῖς Ἐβρίσι. Κατὰ τὴν θρησκείαν πολυαριθμότεροι εἶναι οἱ διαμαρτυρόμενοι (87%). Δυτικοὶ εἶναι κυρίως ἐν τῇ Ἰρλανδίᾳ (13%).

Η πειδεέν δὲν εἶναι διαδεδομένη πανταχοῦ ἔξι λου· ἐσχάτως ἔγινεν αὕτη ὑποχρεωτική, ὑστερούσης τῆς Ἰρλανδίας. Ἡ δὲ διαφορὰ μεταξὺ πλουσίων και πτωχῶν εἶναι μεγαλυτέρα ἢ ἐν τῇ λαιπῇ Εὐρώπῃ.

ΗΙολέτευμα τοῦ Ἕγωμένου βασιλείου εἶναι ἡ συνταγματικὴ μοναρχία· παρὰ τὸν βασιλέα, δὲ ὅποιος ἔχει και τὸν τίτλον τοῦ «αὐτοκράτορος τῶν Ἰγδιῶν», ἵσταται διπλὴ βουλὴ (ἡ ἀνω ἢ τῶν λόρδων και ἡ κάτω). Διὰ τὴν διοίκησιν τὸ κράτος διαιρεῖται εἰς κομητείας.

Αἱ ἀποικίαι τῆς Μεγ. Βρεττανίας εἶναι καθ' ἀπάσχες τὰς ἡπείρους, αἱ δὲ ἄμεσοι κτήσεις εἶναι κατὰ τὰ ἐπικαιρότατα σημεῖα τῆς γῆς ἀπό τε στρατηγικῆς και ἐμπορικῆς ἀπόφεως. Ἡ ἐκτασίς πασῶν τούτων εἶναι διωδεκαπλασία τῆς τοῦ Ἕγωμένου βασιλείου, δὲ πληθυσμὸς ἐνεαπλάσιος (410 ἑκατομ.).

Ἄξιοσημείωτος εἶναι ἡ ἐνεργητικότης τῶν λαῶν τούτων. Δραστήριοι εἰς τὴν ἐργασίαν, ἔχοντες τὸ οἰκογενειακὸν συγαίσθημα λίγαν ἀνεπτυγμένον, αὐξάγουν και ἀριθμὸν καταπληκτικῶς. Ἔκαστον

ζετος 300—400.000 Ἀγγλοι, Σκωτοι και Ἰρλανδοι μεταβαίνουν ώς μετανάσται εἰς τὰς Ἕνωμένας πολιτείας, εἰς τὸν Καναδῶν, εἰς τὴν Αὐστραλίαν, τὴν γέναν Ζηγλανδίαν και τὰς ἄλλας αὗτῶν ἀποικίας.

III Γεωργία κατέχει μόνον τὰ 13% τῆς ἐπιφανείας τῆς χώρας· ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν μερῶν καλλιεργεῖται βρώμη, ἐπὶ τῶν χαμηλῶν σῖτος και κριθή. Ἀλλ' οἱ καρποὶ σύτοι ἐπαρκοῦν διὰ τοὺς κατοίκους ἐπὶ ἔνα μῆνα (ἐν Ἑλλάδι ὁ σῖτος ἀρκεῖ διὰ 5 μῆνας). Παράγονται ἔτι λαχανικά, γεώμηλα και λιγον, ἐν δὲ τῇ Νοτίῳ Ἀγγλίᾳ και ὀπώραι.

Κατηγοροφέα. Εἰς τοὺς κατὰ πολὺ εὐρυτέρους λειμῶνας τρέφονται ζῷα διὰ ἐπιστημονικῶν μεθόδων. Περίφημοι εἶνε οἱ ἀγγλικοὶ ἵπποι, οἱ βόες και οἱ χοῖροι. Ἡ Ἀγγλία ἔτι εἶνε ἡ πρώτη χώρα τῆς Εὐρώπης κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν προβάτων (22 ἑκατομ.).

III ἀλιεύει εἶνε ὑψίστης σημασίας. Αἱ ἀγγλικαὶ θάλασσαι, τεναγώδεις οὖται, εἶνε πλήρεις ἰχθύων. Ἡ Ἀγγλία, μετὰ τὰς Ἕνωμ. πολιτείας, κατέχει τὰ πρωτεῖα εἰς τὴν ἀλιείαν, κατέχουσα 22% δλων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἀλιευομένων ἰχθύων. Ἀλιεύονται ἀρέγγαι, γάδοι, δστρεα κ. ἄ., ἀξίας ἐν δλῷ ὑπὲρ τὰ 50 ἑκατομ. λιρῶν στερλινῶν. Οἱ ἀλιευτικὸς στόλος τῆς Ἀγγλίας ἀνέρχεται εἰς 24 χιλ. πλοίων.

Ορυκτός. Οἱ ὀρυκτὸς πλούτος τῆς Ἀγγλίας εἶνε κατὰ πρῶτον μὲν λόγον ὁ γαιάνθραξ και ὁ σίδηρος· κατὰ δεύτερον δ' ὁ χαλκός, διόλυβδος και διόψευδαργυρός. Ἐν τῇ Μεγ. Βρεττανίᾳ, ἀπὸ τῆς Νοτίου Οὐαλίας μέχρι τῶν Σκωτικῶν ὁρέων ἐκτείνεται σειρὰ κοιτασμάτων λιθάνθρακος και σιδήρου, ἡ δὲ λωρίς αὕτη περιλαμβάνει και τὰ μέγιστα βιομηχανικὰ κέντρα. Ἡ ἑτησία παραγωγὴ τοῦ λιθάνθρακος ἀνέρχεται εἰς 290 ἑκατ. τόννων, μέρος δ' αὗτῶν ἔξαγεται. Σπουδαιόταται τούτου περιοχαὶ εἶνε τοῦ Νεοκαστέλλου, τῆς Μέσης Ἀγγλίας (Βίρμιγχαμ και Μάντζεστερ) και τῆς Νοτίου Οὐαλίας (Σουάνσον και Κάρδιφ).

Τὰ κοιτάσματα ταῦτα παράκεινται εἰς τὰ τοῦ σιδήρου· ἡ παραγωγὴ δημιους αὗτοῦ εἶνε μικρότερα (16 ἑκατ. τόν., τῆς Γαλλίας 22 ἑκατ. τόν.), διὰ τοῦτο εἰσάγεται ἔτι σιδήρος ἐξ Ἰσπανίας.

Ἡ Ἀγγλία ἔχει ἔτι πλούσια κοιτάσματα πορσελλάνης, χρησίμου εἰς τὴν ἀγγειοπλαστικήν. Ορυκτὸν ἄλας και θαλάσσιον παράγεται 2 ἑκατ. τόννων (ἐν Ἑλλάδι 400 χιλ. τόν.), ἔξαγόμενον εἰς τὴν Αμερικὴν και τὰς Ἀνατ. Ἰνδίας.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Βιομηχανέα. Η Μ. Βρεττανία είναι η πρώτη βιομηχανική χώρα της γης. Τούτο διφεύλεται: 1) εἰς τὸν ἀφθογὸν γαιάνθρακα καὶ τὸν σίδηρον· 2) εἰς τὴν ἔξαιρετικὴν θέσιν αὐτῆς ἐν μέσῳ τοῦ ἀρχαίου καὶ τοῦ νέου κόσμου· 3) εἰς τὴν εὔκολίαν τῆς ἔξωθεν μεταφορᾶς τῆς ἀκατέργαστου ὅλης (ἰδίᾳ τοῦ βάμβακος) καὶ τὴν εὔκολον ὥσαύτως ἔξαγωγὴν τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων· 4) εἰς τὰ μεγάλα κεφάλαια καὶ τὰς ἐπινοήσεις τῶν τεχνικῶν ἔργων· 5) εἰς τὰ ἐπιχειρητικὸν πνεῦμα καὶ τὴν αὐτοπεποίθησιν τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ καὶ 6) εἰς τὰς μεγάλας αὐτῆς ἀποικίας.

Ἐπὶ πασῶν τῶν βιομηχανικῶν ἵσταται η βαμβακουργία. Κέντρον ταύτης ἐν τῇ κυρίως Ἀγγλίᾳ είναι η Μάντζεστερ ἢ Μαγχεστέρια (750 ἔργοστάσια), ἐν τῇ Σκωτίᾳ η λεκάνη τοῦ Κλύδη ποταμοῦ καὶ ἐν τῇ Ἰρλανδίᾳ η Βελφάστη. Η Λίθερπουλ καὶ η Γλάσκοβ είναι οἱ κύριοι λιμένες τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ βάμβακος, προερχομένου κυρίως ἐκ τῶν Ἕνωμένων Πολιτειῶν, τῶν Βρεττ. Ἰγδιῶν καὶ τῆς Αἰγύπτου. Διὰ διώρυχος μέχρι τῆς Μάντζεστερ τὰ δειμάτια τοῦ βάμβακος ἐκφορτώνονται ἀμέσως εἰς τὰ ἔργοστάσια. Η εἰσαγωγὴ ἀνέρχεται εἰς 900.000 τόν. ἐτησίως, ἦτοι τὸ γῆμα σχεδὸν τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς. Η βιομηχανία αὕτη ἀποδίδει ὑφάσματα, φανέλλας, τάπητας καὶ τὰ σκωτικὰ σάλια (ἀξίας 400 ἑκατομ. λι-ρῶν στερλιγῶν, κατ' ἔτος).

Παρὰ τὴν βαμβακουργίαν ἴσταται η ἐριουργία, η λινούργα καὶ η βιομηχανία τῆς γιούτας, ἐνῷ η μεταξούργια είναι ὑποδεεστέρα. Τὸ ἀκατέργαστον ἔριον ἔρχεται ἐκ τῆς Αὐστραλίας, ἐκ τοῦ Ἀκρωτηρίου καὶ ἐκ τῆς Ἀργεντινῆς, τὰ πλειστα δὲ τούτου ἔργοστάσια ὑπάρχουν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Δήδσης (450. ἔργ). Εἰς τὴν λινούργιαν τὴν πρώτην θέσιν κατέχει η Ἰρλανδία, καὶ δὴ η Βελφάστη, εἰς δὲ τὴν βιομ. τῆς γιούτας, ἐξ Ἰγδιῶν ἔρχομένης, η Σκωτία (καὶ δὴ η π. Δούνδη). Τὰ ἐκ πάντων τούτων βιομηχανικὰ προϊόντα, ἐνδύματα, ἀσπρόρροουχα, πῖλοι καὶ νεωτερισμοὶ είναι παγκοσμίου φήμης.

Δευτέραν θέσιν τῆς Ἀγγλ. βιομηχανίας κατέχει η σιδηρουργία, η χαλυβουργία καὶ η μηχανουργία. Σιδήρους καὶ χάλυβος κατασκευάζονται παντοῖα εἰδη, ἀπὸ τῆς λεπτοτάτης βελόνης μέχρι τῶν μεγάλων ἀτμομηχανῶν. Κέντρον τῆς μεταλλουργίας είναι η περιοχὴ τῆς Βίρμιγχαμ (550 ἔργοστ.). Ἐνταῦθα κατασκευάζονται γραφίδες, σιδηροδρομικαὶ ἀτμομηχαναὶ, δπλα καὶ πυροβόλα. Η Σχερ-

φίλον ἔχει περίφημα μαχαιροποιεῖα (475). Μέγιστα δὲ ναυπηγεῖα κείνται κατὰ τὸν Κλύδην παρὰ τὴν Γλασκώθην, παρὰ τὸ Νεοκάστελλον, τὴν Χούλην, τὴν Λιθερπούλην, εἰς τὴν Βελφάστην καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἐκ τῶν λοιπῶν ἔξεχουσῶν βιομηχανιῶν τῆς Ἀγγλίας ἀξιοινημόνευτοι εἰναι: ή δερματουργία, ή χαρτοποιία, ή κατασκευὴ ἐλαστικῶν καὶ χημικῶν εἰδῶν, ή ξυλουργία, ή οὐελουργία. Ἡ δὲ βιομήνων τροφίμων (οἰνοπνευματοποιία, ζυθοποιία, τυροκομία κλπ.) συγκεντροῦται εἰς τὸ Λονδίνον καὶ τὰ περίχωρα αὐτοῦ.

Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ συγκοινωνία. Τὸ ἐμπόριον τῆς Ἀγγλίας ἔχει μεγάλην σπουδαίαν τητα ἐν τῷ κόσμῳ, κατέχον τὴν πρώτην θέσιν. Ἐκτελεῖται δὲ κυρίως ὑπὸ τῶν πολλῶν σιδηροδρ. γραμμῶν καὶ τοῦ μεγάλου αὐτῆς ἐμπορικοῦ στόλου. Ἡ πρ. της σιδηροδρ. γραμμὴ ἐν τῷ κόσμῳ ἐστρώθη διὰ φορτία τῷ 1825 μεταξὺ Λίθερπουλ καὶ Μάντζεστερ, τῷ δὲ 1830 δι' ἐπιβάτας. Πάντες σήμερον οἱ σιδηρόδρ. ἀνήκουν εἰς ἴδιωτικὰς ἑταιρίας. Τὸ Λονδίνον ἔχει 400 σιδηροδρ. σταθμούς, ἐκ δὲ τῆς πρωτευόσης ταύτης ἀγονται πολλαὶ σιδηροδρ. γραμμαί. Ωσαύτως σιδηροδρ. γραμμαὶ εἰνε καὶ εἰς τὴν Ἰρλανδίαν, ἀρχόμεναι ἐκ τοῦ Δουβλίνου.

Ἡ γαυτιλία ὑπερέχει πάντων τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου. Τὸ ἔσωτεροικὸν ἐμπόριον ἐκτελεῖται κατὰ μέγα μέρος διὰ τε τῶν ποταμῶν καὶ τῶν διωρύχων, αἱ δποιαὶ ὑπερβαίνουν τὸ μῆκος τῶν 6.00 χλμ. Ἡ διώρυξ τῆς Μάντζεστερ (8 μ. 6χθ.) ἐνώνει τὰ περίχωρα τῆς Λίθερπουλ μετὰ τῆς Μάντζεστερ. Ἀλλαὶ διώρυχες εἰνε ἡ τῆς Λίθερπουλ—Λήδσης, ἡ τῆς Σκωτίας, ἡ Καληδονία ἐν τῇ B. Σκωτίᾳ καὶ ἄλλαι.

Τὸ ἔσωτεροικὸν ἐμπόριον τελεῖται διὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἐμπορικοῦ στόλου δ δποιοῖς ἀνέρχεται κατὰ τὴν χωρητικότητα εἰς 22 ἑκατ. τόν. Ἐννέα λιμένες τῆς Ἀγγλίας ἔχουν μεγαλυτέραν ἐμπορικὴν κίνησιν τοῦ Πειραιῶς κατὰ τὴν ἔξης σειράν: 1) Λονδίνον (25 ἑκατ. τόν.), 2) Λίθερπουλ (23 ἑκατ. τόν.), 3) Κάρδιφ (18 ἑκατ. τόν.), 4) Νεοκάστελλον (16 ἑκατ. τόν.), 6) Σαουθάμπτον (14 ἑκατ. τόν.), 7) Χούλ (9 ἑκατ. τόν.), 8) Γλασκώθη (8 ἑκατ. τόν.), 9) Ηλύμουθ (8 ἑκατ. τόν.) [Πειραιεύς, 7 $\frac{1}{2}$ ἑκατ. τόν.].

Αἱ κυριώτεραι χῶραι μετὰ τῶν ὅποιων συνδέεται τὸ Ἀγγλικὸν ἐμπόριον εἴς καὶ ἀπειρίκαι αὖτης, ἵδια αἱ Ἰνδίαι, ἡ Αὔστραλία, ἡ Ψηφιοποιηθῆκε από τὸ ίνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

Νότιος Αφρική, ή Αίγυπτος και δι Καναδάς. Μετά τούτων τελεί-
ται τὸ $\frac{1}{3}$ σύμπαντος του παγκοσμίου ἐμπορίου ταύτας ἀκολουθοῦν
αἱ Ὕμωμέναι πολιτεῖαι, ή Γαλλία, ή Γερμανία και ή Οὐλανδία.
Μέγιστον μέρος τούτου κατέχει τὸ διακομιστικὸν ἐμπόριον του ἔριου,
του βάζιμακος, τῆς κανγάδεως, τῆς δρύζης, του τεῖου, τῶν δερ-
μάτων και τῶν σισυρῶν (γουνῶν). Η Ἀγγλία είναι η κυρία ἀγορὰ
τῶν εἰδῶν τούτων διὰ τὰ λοιπὰ κράτη τῆς Εὐρώπης.

Η ἀξία του ἐμπορίου τῆς Ἀγγλίας τῷ 1923 ὑπελογίσθη ὑπὲρ
τὸ 1 δισεκατομ. λιρῶν στερλιγῶν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν και 770 ἑκατ.
λιρ. στερ. διὰ τὴν ἔξαγωγήν.

Ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς ἀναλογοῦν

σχεδὸν 40%	εἰς εἰδη τροφίμων
σχεδὸν 40%	εἰς ἀκατέργ. βιομηχ. εἰδη
περίπου 20%	εἰς βιομηχανικὰ προϊόντα

Ἐκ τῆς ἔξαγωγῆς ἀναλογοῦν

85%	εἰς βιομηχανικὰ προϊόντα
15%	εἰς ἀκατέργ. βιομηχ. ὄλας

Τὸ μετά τῆς Ἑλλάδος ἐμπόριον τῷ 1923 εἶχεν ὡς ἔξης (εἰς
χιλ. δρχ.).

Εἰσαγωγὴ ἐξ Ἑλλάδος.

Ἐξαγωγὴ εἰς Ἑλλάδα.

Σταφίς και ἑσπεριδοειδῆ....	643.128	Νήματα και ὑφάσματα.....	443.180
Μέταξα ἐν γένει.....	4.796	Σχοινία και υφάσ. ἐκ καννάδεως	19.468
Ορυκτὰ και μέταλλα ἀκα-		Γαιάνθρακες, αἰθηρος και ἄλλα	
τέργ. 35.149		μέταλλα	215.614
Ἐλαιον.....	6.781	"Ἐλαια και φαρμακευτικὰ εἰδη.	44.110
Οίνοι.....	7.556	"Ἐλαιώδεις ούσιαι	4.287
Βάλανοι	1.339	Ἀλευτικά	31.995
Ράκη	1.725	Γεωργικά (δρυζ., τέιον κ.α.)..	30.995
.....		Χάρτης.....	5.279
.....		Δέρματα κατειργασμένα.....	9.077
.....		Αὐτοκινήτα και μουσαράδες...	18.966
.....		
Ἐν ὄλφ.....	700.474	Ἐν ὄλφ.....	822.971

Πόλεις. 1) Ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ.

Δονδῖνον. (London, 4 $\frac{1}{2}$, ἑκατ. κατ., μετά τῶν προαστείων
7 $\frac{1}{2}$), η μεγίστη, η βιομηχανικωτάτη και η ἐμπορικωτάτη οὐ μό-
νον τῆς Μεγ. Βρεττανίας ἀλλὰ και ὅλου του κόσμου. ὥσπερ τῶν η

πρώτη τραπεζιτική π. τοῦ κόσμου. Τὸ ἀρχαιότατον καὶ ζωηρότατον τμῆμα τῆς πόλεως εἶνε τὸ Σίτυ (δηλ. τὸ ἀστυ), κείμενον κατὰ τὴν ἀριστερὰν ὅχθην τοῦ Ταμέσεως, ὁ ὄποιος εἶνε ἐνταῦθα 250 μ. εὐρύς. 20 γέφυραι συγδέουν ἀμφοτέρας τὰς ὅχθας καὶ 5 ὑπὸ τὸν ποταμὸν σήραγγες εὔκολύνουν τὴν τεραστίαν κίνησιν τῆς πόλεως. Τεχνηταὶ λιμενικαὶ καταθήκαι ἐκτείνονται κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ εἰς διάστημα 35 χιλιομ., παρὰ ταύτας δὲ τεράστιαι ἀποθήκαι ἐμπορευμάτων ἔξ οὗ διατίθενται.

Δόβερ, παρὰ τὸν πορθμὸν τοῦ Καλαί. Ἐχει λιμένα τεχνητόν, ἐκ τοῦ ὄποιου ἡ συντομιωτέρα διεκπεραίωσις εἰς τὴν Γαλλίαν (τὸ Καλαί).

Πόροτσμονθ (230), ὁ πρῶτος γαύσταθμος τοῦ κράτους

Σαουθάμπτον (135), ὁ λιμὴν τῶν διαπλεόντων τὸν Ἀτλαντικόν.

Πλύμουνθ (113), μέγας ἐμπορικὸς λιμὴν, ἔχων μεγάλην συκοινωνίαν μετὰ τῆς Ἀμερικῆς.

Βριστόλη (380), μεγάλη βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ πόλις.

Κάρδιφ (185), ἡ τρίτη ἐμπορικὴ πόλις τῆς M. Βρεττανίας, ἡ πρώτη δὲ ἐν τῷ κόσμῳ κατὰ τὸ ἐμπόριον τοῦ γαιάνθρακος.

Σουάνση (120), μέγας λιμὴν τοῦ γαιάνθρακος.

Βίρμιγχαμ (300), κέντρον μηχανουργίας καὶ συγκοινωνίας.

Νόττιγχαμ (265), βιομήχανος.

Σεφφίλδη (510), μετὰ περιφήμων χαλυβουργίων.

Λίβερποντλ (810), ἡ δευτέρα ἐμπορικὴ πόλις τοῦ κόσμου, πρώτη δὲ κατὰ τὸ ἐμπόριον τοῦ βάμβακος, καὶ πρῶτος λιμὴν τῆς Ἀγγλίας διὰ τοὺς διαπλεόντας τὸν ὕδαινόν.

Μαγχεστρόια (Manchester) καὶ **Σαλφόρδη** (όμοιος 950 χιλ. κ.), αἱ πρῶται πόλεις τοῦ βάμβακος ἐν τῷ κόσμῳ. Ἡ περιοχὴ αὕτη μετὰ τῆς Λιθερπούλης ἀποτελοῦν τὴν μᾶλλον πυκνῶς κατῳκημένην περιοχὴν τῆς Εὐρώπης.

Ληδς (460) καὶ **Βράδφορτ** (290), αἱ κυριώταται θέσεις τῆς ἐριουργίας, ἵδιως τῆς ταπητουργίας.

Χούλ (290), ἐμπορικὸς λιμὴν (ἵδιως ξυλείας ἐκ Νορθηρίας καὶ Σουηδίας), μετὰ ναυπηγείων.

Σουλδερλανδ καὶ **Σίελδε** (110), ἔξαγωγικοὶ λιμένες τοῦ γαιάνθρακος.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Νεοκάστελλον (Newcastle, 270), μετὰ σιδηρουργείων καὶ γαύπηγείων.

2) Ἐν τῇ Σκωτίᾳ:

Ἐδιμβοῦργον (340, αἱ Ἀθῆναι τοῦ Βαρρᾶ), πόλις πανεπιστημιακή.

Γλασκώβη (1 ἑκατομ.), τὸ διοικηχανικὸν κέντρον τῆς Σκωτίας καὶ ἐμπορικωτάτη πόλις.

Ἀβερδὴν καὶ Δούνδη, λιμένες ἀλιευτικοί.

3) Ἐν τῇ Ἰρλανδίᾳ:

Δουβλίνον (400), ἡ πρωτ. τῆς Ἰρλανδίας, ἐμπορικὸς λιμήν.

Βέλφαστ (400), ἡ πρώτη διοικηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ πόλις τῆς Ἰρλανδίας, μετὰ ναυπηγείων

Κόρκη (75), κέντρον τῶν ταριχευτῶν κρεάτων.

— Ἡ μετὰ τῆς Ἑλλάδος συγκοινωνία τῆς χώρας τελεῖται ταχυτέρᾳ διὰ μέσου τῆς Γαλλίας (Ἴδ. συγκοινωνίαν Λονδίνου-Παρισίων σελ. 34.)

— Τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχει πρεσβεία ἐν Λονδίνῳ, γενικὰ προξενεῖα ἐν Λονδίνῳ, Λίθερπουλ καὶ Κάρδιφ, ἀλλὰ δὲ προξενεῖα εἰς πλειστας πόλεις τῆς Μεγ. Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Τὸ δόγομα Κεντρικὴ Εὐρώπη περιλαμβάνεται ἀπαξ ὁ πρὸς Α. τῆς Γαλλίας κορυμός, ὁ δποῖος φθάνει μέχρι τοῦ εὐρυγομένου βορειαγατολικοῦ τμήματος τῆς ἡπείρου, κατὰ τὴν Ῥωσίαν. Ἀποφύσεις τούτου εἶναι αἱ χερσόνησοι Ἀπεννινικὴ καὶ Βαλκανικὴ (πρὸς Ν.) καὶ ἡ Κιμβρικὴ (Ιουτλανδικὴ) πρὸς Β.

1. ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ

[30.000 τετραγ. χιλ:δμ., ἥτοι τὸ $\frac{1}{4}$ τῆς Ἑλλάδος,
8 ἑκατ. κατ.—260 κατ. ἀνὰ 1 τετραγ. χιλιόμ.]

Τὸ πυκνότητος τοῦ πληθυσμοῦ. Τὸ Βέλγιον εἶναι τὸ πυκνότατα κατφυημένον κράτος τῆς Εὐρώπης (μετὰ τὴν Σαξονίαν). Τοῦτο δρεῖται κυρίως εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν αὐτοῦ θέσιν καὶ εἰς τὴν μεγάλην βιομηχανίαν.

Θέσεις. Τὸ τριγωνόσχημον βασίλειον τοῦ Βελγίου κατέχει τὴν διάθεσιν ἐκ τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἀφ' ἑτέρου βρέ-

χεται ἐπὶ μικρὸν ὑπὸ τῆς Βορείου θαλάσσης, κατὰ τὴν ὅποιαν ἔξαιρετος ὁδὸς ἐκ τῆς Μεγ. Βρεττανίας εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην.

Ἐδαφος καὶ ποταμοί. Τὸ Βέλγιον διακρίνεται εἰς πεδιάδαν καὶ ὀρεινόν. Τὸ πρὸς τὴν Βόρειον θάλασσαν εἶναι πεδιάς, τὴν ὅποιαν διαρρέει ὁ Σκάλδης, τὸ δὲ Ν. Α. κατέχει χαμηλὸν σύστημα διαθρωσιγενῶν ὀρέων, ὑπὸ τὸ ὄνομα *"Αρδεννα.* Ταῦτα διασχίζει ὁ Μώσας (Maas) μετὰ τῶν ποραποτάμων αὐτοῦ. Ὁ ποταμὸς οὗτος χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν συγκοινωνίαν τῆς ἐγδυοχώρας. Ὁ Σκάλδης ὅμως εἶναι πολὺ τούτου χρησιμότερος, διότι διὰ τῆς εὐρείας αὐτοῦ ἐκβολῆς ἀνοίγεται ὑπερωκεάνειος πλοῦς (ἐκ τῆς *"Αιμέρσας*).

Κάτοικοι. Ὁ πληθυσμὸς κατά τε τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν γλώσσαν διακρίνεται εἰς δύο· εἰς *Φλαμανδούς* (συγγενεῖς πρὸς τοὺς Γερμανούς), δημιοῦντας Γερμανικὴν γλώσσαν, καὶ εἰς *Βαλλονίους* (συγγενεῖς πρὸς τοὺς Γάλλους), δημιοῦντας Γαλλικήν. Οἱ Βαλλόνοι ἀποτελοῦν τὸν πληθυσμὸν τῶν πόλεων, ἐνῷ οἱ Φλαμανδοὶ εἶναι μᾶλλον γεωργικὸς καὶ γαυτικὸς λαός. Πάντων ἡ θρησκεία εἶναι ἡ δυτικὴ χριστιανική. Οἱ Βέλγοι εἶναι ἀνθρωποι θετικοί, εὐφυεῖς καὶ ἐπιχειρηματίαι.

Τὸ βασίλειον τοῦ Βελγίου, ὃς ἴδιου κράτους, χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1830, διότι πρότερον ἦτο ἡγεμόνον μετὰ τῶν κάτω χωρῶν τῆς *"Ολλανδίας.*

Ασκολέα τῶν κατοίκων. Τὸ Βέλγιον εἶναι χώρα βιομηχανική. Τὸ πλείστον τῶν κατοίκων ἀσχολοῦνται εἰς τὴν βιομηχανίαν (τὰ 42 %). Μετὰ ταύτην ἔπειται ἡ γεωργία (21 %) καὶ τὸ ἐμπόριον (12 %).

III Γεωργία ἀσκεῖται κατὰ τὰς δορείους καὶ τὰς δυτικὰς πεδιάδας. Καίτοι περιωρισμένης ἐκτάσεως, εἶναι ἐντατική, ἀκολουθούσῃ τὰς προόδους τῆς γεωργικῆς ἐπιστήμης. Τὸ εὑφορον ἔδαφος τῆς Φλαμανδίας (Φλάνδρας) παράγει δημητριακούς καρπούς, οἱ δηποῖοι ὅμως εἶναι ἀνεπαρκεῖς εἰς τὸν πυκνὸν πληθυσμὸν τῆς χώρας. Σπουδαῖα διὰ τὴν βιομηχανίαν προϊόντα εἶναι τὸ λιγον, τὰ τεῦτλα καὶ ἡ δρυωνία, ἄλλα δὲ καπνός, λαχανικά καὶ διπλῶσαι. Δάση ὑπάρχουν διλύγα κατὰ τὰ *"Αρδεννα.*

III κτηνοτροφία εἶναι λίαν ἀνεπτυγμένη. Τρέφονται ισχυροὶ ἵπποι καὶ ἀγελάδες, σπουδαῖα δὲ εἶναι ἡ γαλακτοκομία (τυρὸς τῆς

Λιμβούργης). Χοῖροι, πρόβατα, δρυιθες, κόνικλοι ώς καὶ μελισσοκομία ὑπάρχουν Ν. Α. καὶ εἰς τὰς ἀμμώδεις βορείους ἀκτάς.

Ορυκτὰ καὶ βιομηχανέα. Η διοικητικά προάγεται λόγῳ τῶν πολυτίμων μετάλλων τῆς χώρας. Ζώνη λιθανθράκων καὶ σιδήρου ἐκ τῆς Γαλλίας διήκει διὰ τοῦ Σάμπρη ποταμοῦ (παραποτ. του Μώσα) καὶ τοῦ Μώσα. Ἐτησίως ἔξορύσσονται 23 ἑκατ. τόν. γαιανθράκων¹ (ἐν Ἑλλάδι 200 χιλ. τόν. λιγνιτῶν) καὶ 2 $\frac{1}{2}$ ἑκατ. σιδήρου. Ἀλλα δρυκτὰ ἡ χώρα ἔχει ψευδάργυρον, μόλυβδον, πυρῖτην λίθον καὶ πορσελλάνην. Ἀκονόδιλοι ἔχάγονται εἰς δλον τὸν κόσμον, λαμβάνει διμως ἄλλας ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ.

Τὰ διοικητικὰ ἔργοστάσια τοῦ Βελγίου κείνται παρὰ τοὺς ἀγρούς. Οἱ ἔργάται τῶν ἔργοστασίων εἰνε καὶ κάτοχοι γαιῶν, ἀλλάσσοντες τὰς ἔργασίας των κατὰ τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους. Περίφημα εἰνε τὰ λινᾶ καὶ ἐργοῦχα ὑφάσματα τῆς Φλάνδρας, τὰ τρίχαπτα, οἱ τάπητες καὶ τὰ δλοσηρικά (θελοῦδα) τῶν Βρυξελλῶν, τῶν Βρυγῶν καὶ ἄλλων πόλεων. Ὁπλα κατασκευάζονται ἐν Λιέγῃ (Λιέζ), πολλαχοῦ δὲ ἀκμάζει ἡ διοικητικά τοῦ χάρτου, τῆς ὑάλου, τῶν δερμάτων, τοῦ ζύθου, τῶν χημικῶν προϊόντων καὶ τῶν τροφίμων.

Τὸ ἐμπόριον τοῦ Βελγίου εἰνε ζωηρότατον. Δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ὑπερωκεανείων ἀκατεργάστων ὑλῶν καὶ τροφίμων, ἀλλὰ κατέχει καὶ σπουδαῖον διακομιστικὸν ἐμπόριον διὰ τὰ πλησιόχωρα κράτη.

Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν καὶ διακομιστικὴν συγκοινωνίαν χρησιμέυουν σιδηροδρόμοι. γραμμαὶ καὶ διώρυχες. Αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ εἰνε αἱ πυκνόταται τῆς γῆς (10.000 χιλιομ., τετραπλάσιαι κατὰ τὴν ἔκτασιν τῶν Ἑλληνικῶν). Αἱ δὲ πλωταὶ δόσι κατέχουν μῆκος 2,000 χιλιομ. Κέντρον τοῦ σιδηροδρ. δικτύου ώς καὶ τῶν διωρύχων εἰνε αἱ Βρυξέλλαι. Ταχεῖαι ἀμαξοστοιχίαι ἔξ Οστάνδης διέρχονται διὰ Βρυξελλῶν πρὸς τὴν Γερμανίαν, τὴν Γαλλίαν καὶ ἀλλα κράτη τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης.

Τὸ ἐμπορευόν ναυτικὸν τοῦ Βελγίου εἰνε μικρότερον τοῦ τῆς Ἑλλάδος (180 χιλ. τόν.), ὅλη δὲ ἡ ἀξία τοῦ ἐμπορίου ὑπολογίζεται ἐτησίως εἰς 11 ἑκατομ. γαλ. φράγκων διὰ τὴν εἰσαγωγὴν

1. Τὸ $\frac{1}{3}$ τούτων ἔχειται εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

καὶ 9 ἑκατ. διὰ τὴν ἔξαγωγήν. Τὸ Βέλγιον εἰσάγει τρόφιμα (σῖτον) ἀραβόσιτον, καφὲ) καὶ ἀκατεργάστους ψλας διὰ τὴν βιομηχανίαν (ἔριον, βάμβακα, δέρματα, ἐλαστικὸν κόμιμον, λινον κ.λ.π.), ἔξάγει δὲ γαιάνθρωπας καὶ βιομηχανικὰ προϊόντα.

Τὸ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐμπόριον τῷ 1923 εἶχεν ως ἔξης (κατὰ χιλιάδας δρχ.).

Ἐλσαγωγὴ ἐξ Ἑλλάδος

Ἐξαγωγὴ εἰς Ἑλλάδα

Σταφίς καὶ καπνός.....	54.289	Γριάνθρακες, σίδηρος καὶ ἄλλα
Οίνοι	6.042	μέταλλα..... 54.312
Ὄρυκτά καὶ μέταλλα	4.615	Τράπεζατζες διάφορα 39.207
Ἐρικα καὶ δέρματα	1.039	Μηχαναὶ καὶ εἰδὴ σιδηρᾶ 22.184
Δασικὰ πρεσόντα.....	500	Χρώματα καὶ φαρμακ. προϊόντα 14.731
		Δέρματα καὶ λιπασματα..... 7.138
		Καφὲς καὶ ἀποικιακά..... 10.558
		Ζίκνχαρις..... 6.652
		Τελοπίνηκες καὶ φιδλαὶ..... 7.698
		Χάρτης
Ἐν δλφ	66.515	Ἐν δλφ 166.912

ΠΙΟΛΕΙΣ. Βρυξέλλαι (700 χιλ. κ. μετὰ τῶν προαστείων), πρωτ. καὶ κέντρον τῆς Βελγικῆς συγκοινωνίας, σπουδαιοτάτη βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ πόλις. "Εδρα ἔτι τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν.

"Αμβέρσα (400), ἡ δευτέρα ἐμπορικὴ πόλις τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης (πρώτη τὸ Ἀμβούργον). Εἰς ταύτην φθάνουν διὰ τοῦ Σκάλδοις καὶ τὰ ὑπερωκεάνεια πλοῖα. Ἡ πρώτη πόλις τοῦ κόσμου κατὰ τὴν ἀγοράν τῶν δημητριακῶν καρπῶν, τοῦ καφὲ τῆς Βραζιλίας, τοῦ πετρελαίου, τοῦ βάμβακος τῆς Ἀμερικῆς, τοῦ ἔριου τῆς Ἀργεντινῆς, τοῦ ἐλαστικοῦ κόβιμεως καὶ τοῦ ἐλεφαντόδοντος τοῦ Κόγγου. Ἐχει προσέτι σπουδαῖα ναυπηγεῖα καὶ μεγάλας τραπέζας.

Γάνδη (170), ἐπὶ τοῦ Σκάλδεως καὶ ἐπὶ τῆς πρὸς τὰς Βρύγας διώρυχος, κέντρον τῆς Βελγικῆς βαμβακουργίας καὶ λινουργίας.

Βρύγαι (55), διομηχανικὴ πόλις συγδεομένη μετὰ τῆς θαλάσσης διὰ διώρυχος.

"Οστάνδη (45), θαλάσσιος λιμήν.

Λιέγη (Λιέζ, 170), ἐπὶ τοῦ Μώσα, κέντρον τῆς μεγάλης Βελγικῆς μεταξουργίας.

Βερβιέ (Verviers) καὶ **Λουβαίν**, γέναι διομηχανικαὶ πόλεις..

—Τὸ Βέλγιον ἔχει ἀποικίαν τὸ Βελγικὸν Κόρυγον, ἐν τῇ Αφρικῇ (15 ἑκατ.).

—Γεν. προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἐν Βρυξέλλαις, προξενεῖα ἐν Γάνδῃ καὶ Λουζκίν, ὑποπροξενεῖα δὲ ἐν Λιέγῃ, Ὁστάνδῃ καὶ ἄλλαχοῦ.

2. ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΟΥΚΑΤΟΝ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ

2600 τετραγ. χιλ. (ἴσον τῇ Ἀττικῇ).—265.000 κάτ.

Τὸ δουκᾶτον τοῦτο ἦτο ἀλλοτε ἡγωμένον μετὰ τῆς Ὀλλανδίας. Απὸ τοῦ 1867 εἶνε οὐδέτερον κράτος, ἀπὸ δὲ τοῦ 1918 εἶνε ἡγωμένον οἰκονομικῶς μετὰ τοῦ Βελγίου.

Ἡ χώρα εἶνε εὐφορωτάτη, πλουσία δὲ εἰς κοιτάσματα σιδήρου καὶ χάλυβος (ἐτησίᾳ ἀπόδοσις 7 χιλ. τόν.), ἀκμάζει δὲ ἡ μεταλλουργία καὶ ἡ βιομηχανία.

Ἐν τῇ πρωτ. Δουξεμβούργῳ υπάρχει ἑλλην. προξενεῖον.

3. ΚΑΤΩ ΧΩΡΑΙ ἢ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

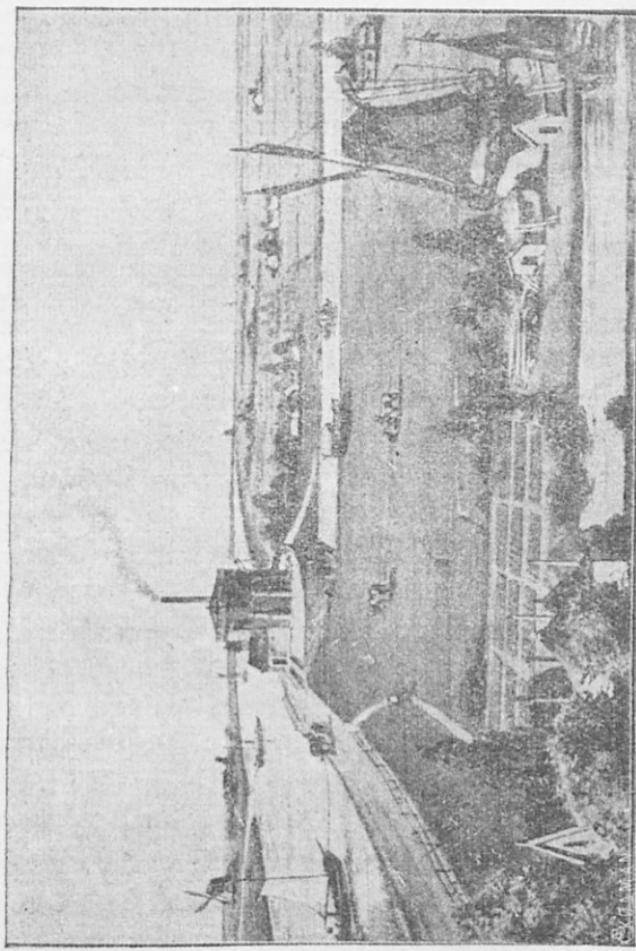
[34 000 τετραγ. χιλ.—8 ἑκατ. κατ.—298 κ. ἀνὰ 1 τετρ. χιλ.]

Γενικὴ ἀποψία. Ἡ Ὀλλανδία, ἵση σχεδὸν πρὸς τὸ Βέλγιον, κεῖται πρὸς Β. αὐτοῦ καὶ συγορεύει μετὰ τῆς Γερμανίας. Βρεχομένη ὑπὸ τῆς Βαρείου ἢ Γερμανικῆς θαλάσσης κατέχει εὔγεικὴν θέσιν. Οὐχ' ἦτον ὅροι φυσικοὶ κωλύουσι τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἔθνους, καὶ μόνον ἐξαιρετικὴ ἀνθρωπίνη ἐνέργεια ἀναδεικνύει τὸ κράτος τοῦτο ἐκ τῶν μᾶλλον προηγμένων εἰς τὸν πολιτισμόν.

“Εδαφος καὶ Σύστα. Τὸ ἔδαφος τῆς χώρας εἶνε προσχωσιγενές, παραχθὲν ἐκ τῶν ἐνταῦθι ἐκβαλλόντων ποταμῶν Ρήγου, Μώσα καὶ Σκάλδεος. Τὸ ἥμισυ τῆς ἐπιφανείας τῆς Ὀλλανδίας κατέχει τὸ δέλτα τῶν ποταμῶν τούτων, συνιστάμενον ἐξ ἱλύος καὶ ἀημού. Τὸ 1/4 τῆς ἑκτάσεως ταύτης εἶνε χαμηλότερον τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης διό, ὅπου ἐλλείπουν ὑψηλοὶ θῖνες, ὑψηλὰ τεχνητὰ φράγματα ἐμποδίζουν τὴν εἰσροήν τοῦ ὕδατος εἰς τὴν χώραν. Τιγές μάλιστα κόλποι ἔχουν σχηματισθῆναι κατακλυσμῶν

(ώς δ τοῦ Τσούζερ). Τοιαῦτα ἐδάφη ἐπανακτῶνται διὰ γέων φραγμάτων καὶ ἀποχετεύσεως τοῦ ὄδατος (Polders).

Οἱ ποταμοὶ ἐκβάλλουν διὰ πολλῶν δραχιόγων καὶ εἰνε σπουδαῖοι εἰς τὴν ναυσιπλοῖαν. Ὁ *Ρῆνος* ἔχει ἐνταῦθα εὔρος 700 μ. καὶ βάθος 4. Εἰς τινα μέρη αἱ ὅχθαι προστατεύονται διὰ προχώ-

"Ἐδαφὸς τῆς Ὄλλανδίας (παρὰ τὴν Ἀρλέυν) προδιατεύσεων διὰ προχωμάτων καὶ διωρήνων.

μάτων. Ἀλλ' ὅδωρ ὑπάρχει πανταχοῦ, ὑπογείως, ἐπιγείως, γῇ δὲ ὑγρασίᾳ αὕτη αὐξάνεται ὑπὸ τῶν ὑγρῶν ἀνέμων ἐκ τῆς θαλάσσης. Πολυάριθμοι ἀνεμόμυλοι καὶ διώρυχες χρησιμεύουν πρὸς ἀποχέτευσιν τοῦ ὄδατος.

Κάτοικοι. Οι Ὄλλαγδοι είναι φυλής γερμανικῆς (ἴσωνθοι καὶ γαλανόφθαλμοι), κατὰ δὲ τὴν θρησκείαν είναι χριστιανοί, τὸ πλεῖστον διαμαρτυρόμενοι. Ἡ διαρκής μετὰ τῆς θαλάσσης πάλη ἔχει καταστήσει αὐτοὺς ἐνεργητικούς, φωμαλέους, φλεγματικούς, ὑπομονετικούς. Ἡ τοιαύτη ἀσχολία ἀνέπτυξεν αὐτοὺς εἰς λαὸν γεννικὸν καὶ ἐμπορικόν. Ὑναγκασμένοι γὰρ ἐπιδίωνται εἰς τὸν καθαρισμὸν τῶν μετάλλων, τὰ ὅποια δέχονται ἐκ τῆς ὑγρασίας, ἔχουν καταντήσει παροιμιώδεις διὰ τὴν καθαριότητα.

Οι Ὀλλαγδοὶ ἔχουν μεγάλας ἀποικίας εἰς τὰς Ἰνδικὰς γῆσσον, ἐπτεπλαγμίας τοῦ δισιλέου κατὰ τὸν πληθυσμόν.

Γεωργία καὶ κτηνοτροφία. Η ἐνεργητικότης καὶ ἡ θελησις τῶν Ὀλλαγῶν ἀπλοῦται εἰς ὅλους τοὺς οἰκονομικοὺς κλάδους. Πλέον τοῦ τρίτου τῶν κατοίκων ἀσχολοῦνται εἰς τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν. Κατὰ τὰ ἑλώδη μέρη καλλιεργεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δ σῖτος, ἡ κριθή, ἡ σήκαλις, ἡ βρώμη, καίτοι τὰ τοιαῦτα μέρη δὲν εἰναι εὐγοῖκα διὰ τοὺς δημητριακούς καρπούς. Μᾶλλον εὑδοκιμοῦν τὰ γεώμητρα, τὰ τεῦτλα, τὰ κρόμμυα, τὸ λίνον, δ καπνός. Εἰς τοὺς κήπους εὑδοκιμοῦν τὰ δσπρια καὶ τὰ ἄνθη, τὰ δποῖα προορίζονται διὰ τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Γερμανίαν καὶ τὰς θερείους χώρας.

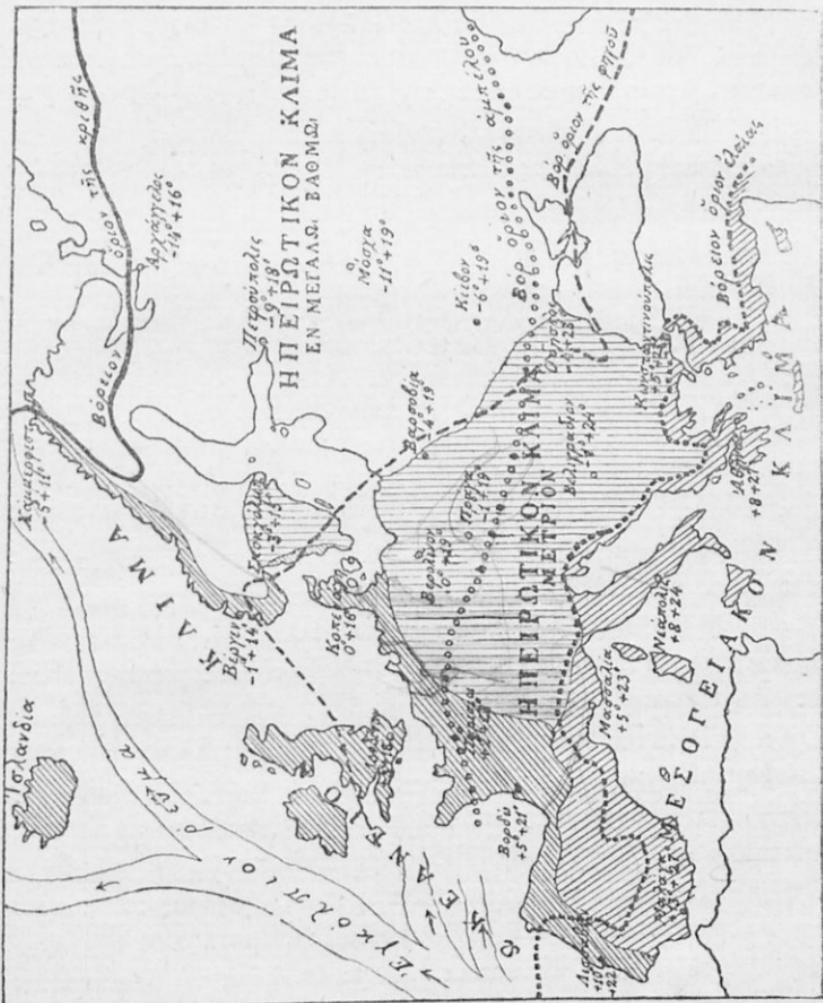
Οι λειμῶνες κατέχουν μεγαλυτέραν ἔκτασιν, τὰ 37% τῆς ολης ἐπιφανείας. Εἰς τοὺς ὑγροὺς λειμῶνας αὐξάνουν μεγάλοι βεβαιῶς καὶ ἀγελάδες, γάλα δέ, βούτυρον καὶ τυρὸς ἐξάγεται εἰς τὸ ἔξωτερικόν. Προσέτι ἵπποι, χοῖροι, πρόβατα καὶ δοριθες τρέφονται κατὰ ποσότητας.

·**III** ἀλιεία, γῇ τε παράκτιος καὶ ἡ τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης
ἀποφέρει ἀρέγγας, δστρεα καὶ καραβίδες

Φρυκτὰ καὶ θεομηχανέα. Λόγῳ τῆς συστάσεως τοῦ ἑδά-
φους, ή Ὄλλαγδία στερεῖται οὐ μόνον πολυτίμων ὀρυκτῶν, ἀλλὰ
καὶ αὐτῶν τῶν λίθων. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ δένδρα εἰνε σπάνια, ἐλ-
λείπουν ἐνταῦθα αἱ τε λίθιναι καὶ ἔγλιναι οἰκίαι, κατασκευάζονται
δὲ αὐται ἕξ δπτῶν λίθων. Τύρφη χρησιμεύει ὡς θερμαντική οὐλή,
ὧς κινητήριος δὲ δύναμις τῶν ἀλευρομύλων καὶ ἐλαιουργείων δ-
ἄνεμος.

Οι σπουδαιότατοι θεαμηχανικοί υλάδοι τῆς Ὀλλαγδίας συνδέονται μετὰ τῆς ναυτιλίας. Ναυπηγεῖα, μηχαναί, ιστία, καλώ

δια. Ἀξόλογος ἔτι είνε ἡ ὑφαντουργία (έριουργία καὶ λινουργία), ἡ βυζαντινὴ καὶ ἡ ἀγγειοπλαστική. Ἐν Ἀμστελοδάμῳ διάρχουν τὰ μεγαλύτερα ἐν τῷ κόσμῳ ἀδαμαντοπλύσια, χρυσουρ-

“Ορια βραδηνόδεως έν τῇ Εὐρώπῃ.

γεῖα καὶ ἀργυρουργεῖα. Δευτερέουσαι θιομηχαίαι εἶναι ή σιγαροποιΐα, ή οἰγοπνευματοποΐα καὶ ή κατασκευὴ σοκολάτας,^{κακάου} καὶ ζαχχάρεως (ἐκ τεύτλων καὶ ζαχχαροκαλάμου).

Εμπόρου. Ἀγαλόγως τῆς ἐκτάσεως, η Ὀλλαγδία ἔχει
Οἰκονομικὴ Γεωγραφία μηδεὶς ιστορηθῆκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικῆς

μέγιστον ἐμπόριον, ἔδιον καὶ διακομιστικόν, εἰς τοῦτο δὲ στηρίζεται κυρίως ὁ οἰκονομικὸς αὐτῆς πλοῦτος. Ὁ ναυτικὸς αὐτῆς στόλος ὑπερβαίνει τὰ 1000 ἀτμόπλοια ἔχοντα χωρητικότητα 2 $\frac{1}{2}$ χιλ. τόν. (2 $\frac{1}{2}$ φοράς μεγαλύτερος τοῦ τῆς Ἑλλάδος). Πλὴν τούτου ἔχει καὶ μέγαν στόλον ἐν τῷ Ρήγῳ καὶ τὰς διαπλεομένας διώρυχας. Ἡ κίνησις τοῦ ἐμπορίου τελεῖται κατὰ πρώτον μὲν λόγον μετὰ τῆς Γερμανίας, ἀκολούθως δὲ μετὰ τῆς Μεγ. Βρετανίας καὶ τῆς Ρωσίας (ἐν δλφ ἀξίᾳς 15 δισεκατ. φρ.).

Τὸ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐμπόριον τῷ 1923 εἶχεν ὡς ἔξης (κατὰ χιλιάδ. δρχ).

Εἰσαγωγὴ ἐξ Ἑλλάδος

Σταφίς καὶ καπνός.....	173.048	Γεωμήλακ, ζρυζα, καφές..	23.149
Δευκόλιθος καὶ σμύρις.....	6.131	Ἐλαιαὶ καὶ φαρινακ. εἴδη..	23.750
Οίνοι.....	3.851	Τρόφιματα.....	12.898
		Χάρτης.....	12.551
		Τυρός, βούτυρον, δέρματα.	7.418
		Ζάκχαρις.....	6.971
Ἐν δλφ.....	183.030	Ἐν δλφ.....	86.232

Οδοὶ συγκοινωνέας. Ἡ Ὀλλανδία ἔχει μέγιστον σύστημα συγκοινωνίας διὰ διωρύχων (5000 χιλιόμ.). Σιδηροδρ. γραμμαῖς εἶνε ἐν δλφ 3400 χιλ. (περισσότεραι τῶν Ἑλληνικῶν). Αἱ συγκοινωνίαι αὗται συνεχίζονται εἰς τὸ Βέλγιον καὶ τὴν Γερμανίαν. Μέγα ἐμπόριον τελεῖται διὰ τοῦ Ρήγου.

Οἱ μέγιστοι λιμενεῖς καὶ αἱ λοιπαὶ μεγάλαι πόλεις.

Αμστελόδαμον (Amsterdam, 65 χ.), ἡ μεγίστη πόλις τῆς Ὀλλανδίας, διασχίζομένη ὑπὸ πολυαρίθμων διωρύχων. Κειμένη κατὰ τὸν ἀδαμίη κόλπον τῆς Τσούϊδερ, συνδέεται μετὰ τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης διὰ διωρύχων. Εἶνε γη πρώτη ἀγορὰ τοῦ κόσμου διορφατήσασα τὴν κινήσιν καὶ τὸν καστίτερον, μεταξὺ δὲ τῶν πρώτων κατὰ τὰ διάφορα ἀποικιακά. Ἐχει ἔτι ἀκμαίαν θιομηχανίαν (ἀδαμαντοπλύσια κ. ἄ.), μουσεῖα ζωγραφικῆς καὶ ναυπηγικήν σχολήν.

Ρόττερδαμ (500), ὁ πρῶτος ἐμπορικὸς λιμὴν τῆς χώρας. Ἡ ἀκμὴ αὐτῆς διφείλεται εἰς τὴν θέσιν τὴν δροίαν κατέχει, κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ρήγου καὶ τοῦ Μόσα. Εἰς ἔκτασιν 35 χιλιομ. ἐκ τῶν ἐκβολῶν δέχεται τὰ μέγιστα θαλάσσια πλοῖα. Ἀφ' ἑτέρου εἶνε γη

φυσική ἀρχὴ τῆς ποταμοπλοΐας μέχρι τῶν διοιηγανικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Γερμανίας, τῆς Βεστφαλίας, τοῦ Ρούρ, τοῦ Σάαρ κ.λ.π. Εἶνε δὲ τρίτος λιμὴν τῆς ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης, ἢ πρώτη ἀγορὰ τοῦ τετού ἐν Εὐρώπῃ (μετὰ τὸ Λονδίνον), σπουδαιοτάτη δὲ ἄλλων εἰδῶν (δημητριακῶν καρπῶν, πετρελαίου, ξυλείας, βάμβακος κ.ἄ.)

Χάγη (360), ἢ ἔδρα τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας καὶ τῆς κυβερνήσεως.

Οὐτρέχτη (140), πόλις ἔχουσα διφαντουργεῖα.

Άρλέμη (71), γνωστὴ διὰ τὰ πολλὰ αὐτῆς ἄνθη (ἀγορὰ λειρίων, δακτίνθων, ναρκίσσων).

Γρόνιγγεν (90), κέντρον τῆς Βορείου Ολλανδίας, ἐνθα δὲ μεγίστη κτηνοτροφία.

—*Τύπαρχει* Ἑλλην. πρεσβεία ἐν Χάγη, προξενεῖα ἐν Ἀμστελοδάμῳ καὶ Ῥότερδαμ, ὑποπροξενεῖα δὲ ἐν Γρόνιγγεν καὶ Φλέσσιγκ.

4. ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

[Πρὸ τοῦ πολέμου 541.000 τετρ. χιλ.—68 ἑκατ. κατ.

Σήμερον 450.000 τετρ. χιλ.—60 ἑκατ. κατ.

Πυκνότης 135 κατ. ἀνὰ 1 τετρ. χιλ.

3½ φορᾶς μεγαλ. τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἔκτασιν.—Δεκαπλακία τὸν πληθυσμόν].

Θλέγεθος καὶ θέσις. Η πρὸ τοῦ πολέμου Γερμανικὴ αὐτοκρατορία κατετάσσετο μεταξὺ τῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης ὡς τρίτη κατὰ τὴν ἔκτασιν (μετὰ τὴν Ρωσίαν καὶ τὴν Αὐστροουγγαρίαν) καὶ δευτέρα κατὰ τὸν πληθυσμόν. Σήμερον εἶνε μεγαλυτέρα ταύτης κατὰ τὴν ἔκτασιν ἢ Γαλλία καὶ ἢ Ισπανία, οὐχὶ ὅμως κατὰ τὸν πληθυσμόν. Κατὰ τὸν πόλεμον, πλὴν τῶν ἀποικιῶν αὐτῆς, ἔχασε τὰς χώρας Ἀλσατίαν καὶ Λωρραίνην, ὡς καὶ τρίμικτά τινα τῆς Πρωσσίας (περὶ τὰ 8 ἑκατομ. κατ.).

Η θέσις αὐτῆς παρά τε τὴν Βόρειον θάλασσαν καὶ τὴν Βαλτικὴν (ἢ Ἀνατολικὴν) εἶνε σπουδαία. Η Βόρειος ἀνοίγεται πρὸς τὰς δυτικὰς χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ τὰς ἐκεῖθεν τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ἐνῷ ἡ Βαλτικὴ πρὸς τὴν Δανίαν, τὴν Σουηδίαν, τὴν Φινλανδίαν, τὴν Ρωσίαν καὶ τὰ νέα μικρὰ κράτη τῆς Βαλτικῆς. Τῶν θαλασσῶν σπουδαιοτέρα εἶνε ἡ Βόρειος ἢ Γερμανικὴ θάλασσα, διότι διὰ

ταύτης ή Γερμανία δύναται γὰ συμμετέχη εἰς τὸ διὰ θαλάσσης παγκόσμιον ἐμπόριον.

Διεύπλακεις τοῦ ἔδαφους. Τὴν Γερμανίαν διακρίνομεν εἰς δρεινήν καὶ πεδινήν. Τὸ νότιον καὶ νοτιοδυτικὸν μέρος τοῦ κράτους, ὑψηλότερον δὴ, καλεῖται "Αγω Γερμανία, τὸ δὲ βόρειον, θαθύπεδον δὴ, καλεῖται Κάτω Γερμανία. "Οριον τῆς "Αγω καὶ Κάτω Γερμανίας εἶνε ζώνη χαμηλῶν ἢ μετρίων δρέων, ἡ δποία ἀρχομένη ἐκ δυσμῶν ἀπὸ τῶν Ἀρδέννων τοῦ Βελγίου διήκει ἐγκαρσίως διὰ τῆς Γερμανίας καὶ τελευτῇ κατὰ τὰ δρη Σούδητα. Μετὰ τῶν Ἀρδέννων συνέχονται τὰ σχιστολιθικὰ **Παραρρήνια** δρη, τὰ δποία διατέμνονται ὑπὸ τοῦ Ῥήγου καὶ λαμβάνουν τὸ μέγιστον ὄψος πρὸς Ν., εἰς τὸν **Μέλανα Δρυμὸν** (ἴσον τῷ Ἐλικῶνι)· ἐκ τούτου αἱ πηγαὶ τοῦ Δουνάβεως.

Εἰς τὰ νότια δρια τῆς Γερμανίας ὄφοῦνται βορειότεροί τινες κλάδοι τῶν "Αλπεων (αἱ Βαυαρικαὶ "Αλπεις καὶ αἱ Σαλτσδούργιοι), ἐκ τῶν δποίων αἱ πηγαὶ πολλῶν γερμανικῶν ποταμῶν (παραποτάμων τοῦ Δουνάβεως). Βορείως τούτων ἐκτείνεται τὸ **Σουαβικὸν—Βαναρικὸν** δροπέδιον, ὃς καὶ τινα ἄλλα μικρότερα.

Τὸ **Γερμανικὸν βαθύπεδον** φθάνει μέχρις ἀμφοτέρων τῶν θαλασσῶν, διαιρεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ "Αλδίος εἰς δυτικὸν καὶ ἀνατολικόν. Τὸ πρὸς τὴν Βόρειον θάλασσαν ἔδαφος, τοῦ δποίου μέρος κατέχει ἡ Ὀλλανδία, εἶνε ἐντελῶς ἐπίπεδον. Τέσσαρες ἐνταῦθα θέσεις εἶνε ἔξαρτετοι φυσικοὶ λιμένες. Οἱ κόλποι Δολλάρτης καὶ Ἰάδης καὶ αἱ χωνοειδεῖς ἔκβολαι τοῦ Οὐεσσούργιδος (ἐνθα δὲ λιμὴν τῆς Βρέμης) καὶ τοῦ "Αλδίος (ἐνθα δὲ λιμὴν τοῦ Ἀμβούργου). Τὸ ἀνατολικὸν Γερμανικὸν βαθύπεδον ἔχει ἐνιαχοῦ σημαντικὰς ἀγωματίας, προερχομένας ἐκ τῆς ἐποχῆς τῶν παγετώνων. Κατὰ τὰ παράλια τῆς Βαλτικῆς ἐκτείνεται ζώνη θιγῶν, αἱ δλίγαι δὲ ἐνταῦθα παράλιαι πόλεις ἔχουν ἐμπόριον κυρίως μετὰ τῶν ἀνατολικῶν χωρῶν. Ἡ ἐκ τῆς θαλάσσης ταύτης ἀγοιχθεῖσα διῆργυξ τοῦ **αὐτοκράτορος Γουλιέλμου** μέχρι τῆς Βορείας, σκοπὸν ἔχει δπως προαγγῆ τὸ ἐμπόριον τῶν Βαλτικῶν χωρῶν μετὰ τοῦ παγκοσμίου τοιούτου.

Ποταμοί. Οἱ ποταμοὶ τῆς Γερμανίας δὲν εἶνε πολύυδροι δπως ἄλλων χωρῶν, εἶνε δημιως μεγάλης ἀξίας διὰ τὸ πλώμαν αὐτῶν. Αἱ ποτάμιαι χῶραι στρέφονται οὐ μόνον εἰς τὴν Βόρειον

καὶ τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν, ἀλλὰ διὰ τοῦ Δουναβεώς καὶ εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον.

α') Σπουδαιότατος διὰ τὴν οἰκονομίαν εἶνε ὁ *Ρῆνος*, πηγάζων ἐκ τοῦ Ἀγ. Γοτθάρδου (τῶν Ἀλπεων). Ὁ ἀνώτατος ροῦς τούτου διέρχεται τὴν Ἐλβετίαν μέχρι τῆς πόλεως Βασιλείας. Ἐκεῖθεν διακρίνεται εἰς τὸν ἄνω *Ρήγον* (μέχρι τοῦ Μάϊντε), εἰς τὸν μέσον *Ρήγον* (μέχρι τῆς Βόννης) καὶ εἰς τὸν κάτω *Ρήγον* (μέχρι τῶν ἔκβολῶν). Ἡ μεγίστη διὰ τοῦ *Ρήγου* συγκοινωνία ἀρχεται ἀπὸ τῆς πόλεως Μανχάζιμ, τῆς τετάρτης πόλεως τῆς Γερμανίας κατὰ τὸ διακομιστικὸν ἐμπόριον. Δέκα ἄλλοι παραπόταμοι τοῦ *Ρήγου* εἶνε πλωτοί (Νέκκαρ, Μάϊν, Μοσέλης μετὰ τοῦ Σάαρ, Ρούρ κ. ἄ.). Ὁ *Ρήγος* εἶνε ἐκ τῶν καλλίστων πλωτῶν ποταμῶν τῆς Εὐρώπης. Εἰς τὴν Βόρειον θάλασσαν ἐκβάλλουν καὶ οἱ πλωτοὶ ωσαύτως *Εμς*, *Ούτσουργις* (Warer) καὶ *Άλβις*.

β') Εἰς τὴν Βαλτικὴν ἐκβάλλουν ὁ *Οδερ*, καὶ ὁ *Ούτστούλας*. Ὁ *Οδερ* εὑρύνεται παρὰ τὴν πόλιν Στεττίνον, ὃπου σχηματίζεται καὶ μεγάλη λιμνοθάλασσα. Εἶναι σπουδαιότατος διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν πολλῶν δρυκτῶν καὶ τῆς ξυλείας τῆς ἐπαρχίας Σιλεσίας. Ὁ δὲ *Ούτστούλας* (Weichsel), ἐκ τῶν Καρπαθίων πηγάζων, ἀπεξενώθη νῦν τῆς Γερμανίας, διότι τὸ ὑπὸ τούτου διαρρεόμενον ἄλλοτε τμῆμα τῆς Γερμανίας ἔχει παραχωρηθῆ εἰς τὴν Πολωνίαν.

γ') Ὁ *Δούναβις*, ὁ μέγιστος ποταμὸς τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, εἶναι πλωτὸς κατωτέρω τῆς Οὐλμῆς. Διὰ τῆς διώρυχος τοῦ Λουδοβίκου συγδέεται μετὰ τοῦ *Ρήγου*. Οἱ παραπόταμοι αὐτοῦ Λέχ, *Ίσαρ*, *Ίνν*, *ώς* καὶ ἄλλοι ἐν τῇ Αὐστρίᾳ καὶ Νοτιοσλαβίᾳ, κατέρχονται ἐκ τῶν *Άλπεων*.

Τὸν κλεψα. Τὸ κλῖμα τῆς Γερμανίας εἶναι πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος μᾶλλον εὔκρατον, ἐνῷ πρὸς Α. καθίσταται ἡ πειρωτικώτερον, καὶ δὴ ἐν τῇ Ἀγατολικῇ Ηρωσίᾳ. Ἡ σχετικῶς ἀνωτέρα θερμοκρασία εἶναι εἰς τὴν χαμηλὴν κοιλάδα τοῦ *Ρήγου* (10° — 11°), ἐπιτρέπουσα καὶ τὴν εὐδοκίμησιν τῆς ἀμπέλου. Αἱ βροχαὶ πίπτουν κανονικῶς (50 — 70 ἑκατοστ. ἐν τῷ βαθυπέδῳ, ἀφθογώτεραι δὲ εἰς τὰ δυνητικά μέρη).

«Πυρεκάς πλωτος. Τὰ δάση πάλαι ἐκάλυπτον πᾶσαν τὴν χώραν. Σήμερον τὸ ἔδαφος ἐγχυμώθη χάριν τῆς καλλιεργίας, σφ-

ζονται δημως ἀρκετὰ κατὰ τὰ ὅρη καὶ τὰς πεδιάδας, ὅπου προφυ λάσσονται μετὰ φροντίδος (26 % τῆς ἐπιφανείας).

Πρὸς τὴν Βόρειον θάλασσαν καὶ πρὸς τὰς "Αλπεις ἑλώδη πεδία παρέχουν λειμῶνας πρὸς έσοδάς. Ή ἐκ τῶν Ἀρδέννων ὁρεινὴ ζώνη μέχρι τῶν Σουδήτων περιέχει σημαντικὸν ὀρυκτὸν πλοῦστον, τὸν ἀπαραίτητον πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας. Ή ἐνταῦθα βιομηχανικὴ ἀκμή, ἵδια κατὰ τὸν Ρήγον, ὅμοιάζει μετὰ τῆς Βελγικῆς.

ΕΚΔΙΚΟΣ. Τῶν Γερμανῶν διακρίνομεν τρεῖς διμάδας φυλῶν· τοὺς ἄνω Γερμανοὺς (πρὸς νότον), τοὺς κάτω Γερμανοὺς καὶ τοὺς Φρίζους κατὰ τὸ βαθύπεδον. Οἱ Φρίζοι κατοικοῦν πρὸς τὴν Βόρειον θάλασσαν, εἰς τούτους δ' ἀνήκουν καὶ οἱ Ὀλλανδοὶ καὶ Φλαμανδοὶ τοῦ Βελγίου. Ως πρὸς τὴν θρησκείαν, πρὸς N. ἐπικρατοῦν οἱ παπικοὶ χριστιανοί, πρὸς B. δ' οἱ διαμαρτυρόμενοι, οἱ ὅποιοι καὶ πλεονάζουν. Οἱ Γερμανοὶ εἶνε εὐτραφεῖς, ισχυροί, ξανθότριχοι καὶ γαλανόφθαλμοι. Ἀγαποῦν πολὺ τὴν ἔργασίαν καὶ τὴν παιδείαν. Εἰς τὰς ἀσχολίας αὐτῶν εἶνε πρακτικοὶ καὶ ἐπιδέξιοι. Εἰς τὰς ἀρετὰς ταύτας διφείλεται ή ἀνύψωσις τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν εὐρωστίας, ή δποία πρὸ τοῦ πολέμου είχε φθάσει εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὃστε ὁ πλοῦστος ταύτης είχεν ὑπερβῆ τὸν Γαλλικὸν καὶ ἔτεινε γὰ φιάσῃ τὸν Ἀγγλικὸν καὶ τῶν τῶν Ἕνωμένων πολιτειῶν.

ΙΠΠΟΛΕΤΑ. κατάστασις. Πρὸ τοῦ πολέμου τὸ Γερμανικὸν κράτος ἀπετελεῖτο ἐξ 22 μοναρχικῶν κρατῶν, μεγάλων καὶ μικρῶν, 3 δημοκρατουμένων πόλεων (Ἀμβούργου, Βρέμης καὶ Λιβέκκης) καὶ τὴν ἀμέσως ὑπὸ τοῦ κράτους διοικουμένην χώραν. Ἀλσατίαν καὶ Λωρραινήν. Σήμερον πάντα ταῦτα (πλὴν τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραινῆς) ἀποτελοῦν ἐλεύθερα δημοκρατικὰ κράτη· μόνον συγχώνευσις μικρῶν κρατῶν ἐν τῇ Κεντρικῇ Γερμανίᾳ ἀπετέλεσε τὴν πολιτείαν Θουριγγίαν. Οὕτω σήμερον τὸ Γερμανικὸν κράτος ἀποτελεῖται ἐκ 16 ἐλευθέρων πολιτειῶν, τῶν ὅποιων μεγίστη καὶ κυριωτάτη η Πρωσσία.

ΙΙΙένας τῶν ἐλευθέρων πολιτειῶν τῆς Γερμανίας

	Ἐπιφ. εἰς τετρ χιλιόν.	Πληθυσμὸς κατὰ γιλ.
1. Πρωσσία (πρωτ. Βερολίνον)	300.000	37.800
2. Βαναρία (πρωτ. Μόναχον)	76.000	7.200
3. Βυρτεμβέργη (πρωτ. Στουτ- τγάρτη	20.000	2.500
4. Σαξονία (πρωτ. Δρέσδη)	15.000	4.700
5. Βάδη (πρωτ. Καρλσρούη)	15.000	2.230
6. Μεκκλεμβούργον Σβε- ρίνον. (πρωτ. διμών.) . . .	13.100	650
7. Θουριγγία (πρωτ Γέρα)	11.800	1.510
8. "Εσση (πρωτ. Δαρμστάτη)	7.700	1.300
9. Όλδεμβούργον (πρ. διμών.)	6.400	517
10. Βρουνσβίκη . . . ! .	3.700	500
11. Μεκκλεμβούργον Στρέ- λιτσον	2.900	105
12. "Αγχάλτη	2.300	331
13. Λίππη	1.200	150
14. Βαλδέκη	1.120	66
15. "Αμβούργον	415	1.000
16. Σάουμβουργ -Λίππη . . .	340	46
17. Δυβέκη	298	120
18. Βρέμη	256	120

Γεωργία. Τὸ καλλιεργούμενον ἔδαφος τῆς Γερμανίας κατέχει τὰ 48 % τῆς δῆμος ἐπιφανείας (τῆς Ἑλλάδος τὰ 22 %). Ἐκ φύσεως εἶναι δὲ διάφορον, ἀλλὰ διὰ τῆς δοηθείας χημικῶν λιπασμάτων καὶ πολυαἱριθμῶν μηχανῶν παράγει προϊόντα χρήσιμα πρὸς τροφὴν καὶ διοικητικά. Μέγα μέρος τῶν ἀγρῶν προορίζεται διὰ τὰ γεώμητρα, τῶν ὅποιων μεγάλη κατανάλωσις γίνεται ἐν τῇ χώρᾳ (τὸ 1/4 τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς, πρὸ δὲ τοῦ πολέμου τὸ 1/3). Εἰς τὸ εἶδος τοῦτο, ὡς καὶ εἰς τὰ τεῦτλα (τὸ 1/3 τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς) ἡ Γερμανία εἶναι ἡ πρώτη χώρα τῆς γῆς. Ἐκ τῶν δημητριακῶν καρπῶν τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ σήκαλις,

τῆς ὁποίας μέρος πρὸ τοῦ πολέμου ἐξήγετο, ἐνῷ δὲ σῖτος, ἡ κριθὴ καὶ ἡ βρώμη δὲν ἐπαρκεῖ.

IIIέναις τῆς παραγωγῆς τῶν γεωικῆλων
κατὰ οράτη εἰς ἑκατομ. τόννων.

Εὐρώπη		Αμερική	
Γερμανία	40,0	Ηνωμέναι πολιτεῖαι	13,0
Ρωσία	15,0;	Καναδᾶς	2,8
Γαλλία	13,0		
Μεγ. Βρεττανία καὶ Ἰρλανδία	6,0	Ασία	
Πολωνία	6,0;	Ιαπωνία	0,8
Τσεχοσλοβακία	5,0	Αύστροαλβία	
Ούγγαρία	5,0	Αύστραλία	0,4
Ισπανία	3,6		
Ολλανδία	3,1		
Βέλγιον	2,7	Παγκοσμία παραγωγὴ	150,0;
Ιταλία	1,8	Ελλάδος	0,15

Εἰς ἔξαιρετικὰς περιοχὰς τὸ κλῖμα ἐπιτρέπει τὴν εὐδοκίμησιν τῶν ἀμπέλων (κατὰ τὴν κοιλάδα τοῦ Ρήγου καὶ τῶν παραποτάμων Νέκκαρ, Μάιν κ. ἄ.). Μετὰ φροντίδος δὲ καλλιεργοῦνται καὶ ἀνάλογα πρὸς τὸ κλῖμα ὀπωροφόρα δέρνδρα (κερασέαι, δαμασκηνέαι, μηλέαι, ἀχλαδέαι) ώς καὶ λαχανικά καὶ ἄνθη, ἵδιως κατὰ τὰ περίχωρα τῶν μεγάλων πόλεων.

Ἐκ τῶν διὰ διοιηχαίνων προοριζομένων εἰδῶν καλλιεργεῖται ἵδιως ἡ βρυσωρία, δὲ καπνός, ἡ κάνναβις καὶ τὸ λιτόν.

Ιατηγονοτροφέα. Οἱ λειμῶνες τῆς Γερμανίας τρέφουσι πολλὰ ζῶα. Βόες καὶ χοῖροι εἰνε τριακονταπλάσιοι τῶν ἐν Ἑλλάδι, ἵπποι τεσσαρακονταπλάσιοι, ἐνῷ τὰ πρόβατα καὶ αἱ αἶγες εἰνε ἵσκριθμα τῶν ἐν Ἑλλάδι (9 ἑκατ.) Κατοικίδια πτηνὰ εἰνε ἀσυγκρίτως πολυαριθμότερα (60 ἑκατ.)

Αλιεύσι. Ἀλιεία ἰχθύων τελεῖται εἰς τὰ γλυκέα ὅδατα τῶν ποταμῶν καὶ λιμνῶν, ώς καὶ εἰς ἀμφοτέρας τὰς θαλάσσας. Αὕτη ὅμως δὲν δύναται γὰ συναγωνισθῆ μετὰ τῆς ἀγγλικῆς, τῆς γαλλικῆς

καὶ τῆς ἀμερικανικῆς ἀλιείας. Ή εἰσαγωγὴ τῶν θαλασσίων ἐχθύων εἶναι περίου τριπλασία τῆς γερμανικῆς ἀποδόσεως.

Τορυκτὰ καὶ βιομηχανέα. Οἱ μέγας πλοῦτος τῆς Γερμανίας στηρίζεται πρὸ πάντων εἰς τὸν γαιάνθρακα καὶ τὸν σιδηρον, τὰς βάσεις τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως. Καίτοι ἀνθρακοφόρα τμήματα τῆς Πρωσσίας ἔχουσι: γῦν ἀποσπασθῇ τοῦ κράτους, ἡ Γερμανία ἔξορύσσει κατ' ἔτος περὶ τὰ 200 ἑκατ. λιθανθράκων, 80 ἑκατ. τόν. λιγνίτου καὶ 20 ἑκατ. τόν. σιδήρου. Πλὴν τούτου ἔχει μύλυνδον, ψευδάργυρον, δρυκτὸν ἄλας καὶ δλίγον χρυσόν. Κατὰ τοὺς λιθάνθρακας ὑπερβάλλεται μόνον ὑπὸ τῶν Ἕνωμέγων πολιτειῶν καὶ τῆς Ἀγγλίας, κατὰ δὲ τὸν σιδηρον καὶ τὸν μόλυβδον μόνον ὑπὸ τῶν Ἕνωμέγων πολιτειῶν. Μέγισται βιομηχανικαὶ περιοχαὶ εἶναι κατὰ τοὺς γαιανθρακοφόρους τόπους, ὡς κατὰ τὰς χώρας τοῦ Ῥήγου, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Πρωσσίας Βεστφαλίᾳ, ἐν τῇ Σαξονίᾳ καὶ τῇ Ἀνφ Σιλεσίᾳ. Λόγῳ διμως τῆς εὐκόλου συγκοινωνίας ἀνεπτύχθησαν καὶ ἄλλαι βιομηχανικαὶ θέσις (Βερολίνον, Ἀννόβερον, Ἀμβούργον, Νυρεμβέργη, Στουτγάρτη). Οἱ μᾶλλον ἀναπτυχθέντες βιομηχανικοὶ κλάδοι εἰναι:

1) τῶν κλωστηρίων καὶ ὑφασμάτων ἐκ βάμβακος, ἐκ καννάβεως, ἐκ λίνου καὶ γιούτης. Μετὰ τούτων συνδέεται ἡ κατασκευὴ τῶν ἐγδυμασιῶν ἐν ταῖς μεγάλαις πόλεσιν, ἵδιᾳ ἐν Βερολίνῳ. Ή μεταξουργικαὶ δὲ συναγωνίζεται μετὰ τῆς Γαλλικῆς.

2) ἡ σιδηρουργία, διενεργουμένη πρὸς ποικίλας χρήσεις. Αἱ ἐκ ταύτης μηχαναὶ χρησιμοποιοῦνται οὐ μόνον ἐν τῇ χώρᾳ, ἀλλὰ καὶ ἔξαγονται. Κατασκευάζονται σιδηροδρ. ἀτμομηχαναὶ καὶ σιδηροδρ. ἀμαξαὶ, ἀτμομηχαναὶ καὶ ἀτμολέθητες, ραπτομηχαναὶ καὶ γραφομηχαναὶ, γραφίδες καὶ βελόναι, γεωργικαὶ μηχαναὶ καὶ ἐργαλεῖα, σύρματα, αὐτοκίνητα καὶ πλεῖστα ἄλλα.

3) Ἀκμαῖαι εἶναι ἔτι ἡ ναυπηγικὴ καὶ ἡ ἡλεκτροτεχνικὴ, ἡ κατασκευὴ ἐπιστημονικῶν ἐργαλείων, ἡ ἐπεξεργασία εὐγενῶν καὶ ἄλλων μετάλλων.

4) Ως πρὸς τὴν χημικὴν βιομηχανίαν ἡ Γερμανία πρὸ τοῦ πολέμου ἦτο ἡ πρώτη ἐν τῷ κόσμῳ. Καὶ γῦν ἔτι παράγει μεγάλην ποσότητα φωτογραφικῶν καὶ φαρμακευτικῶν εἰδῶν, θεῖκὸν δεῦ, χλωρίον, ἀμμωνιακὸν ἄλας, βαφικὰ εἰδη, ἀρώματα κ.λ.π.

5) Αξιόλογα έτι^π είνε ή χαρτοποιία¹ και ή δερματουργία, ώς και ή έπιπλοποιία, ή υελονογία και ή άθυματοποιία. Μεγίστη έτι είνε ή ποσάτης τής παραγωγής τροφίμων, ζαχαρέως, ζύθου, σοκολάτας, οίνοπνευμάτων, άλαντων και κονσερβών.

Επιπόρειον. Παρά τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον ἀποτελεῖ τὸν ἔτερον κύριον παράγοντα τοῦ οἰκονομικοῦ πλούτου τῆς Γερμανίας. Η Γερμανία εἰσάγει ἀκατέργαστον ὄλην και προϊόντα τροφίμων, ἔξαγει δὲ διοικητικὰ εἰδη. Τῷ 1913 τὸ ἐμπόριον εἶχε φθάσει εἰς τὴν μεγίστην αὐτοῦ αὔξησιν (26¹⁾, δισεκ. φρ.), τὸ δὲ ἐμπορικὸν αὐτῆς ναυτικὸν εἶχεν ὑπερβῆτα 3 ἔκατ. τόν. Ο πόλεμος συνέτριψε τὴν ἀκμὴν ταύτην, σήμερον δ' ἐργάζεται πυρετωδῶς πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν μεγάλων αὐτῆς ζημῶν (γάγ δ στόλος ἔχει χωρητικότητα 2¹⁾, ἐκ. τόν). Τὸ μετά τῆς Ἑλλάδος ἐμπόριον τῷ 1923 εἶχεν ώς ἔξης (κατὰ χιλιάδας δρχ.).

<i>Έλσαγωγή</i> ἐξ Ἑλλάδος		<i>Έξαγωγή</i> εἰς Ἑλλάδα
Σταφίς καὶ καπνός.....	439.702	Μηχανικά καὶ μεταλλικά εἰδη 68.779
Τερεβινθέλαιον καὶ κολοφώνιον.....	12.219	Τρόφιματα, ίμάντες κ.τ.λ... 53.008
Δέρματα ἀκατέργαστα....	10.762	Χημικά καὶ φαρμακ. εἰδη... 40.071
Λευκόλιθος, ομύρις, μίρημαρα.....	8.782	Αύτοκινητα, λαμπτήρες κ.τ.τ. 36.082
Βάλανοι	719	Χάρτης διαφόρων εἰδῶν.... 20.219
<i>Ἐν σλφ</i>	473.978	Γαιάνθρακες καὶ μέταλλα... 13.635
		Ἐπισιημον. καὶ μουσικὴ δργ. 10.115
		Τελουργικά εἰδη..... 9.435
		<i>Ἐν σλφ</i> 275.441

Συγκοινωνία. Η ἑστατερικὴ συγκοινωνία τελείται οὐ μόνον διὰ τῶν μεγάλων ποταμῶν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ πλήθους καταλλήλων διωρύχων, αἱ δποῖαι συγδέουν τούτους εἴτε πρὸς ἀλλήλους εἴτε μετὰ τῆς θαλάσσης. Μεγαλυτέρα είνε ή δὲ τοῦ σιδηροδρ. δικτύου τελουμένη. Αἱ σιδηροδρ. γραμμαὶ ἐπεκτείνονται καὶ εἰς πολλὰ παραμεθόρια κράτη. Πλὴν τοῦ σιδηροδρ. κέντρου τοῦ Βερολίνου διάρχουν καὶ ἀλλα τοιαῦτα, ώς τὸ τῆς Λειψίας, τῆς Κολωνίας, τῆς Φραγκφούρτης, τῆς Νυρεμβέργης καὶ τοῦ Μονάχου. Οὕτως εύνοει-

1. Η Γερμανία είνε ή πρώτη χώρα τῆς παραγωγῆς τοῦ χάρτου (1300 χιλ. τόν.). Ταύτην ἀκολουθοῦν ή Μεγ. Βρεττανία, ή Γαλλία, ή Σουηδία καὶ ή Ιταλία.

ταὶ ἡ λειτουργία πολλῶν ταχειῶν ἀμάξοστοιχιῶν. Σπουδαιότατα. εἶναι αἱ ἐκ Παρισίων πρὸς Α. ἄγουσαι.

1) *Παρισίων*—*Ανατολῆς*. Αὕτη ἔχουσα ἀρχὴν τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν διέρχεται διὰ Στρασβούργου—Καρλσρούης-Μονάχου—Βιέννης καὶ ἄγει εἰς Κωνσταντινούπολιν ἢ Κωνστάντζαν.

2) *Παρισίων*—*Καρλσβάδης*—*Πράγας*, ἡ ὅποια ἐνώνει τὴν Γαλλίαν μετὰ τῆς Τσεχοσλοβακίας.

Σπουδαιόταται πόλεις.

1) Ἐν τῷ Γερμανικῷ βαθυπέδῳ (πρὸς βορρᾶν).

Βερολίνον, ἐπὶ τοῦ Σπρέου, παραποτάμου τοῦ "Αλβίος", ἡ πρωτ. τῆς Πρωσσίας καὶ ὅλης τῆς Γερμανίας, ἔχουσα μετὰ τῶν προαστείων περὶ τὰ 3 ¼ ἑκατ. κατ. Εἶναι ἡ πρώτη ἐμπορικὴ θέσις τῆς μεσογείου Γερμανίας καὶ ἐκ τῶν πρώτων τραπεζιτικῶν καὶ χρηματιστικῶν πόλεων τῆς γῆς. Κατὰ τὸν 17ον αἰώνα ἦτο ἔτι μικρὰ κώμη, ἐνῷ σήμερον εἶναι ἡ συναγωγίστρια τῶν Παρισίων κατά τε τὸν πληθυσμὸν καὶ τὴν βιομηχανίαν.

Στρεττίνον (240), κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ "Οδερ", ὁ σπουδαιότατος θαλάσσιος λιμὴν τῆς Πρωσσίας καὶ ὁ σπουδαιότατος τῆς Γερμανίας ἐν τῇ Βαλτικῇ.

Καινιξβέργη (260), ὁ σπουδαιότατος λιμὴν τῆς Ἀγατολ. Πρωσσίας.

Λυβέκηνη (115), ἐλεύθερος λιμὴν, σπουδαιότατος κατὰ τὸν μεσαίωνα.

Κίελον (215), εἰς κολπίσκον τῆς Βαλτικῆς, κάλλιστος λιμὴν. Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐμπαρίου τούτου διφείλεται εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν διώρυχα, ἡ ὅποια ἐντεῦθεν ἐνώνει τὴν Βαλτικὴν μετὰ τῆς Βορείου θαλλάσσης.

Άμβοσργον (1 ἑκατ. κατ., μετὰ τῆς παρακειμένης Ἀλτόνας 1200 χιλ. π.), ἐλεύθερος λιμὴν ἐπὶ τοῦ "Αλβίος". Καίοι ἀπέχει τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ 100 χιλιόμ., ἡ ἐκβάθυνσις τῆς κοίτης ἐπιτρέπει νὰ πλέουν μέχρι τῆς πόλεως ταῦτης καὶ τὰ μέγιστα τῶν πλοίων. Εἶναι ὁ ἐμπορικῶτατος λιμὴν τῆς Γερμανίας, κατὰ δὲ τὸ 1913 κατετάσσετο ὡς τρίτος ἐμπορικὸς λιμὴν τῆς γῆς (μετὰ τὸ Λονδίνον καὶ τὴν Νέαν Υόρκην). Σπουδαιότατα προΐόντα διὰ τὸ διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον ἐκφορτώνονται : καφὲς (διὰ πρῶτος λιμὴν τῆς Εὐρώπης εἰς

τοῦτο), πετρέλαιον, βάμβακι, δημητρ. καρποί, ὅρυζα, κακάον, ἐλαστικὸν κόμμι αλπ.

Βρέμη (260), ἐλευθέρα πόλις, 80 χιλ. μακρὰν τῆς θαλάσσης κατὰ τὸν Οὔτσουργιν. Συγκοινωνεῖ μετὰ ἀπωτάτων χωρῶν, τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ἀγατ. Ἀσίας καὶ τῆς Αὐστραλίας. Μεγίστη εἶναι ἡ ἀγορὰ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ βάμβακος.

2) Ἐν τῇ Κεντρικῇ Γερμανίᾳ (ἐκ Δ. πρὸς Α.).

Αννόβερον (310), σπουδαία βιομηχανικὴ πόλις καὶ κέντρον σιδηροδρ. γραμμῶν.

Βρουνσβίκη (143) καὶ **Μαγδεμβούργον** (280), κέντρα τῆς ζακχαροποιίας.

Χάλλη (180), μετὰ ἀρχαιοτάτης βιομηχανίας.

Δειψία (600), ἡ μετὰ τὲ Βερολίνον καὶ Ἀμβούργον ἐμπορικῶτατη πόλις (βιθλιεμπορία, γουναρικὰ αλπ.)

Δρέσδη (550), πρωτ. τῆς Σαξονίας, μετὰ περιφήμων μουσείων.

Χέμνιτς (310), ἐν τῇ Σαξονίᾳ, βιομηχανικὴ πόλις τοῦ βάμβακος καὶ τῆς μετάξης.

Βερσλανία (Βρεσλάου, 530), ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Πρωσσίας Σι-λεσίᾳ), σπουδαία διοικητικὴ καὶ ἐμπορικὴ πόλις.

3) Ἐν ταῖς παρὰ τὸν Ῥήγον χώραις (τοῦ σιδήρου καὶ τῶν λιθανθράκων).

Δορούνδη (300), κέντρον τῆς Βεστφαλικῆς βιομηχανίας τοῦ σιδήρου καὶ ἐμπορικὴ πόλις ἔξαγωγῆς. Συνδέεται μετὰ τῆς Βορείου θαλάσσης διὰ διώρυχος.

Εσση (440), ἐπὶ τῷ Ῥούρ (παραπ. τοῦ Ῥήγου), ἔνθα μέγιστα χαλυβουργεῖα.

Δούΐσμπουργ (250), παρὰ τῇ συμβολῇ τοῦ Ῥούρ.

Δυσσελδόρφη (410), βιομηχανικωτάτη (μηχαναὶ, χημικὰ προϊόντα κ.ἄ.)

Άάχεν (160), πρὸς Δ., ἡ πόλις τῆς ἐριουργίας.

Κολωνία (640), κέντρον τῆς ποταμοποιίας τοῦ Ῥήγου, ἡ σπουδαιοτάτη τῶν βιομηχανιῶν καὶ ἐμποριῶν πόλεων τῆς Δυτ. Γερμανίας. Ἀγορὰ δημητριακῶν καρπῶν καὶ μεταλλευμάτων. Βιομηχανία μηχανῶν, ζακχάρεως, καπνοῦ καὶ χημικῶν προϊόντων. Περίφημα τὸ ἀρωματῶδες οὐδωρ τῆς Κολωνίας καὶ ἡ σοκολάτα.

Ἐν τῇ νοτίῳ Γερμανίᾳ:

Φραγκφούρτη (435), ἐπὶ τοῦ Μάργη, σπουδαιοτάτη βιομηχανικὴ πόλις καὶ ἐμπορικὸς λιμήν.

Μάϊντς (110), σπουδαιοέμπορικὸς λιμήν.

Μαγχάϊμ (230), ἡ σπουδαιοτάτη βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ πόλις τοῦ Ἀγωνίτη.

Καρλσρούη (135), πρωτ. τῆς Βάδης, βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ.

Στουττγάρδη (310), πρωτ. τῆς Βυρτεμβέργης. Βιομηχανικὴ καὶ κέντρον τῆς βιολιέμπορίας τῆς Νοτ. Γερμανίας.

Νυρεμβέργη (350), βιομήχανος, κέντρον σιδηροδρ. γραμμῶν.

Ούλμη (56) καὶ **Ρατισβόνη**, ἀρχαὶ γαυσιπλοῖας τοῦ Δουνάβεως, ίδιᾳ ἡ δευτέρα.

Αὐγούστα (^τΑουξιμπουργ, 154), πόλις παρελθόντος μεγαλείου.

Μόναχον (630), πρωτ. τῆς Βαυαρίας, βιομήχανος μετὰ περιφήμιων ζυθοποιείων. ^τΑκμὴ καλῶν τεχνῶν (πιγακοθήκαι) καὶ κέντρον σιδηροδρόμων.

—^τΠάρχει **Ἐλληνικὴ προεσβεία** ἐν Βερολίνῳ, **Γεν.** **Προξενεῖα** ἐν Καινιξέργῃ, Κολωνίᾳ, Λειψίᾳ, Μονάχῳ, Στουττγάρδῃ, **Φραγκφούρτῃ** καὶ προξενεῖα ἐν **Ἀγνούδερφ**, Βρέμη, Βρεσλαύᾳ, Δρέσδῃ, Κιέλῳ, Νυρεμβέργῃ καὶ ἄλλαχοῦ.

5. ΕΛΒΕΤΙΑ

[41300 τετραγ. χιλιόμ., ἢ εἰς τὸ 1/3 τῆς Ἐλλάδος. — 3800 000 κάτ.— 92 κάτ. ἀνὰ 1 τετραγ. χιλ., ἢ εἰς διπλάσιοι ἢ ἐν Ἐλλάδι].

Θέσεις. Ἡ Ελβετία εἶνε κεντρικὸν κράτος ἀποκεκλεισμένον ἐντελῶς τῆς θαλάσσης. Παρὰ τὸ μειονέκτημα τοῦτο ἔχει τὸ πλεονέκτημα ὅτι κεῖται μεταξὺ τεσσάρων κρατῶν λίαν προηγμένων (ἰδ. χάρτην), οὕτω δὲ κατέχει τὰς μεταξὺ τούτων διαβάσεις.

Επινοεικὴ διεύπλακεις. Τὸ N. καὶ A. μέρος τῆς χώρας κατέχουν τὰ ὑψηλὰ ὅρη τῶν κεντρικῶν **Αλπεων**, πλήρη δασῶν, λειμώνων καὶ λιμνῶν. Εἰς τὸ κεντρικὸν μέρος ἔκτείνεται τὸ Ελβετικὸν ὁροπέδιον (ὕψ. 40)—600 μ.), εἰς δὲ τὰ B. Δ. ὁ γυμνὸς **Ἐλβετικὸς Ιόρας**.

Ἐκ τοῦ ὅρους **Άγιου Γοτθάρδου** πηγάζουν ὁ **Ρήγος** καὶ ὁ **Ροδανός**, τρεφόμενοι ὑπὸ τῶν παγετώνων καὶ τῶν χιόνων. Χαρα-

κτηγριστικὸν δὲ τῆς Ἐλευθερίας εἶναι αἱ ώραιαι αὐτῆς λίμναι, ἀποτέλεσμα τεκτονικῆς καὶ παγετώδους ἐνεργείας.

Ελλέμψα. Τὸ Ἐλευθερικὸν δροπέδιον ἔχει κλῖμα ἡπειρωτικόν· κατὰ τὸν βαθὺδύν τῆς θερμοκρασίας τοῦ ἔτους εἶναι ὅμοιον πρὸς τὸ τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας. Τὰ ἄλλα δρεινὰ μέρη ἔχουν κλῖμα ψυχρόν. Βροχὴ πίπτουν καθ' ὅλον τὸ ἔτος, περισσότεραι μάλιστα τὸ θέρος.

Εβλάστησες. Τὸ δροπέδιον ἄλλοτε ἦτο κεκαλυμμένον ἐντελῶς ὑπὸ δασῶν. Σήμερον ταῦτα κατέχουν τὰ 21%, τῆς ὅλης ἐπιφανείας τοῦ κράτους. Τὸ γῆμισυ αὐτῆς χρησιμεύει διὰ τὴν ἀγροτικίαν, ἡ καλλιέργεια δὲ (13% τῆς ἐπιφ.) περιορίζεται εἰς εὐνοϊκὰ μέρη, ὅπου ἀκόμη εὑδοκιμεῖ καὶ ἡ ἀμπελος. Ἡ καλλιέργουμένη ζώη οὖφοται μέχρις 700 μ., δριον τῶν διπλοφόρων δένδρων.

Επάνοικοι. Τὸ Ἐλευθερικὸν ἔθνος ἀποτελεῖται ἀπὸ Γερμανοὺς (70%) κατοικοῦντας κατὰ τὴν ποταμίαν χώραν τοῦ Ρήγου, Γάλλους (22%) κατοικοῦντας κατὰ τὴν ποτ. χώραν τοῦ Ροδανοῦ καὶ Ἰταλοὺς (8%) πρὸς N. Κατὰ τὴν θρησκείαν 60% εἶναι διαμαρτυρόμενοι καὶ 40% δυτικοὶ (παπικοὶ) χριστιανοί. Ἡ Ἐλευθερία συνίσταται ἐξ 25 δημοκρατικῶν πολιτειῶν (καντονίων) συγδεσμένων διοισπονδιακῶς.

Γεωργέα καὶ κτηνοτροφέα. Ἡ καλλιέργουμένη ἐπιφάνεια παράγει διάλιγους δημητριακοὺς καρπούς, καπνόν, οἴνον, κάνναβιν καὶ λινον. Σπουδαιότεραι εἶναι αἱ διπλοὶ, ιδίᾳ κατὰ τὴν κοιλάδα τοῦ Ροδανοῦ (μῆλα, ἀπίδια, κεράσια).

Ἡ οὐρασία τοῦ ἐδάφους καθ' ὅλην τὴν Ἐλευθερίαν εἶναι εὐνοϊκή κατ' ἔξοχὴν εἰς τὴν κτηνοτροφίαν. Τὰ 2/3 τοῦ ἐδάφους προορίζονται διὰ ταύτην, ἡ δύοια εἶναι καὶ ἡ κυρία πηγὴ τῆς Ἐλευθερίας εὐημερίας. Οἱ ἀριθμὸι τῶν βοῶν καὶ ἀγελάδων ὑπερβαίνει τὰ 2 ἑκατομ. Ἐκ τοῦ ἀφθόνου γάλακτος σημαντικὸν ποσὸν χρησιμοποιεῖται διὰ βούτυρον καὶ τυρόν, ἄλλο διὰ τὸ συμπυκνούμενον γάλα, διὰ σοκολάταν κτλ.

Φρυγανὲς καὶ βιομηχανέα. Ὁρυκτὰ ἡ χώρα ἔχει ἀσήμαντα. Ἀξιόλογον εἶνε τὸ δρυκιόν ἄλιας. Ἐνεκα ἐλλείψεως τοῦ γαιάνθρακος ὡς κινητηρίου δυγάμεως τῶν ἐργοστασίων χρησιμοποιοῦνται οἵ καταρράκται. Παρ' ὅλην δὲ τὴν ἔλλειψιν τοῦ σιδήρου ἡ Ἐλευθερία κατατάσσεται μεταξὺ τῶν πρώτων βιομηχανικῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης. Ἔδρα τῆς βιομηχανίας εἶναι τὸ δροπέδιον καὶ

αί δυτικαὶ πολιτεῖαι. Ἡ μεταξουργία ἐν τῇ Ζυρίχῃ καὶ τῇ Βασιλείᾳ εἰναι πασίγνωστος. Ἡ βαμβακουργία εἰναι δὲ κυριώτερος υλάδος τῆς Ἐλβετ. ὑφαντουργίας. Ἡ μηχανουργία καὶ δὴ ἡ ὀρολογοποιία εἰναι περίφημος. Ἀκριβές εἰναι τῶν ἡ βυζαντεψική, ἡ ἀχυπλευκή (ἐν Ἀσσύριον) καὶ ἡ ἔνδυλογλυπτική.

Τὸ ἐμπόριον, καίτοι δυσχεραίνεται ἐκ τῆς δρειγότητος τῆς χώρας καὶ τῆς ἐλλείφεως ἴδιων λιμένων, εἶνε σημαντικώτατον, ὑπερβασίου τὸ τῆς Ἑλλάδος. Τὰ πλεῖστα τῶν εἰσαγομένων προϊόντων προέρχονται ἐκ τῆς Γερμανίας καὶ τῶν Ἕνωμένων πολιτειῶν, τῶν δὲ ἔξαγομένων τὸ πλεῖστον λαμβάνει ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία. Μετὰ τῆς Ἑλλάδος τῷ 1923 εἶχεν ώς ἔχης κατὰ χιλ. δρχ.)

Εἰσγωγὴ ἐκ Βαλλάδος	Ἐξεγωγὴ εἰς Βαλλάδη
Καπνός.....	Νιγκτίκια καὶ βρυθ. οφέλιμα.....
σπόγγοι καὶ αὐγοτύριχον.....	Γάλικ συμπεποκύν. κτλ.....
.....	*Ωρολόγια καὶ ἑπιτ. δργανα.....
.....	Χάρινς.....
.....	Δέρματα κατειργασμένα.....
.....	Σοκολάτακαὶ εἶδη ζουχαροπλ.....
Ἐν δλφ 1,908	Ἐν δλφ 22.146

‘Η μετά τής Έλλαδος ταχυτέρα συγκινεώνεα τελεῖται διὰ τής ταχείας ἀμαξοστοιχίας Παρισίων—Μιλάνου—Τεργέστης—Θεσσαλογίκης. Η ἐκ του Μιλάνου πρὸς τοὺς Παρισίους σιδηροδρομικὴ γραμμὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν Έλβετίαν διερχομένη τὴν μακροτάτην σιδηροδρομικὴν σήραγγα τοῦ κόσμου Σεμπλὼν (20 χιλ. μήκους). “Αλλη πρὸς τὰς γερμανικὰς πολιτείας διευθυνομένη γραμμὴ διέρχεται τὰς ”Αλπεις διὰ ἀρχαιοτέρας σήραγγος, τοῦ Ἀγίου Γοτθάρδου (15 χιλ. μήκους).

Σπουδαιόταται πόλεις.
Ζυρίχη (190), ή μεγίστη πόλις της Ελβετίας, είς τὰς ὄχθας
έμπωνύμου λίμνης δύομαστὴ είνε τὸ πανεπιστήμιον καὶ τὸ πολυ-
τεχνεῖον αὐτῆς.

Λυκέονη, κέντρου τῶν ξένων περιηγητῶν.

Βέρη (85), ἦ ἔδοξα τῇς ὁμοσπονδίας.

Βασιλεία (132) παρὰ τὸν Πῆγον, βιομηχανική καὶ ἐμπορική.

Γενεύη (133), κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ Ροδαγοῦ ἐκ τῆς ὁμιλίας μου λίμνης, μετὰ ώραίων ἐπαύλεων καὶ κήπων.

Δωζάνη (65), ἐπὶ τριῶν λόφων. Ἐμπόριον σοκολάτας καὶ εἰδῶν πολυτελείας.

"Αγ. Γάλλος" (52), Β. Α., βιομήχανος πόλις.

Δουσκάνον, πρὸς Ν. καὶ παρὰ διμώνυμον λίμνην.

— Υπάρχει Ἑλληνικὴ πρεσβεία ἐν Βέργῃ, προξενεῖα δὲ ἐν Γενεύῃ καὶ Δουσκάνῳ.

6. ΑΥΣΤΡΙΑ.

[~~18.000 τετραγ. χιλ.~~ ~~ἡ τοι τὰ $\frac{3}{4}$ τῆς Ἑλλάδος $\frac{6}{9}$ ἑκατ. κατ.,~~
~~ἡ τοι δυον περίπου ἡ Ἑλλάς. 75 κατ. ἀνὰ 1 τετραγ. χιλ.]~~

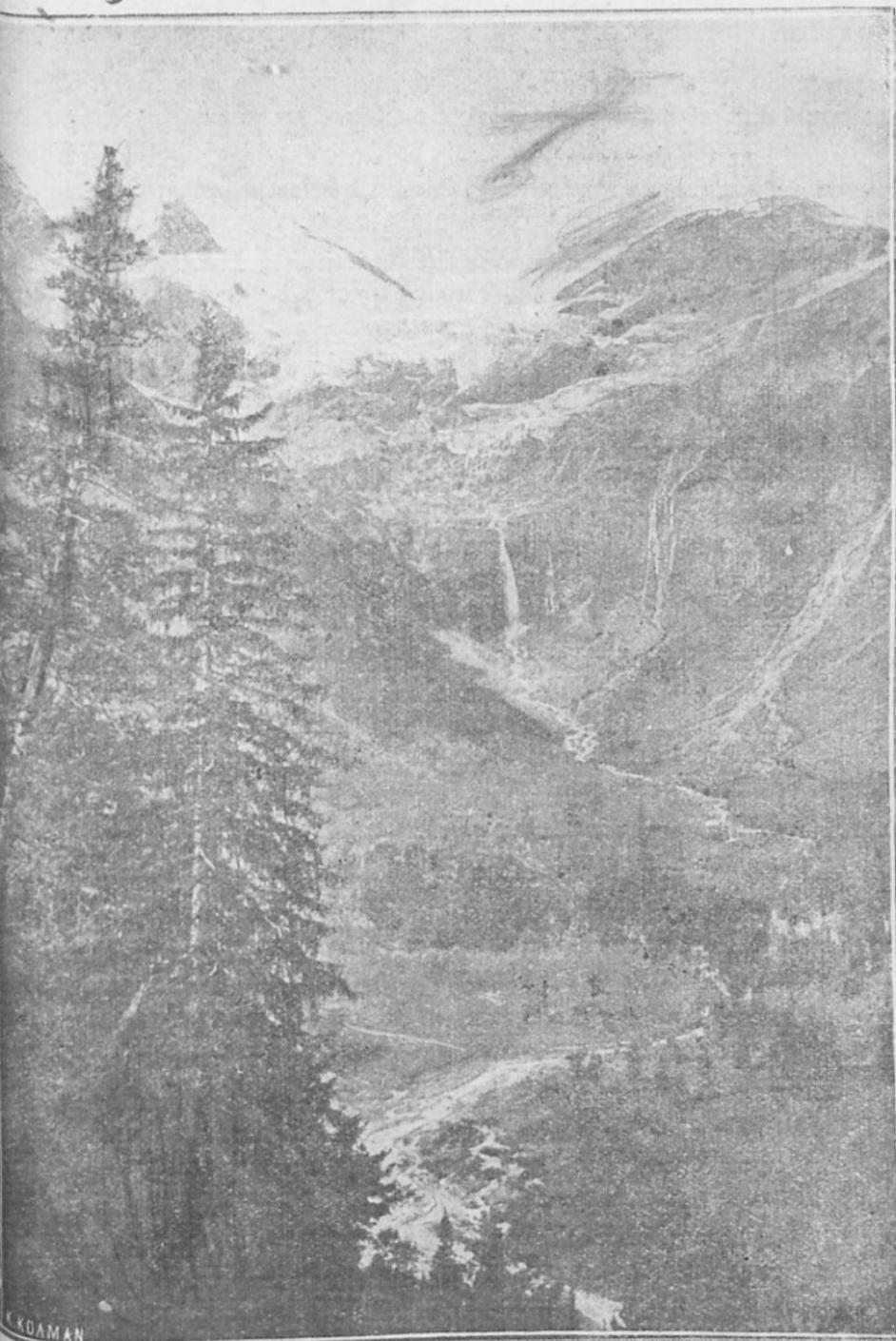
Θέσεις. Πρὸς τοῦ μεγάλου πολέμου ἡ Αὐστρία μετὰ τῆς Ούγγαρίας ἀπετέλουν μεγάλην αὐτοκρατορίαν, εἰς τὴν ὁποίαν, πλὴν τῶν σημερινῶν κρατῶν τούτων, περιελαμβάνοντα καὶ ἄλλαι χώραι τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης. Σήμερον ἡ Αὐστρία περιλαμβάνει μέρος τῶν Ἀλπεων, ὃς καὶ μικρὸν μέρος πέραν τοῦ Δουσκάνεως, Οὐδαμοῦ δὲ βρέχεται ὑπὸ θαλάσσης.

Περιουσιακὴ διάπλακεις. Πρὸς Δ. αἱ Ἀνατολικαὶ Ἀλπεις σχηματίζουν δγκώδη δροσειράν ύψουμένην μέχρι 3800 μ. Ἀνατολικώτερον αὕτη διαιρεῖται εἰς δύο συστάδας, τῶν ὅποιων ἡ νοτιωτέρα ἀποκλίνει πρὸς τὴν Νοτιοσλαβίαν. Πάντα τὰ ὅδατα τῆς Αὐστρίας κατέρχονται εἰς τὸν Δούναβιν, ὁ ὅποιος διαρρέει ἐν μέρει τὴν χώραν. Τὸ παραδουνάδιον μέρος εἶναι ἡ κυρίως Αὐστρία, δπου καὶ ἡ Βιέννη. Τὸ λοιπὸν εἶναι δμοιον πρὸς τὴν Ἐλβετίαν. Αἱ διάφοροι αὐτῆς κοιλάδες ἀπομονοῦνται ἀλλήλων καὶ σχηματίζουν ιδίας γεωγραφικὰς περιοχὰς (Στυρία, Καριγθία, Σαλτσμποργον καὶ Τυρόλον).

Τὸ κλεψα καὶ ἡ βλάστησις εἶναι δμοια πρὸς τὰ τῆς Ἐλβετίας. Βροχὴ καὶ χιῶν πίπτουν ἀφθονοι (1,50—2 μέτρ.). Δάση καὶ λειμῶνες καλύπτουν μέγα μέρος τῆς ἐπιφανείας, μέχρι 1800 μ. ψ.

Οἱ κάτοικοι εἶναι πάντες σχεδὸν Γερμανοί (πλὴν τινῶν διεσκορπισμένων Σλοβένων, Τσέχων, Ιουδαίων, Κροατῶν καὶ Μαγιάρων). Θρησκείαν ἔχουν τὴν Δυτικὴν χριστιανικήν.

Ασχολένται τῶν κατοίκων. Ή ἀσχολία τῶν κατοίκων ποικίλλει ἀνά τὰς διαφόρους χώρας. Ο πληθυσμὸς τῆς Στυρίας καὶ τοῦ Τυρόλου ζῇ κυρίως ἐκ τῆς κτηνοτροφίας, τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν καὶ τῶν ὀλίγων ἀγρῶν. Πολλοὶ τούτων

Κοιλάς των "Ανατολικών" Αδπεων. (Αύδτρια)
Οικονομική Γεωγραφία.

51

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

μεταναστεύουν προσωρινώς κατά τὸν χειμῶνα, ὅπως πωλήσουν τὰ προϊόντα αὐτῶν. Βιομηχανίαν παντὸς εἰδούς ἔχει μόνον ἡ παρὰ τὸν Δούναβιν χώρα. Εἰσοδήματα εἰς τοὺς δρεινοὺς κατοίκους προέρχονται καὶ ἐκ χιλιάδων ἐκδρομέων, οἱ ὅποιοι ἐλκύονται ἐγταῦθα ὑπὸ τῶν Ἀλπείων καλλονῶν (ώς καὶ ἐν Ἐλβετίᾳ). Ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν σιδηρῶν καὶ ἀμαξιτῶν δδῶν ἔχει αὐξῆσει τὸν ἀριθμὸν τούτων.

Γεωργέα, δρυκτὰ καὶ βιομηχανέα. Τὸ ἔδαφος εἶνε πτωχὸν εἰς γεωργικὰ προϊόντα, διότι τὰ $\frac{3}{4}$ τῆς ἐπιφανείας κατέχουν τὰ ὑψηλὰ ὅρη. Ἐχει πλούσια κοιτάσματα οιδήρου (2 $\frac{1}{2}$ ἑκ. τόν. ἑτησίως) καὶ μολύβδου, γαιανθράκων ὅμως στερεῖται. Ἡ Αὐστριακὴ βιομηχανία δὲν εἶνε εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς Ἐλβετικῆς, περιοριζομένη μόνον εἰς τὴν παρὰ τὸν Δούναβιν χώραν, καὶ εἰς τὴν πόλιν Γράτες. Ἐχει ὅμως καταρράκτας καὶ σπουδαίαν θέσιν ἐν τῇ Κεντρικῇ Εύρωπῃ, οὐδὲν δὲ ἐμποδίζει ὅπως καὶ τὸ νέον τοῦτο κράτος φθάσῃ εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς Ἐλβετίας.

Εμπόριον. Ἡ Αὐστρία, ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ σταδίου αὐτῆς, εἰσάγει πολὺ περισσότερα τῶν δοσῶν ἐξάγει (εἰσαγ. 4 $\frac{1}{2}$, ἔκατ. τόν. ἐμπορευμ., ἐξαγωγὴ 1 ἔκατ.).

Εἰς τὴν Αὐστρίαν εἰσάγονται ἑλλην. ἐμπορεύματα ἀξίας 74 $\frac{1}{2}$ ἔκατομ. δρχ.

ΠΙΟΛΕΣΣ.

1) Ἐν τῇ κυρίως Αὐστρίᾳ.

Βιέννη (1800), ἡ Βιγδοθένα τῶν Ρωμαίων, πρωτ. Αὕτη δφείλει τὴν ἀκμὴν αὐτῆς εἰς τὴν σημαντικὴν θέσιν κατὰ τὸ πέρας τῶν Ἀγατολικῶν Ἀλπεων καὶ τὸν πλωτὸν Δούναβιν, ὅπόθεν ἀνοίγεται συγκοινωνία πρὸς πάσας τὰς διευθύνσεις. Ἡ ἀλλοτε μεγίστη αὐτῆς βιομηχανία ἐνδυμασιῶν καὶ κομψοτεχνημάτων ἔχει καταπέσει, ώς καὶ τὸ ἐμπόριον. Οἱ μέγας αὐτῆς πληθυσμὸς εἶνε δυσανάλογος πρὸς τὴν ἔκτασιν τοῦ νέου κράτους.

Δίντες (93), βιομήχανος πόλις ἐν τῇ Ἀγωνιστρίᾳ καὶ παραδουνάδιος.

2) Ἐν ταῖς λοιπαῖς χώραις.

Γράτες (160), πρωτ. τῆς Στυρίας, πόλις βιομηχανικὴ (βαμδακοκλωστήρια, μεταλλουργία κ.ἄ.).

Κλαγενφούρτη (30). ἐπὶ τοῦ Δράβου, πρωτ. τῆς Καρινθίας.

Ιννσβρουκ (δηλ. Γέφυρα ἐπὶ τοῦ "Ινν, 55) πρωτ. τοῦ Τυρόλου, θαυμασία πόλις περιβλλομένη ἀμφιθεατρικῶς ὑπὸ τῶν χιονοσκεπῶν ὁρέων.

Σαλτσβούργον (40) εἰς τὸ τέρμα τῶν Βορείων "Αλπεων καὶ ἐπὶ τοῦ Βαυαρικοῦ ὁροπεδίου. Κέντρον σιδηροδρομικόν.

Συγκοινωνές. Αἱ κύριαι ἐκ Βιέννης σίδηροδρ. γραμμαὶ εἰνε-

1) Βιέννη—Λίντς—Πατσάου—Ρατισβόνη.

2) " —Λίντς—Σαλσδούργον—Μόγαχον

3) " —Πράγα—Δρέσδη—Βερολίνον

4) " —Γράτς—Λιουμπλιάνη—Τεργέστη

5) " —Βουδαπέστη—Βελιγράδιον—Θεσσαλονίκη

—Ἐν Βιέννῃ ὑπάρχει πρεσβεία Ἑλληνική.

7. ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ

[140.000 τετρ. χιλιόμ., ἡσοὶ ἵση περίπου τῇ ἀλλιδι. — 14 ἐκατομ. κατ. — 100 κατ. ἀνὰ 1 τετργ. χιλ.].

Θέσεις καὶ σύστασις. Τὸ νέον τοῦτο κράτος εἶνε μεσόγειον, ὡς καὶ ἡ Ἐλβετία, ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ουγγαρία. Περιλαμβάνει δὲ τὰς βορειότερας χώρας τῆς ἀλλοτε Αὐστροουγγρικῆς μοναρχίας, δηλ. τὴν Βοημίαν, τὴν Μοραβίαν, καὶ τὴν Σιλεσίαν, ὡς καὶ βορείους περιοχάς τῆς ἀλλοτε Ουγγαρίας (Σλοβακία).

ΕΠΥΞ. ΣΙΣΙΝΙΑΚΟΣ. Τὰ πρὸς Β. καὶ Δ. δρια τοῦ κράτους προστατεύονται ὑπὸ ὑψηλῶν ὁροσειρῶν. Οἱ Βοημικὸς δρυμὸς πρὸς Δ. (μέχρι 1460 μ.) χωρίζει τὴν Βοημίαν ἀπὸ τῆς Βαυαρίας, ἐνῷ Β. Δ. τὸ "Εριπον" (Μεταλλικὸν ὅρος, 1250 μ.) χωρίζει τὴν Ιδίαν χώραν ἀπὸ τῆς Σαξονίας. Πρὸς Β. ὑφοῦνται τὰ Σουάδητα (1450 μ.) καὶ τὰ Βόρεια Καρπάθια (μέχρι 2660 μ.). Πρὸς Ν. δρίζεται ἐπὶ τις διάστημα ὑπὸ τοῦ Δουνάβεως.

Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τὸ ἔδαφος ποικίλλεται ὑπὸ εὐφόρων λόφων, βαθυπέδων καὶ κοιλάδων.

"**ΒΟΗΜΙΑ.** Τὰ δύστα τῆς Βοημίας συνέρχονται εἰς τὸν ποταμὸν "Αλβιν, ὁ ὄποιος τέμνων τὸ "Ερτσον ἐξέρχεται εἰς τὴν Σαξονίαν. Κατὰ τὰς λοιπὰς χώρας ῥέουν διάφοροι βόρειοι παραπόταμοι τοῦ Δουνάβεως.

ΜΑΛΖΙΑ. Τὸ κλῖμα εἶνε ἡπειρωτικόν, δμοιάζον πρὸς τὴν

Δυτικής Μακεδονίας. Βροχαὶ δὲ πίπτουν κακονοικῶς, αἱ πλεῖσται τὸ θέρος.

Επιμετάπλωση πλαισίου. Ἡ Τσεχοσλοβακία ἔχει πλουτισθῆ ὑφ' ὅλων τῶν δύών της φύσεως πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας. Τὰ δάση καταλαμβάνουν τὰ 32% τῆς ἐπιφανείας.

Επιληφθυσμός. Ὁ κύριος πληθυσμὸς τοῦ κράτους ἀποτελεῖται ὑπὸ τῶν Τσέχων, Σλοβάκων καὶ Ρουμάνων, Σλαβικῶν λαῶν. Πλὴν τούτων κατοικοῦν καὶ Γερμανοί, Ούγγροι καὶ Ιουδαῖοι. Ὁ πυκνότατος πληθυσμὸς εἶναι εἰς τὴν Βοημίαν, ὅπου καὶ αἱ μεγαλύτεραι γεωργικαὶ καὶ βιομηχανικαὶ περιοχαὶ.

Γεωργία καὶ κτηνοτροφία. Ἐκ τῶν δημητριακῶν καρπῶν εὑδοκιμεῖ ἔξαιρετικῶς ἡ βρυωνία (διὰ τὸν ζυθὸν). Καλλιεργοῦνται ἔτι γεώμηλα, λίνον, διπλοφόρα δένδρα (μηλέαι, ἀχλαδέαι, δαμασκηγέαι), τῶν ὁποίων οἱ καρποὶ ἀποτελοῦν σπουδαῖον εἶδος ἔξαγωγῆς). Τὰ τεῦτλα δὲ ἔχουν καταλάβει ἐσχάτως μεγάλην ἔκτασιν (8% τῆς καλλιεργουμένης ἐπιφανείας).

Ἡ κτηνοτροφία ἀσκεῖται ἡ εἰς τὰς ὀρειγάς νοιμὰς τῆς Σλοβακίας ἡ εἰς τὰ τεχνητὰ λιθάδια τῆς Βοημίας. Ἀριθμεῖ σχεδὸν 5 ἑκατ. ζῷων κερασφόρων, 3 ἑκατ. χοίρων καὶ πολλοὺς ἵππους καὶ πρόβατα.

Φρυγία καὶ βιομηχανία. Ἐτι πλουσιώτερον εἶναι τὸ ὑπέδαφος. Ἐξορύσσονται κατ' ἔτος 13—14 ἑκατ. τόν. γαιανιζόκων, 24 ἑκτ. λιγνίτου καὶ 2 ἑκατ. σιδήρου. ἔχει ἔτι μόλυβδον, κασσίτερον καὶ γραφίτην.

Ἡ βιομηχανία εἶναι ἀκμαιοτάτη. Πλέον τοῦ ἡμίσεος τῶν κατοίκων ἀσχολοῦνται εἰς τὰ ὄρυχεια καὶ τὰ ἐργοστάσια. Τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα κανονίζονται κατὰ τὰ γεωργικά. Τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ ζαχαροποίία (800 χιλ. ἔως 1 ἑκατ. τόν.), τὸ ἥμισυ δὲ τοῦ προϊόντος τούτου ἔξάγεται. Ταύτην ἀκολουθεῖ ἡ ὄφατονογία (παντοίου εἶδους), ἡ δαλοποίία, ἡ κυραμενική, ἡ ζυθοποίία (Πίλσεν), τὰ χημικὰ προϊόντα καὶ παγκοτα τεχνουργήματα.

Εμπόρειον καὶ συγκοινωνία. Ἡ σιδηροδ. συγκοινωνία: εἶναι πυκνή, ἡ δὲ πρωτ. Πράγα εἶναι τὸ κέντρον πάσης οἰκονομικῆς καὶ πνευματικῆς κινήσεως. Ἡ Τσεχοσλοβακία, βιομηχανικὸν κράτος ὅν, εἰσάγει πρῶτον τρόφιμα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τοὺς κατοίκους καὶ ἀκολούθως ὅλην διὰ τὴν βιομηχανίαν..

Ἐξάγει ξυλείαν, γαλάνθρακας, ζάκχαριν, δαλικὰ εἰδη, ὑφάσματα, μηχανάς, ζῦθον κ.ἄ. Τὰ πρῶτα κράτη μετὰ τῶν δρούσων συγαλλάσσεται εἶναι ἡ Γερμανία, ἡ Αὐστρία καὶ αἱ Ἕγιονέναι πολιτεῖαι. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξάγει ζάκχαριν, δάλινα καὶ σιδηρὰ ἀντικείμενα, χάρτην καὶ βύνην.

ΙΙΙόλεις. 1) ἐν τῇ Βοημίᾳ.

Πράγα (750 χλ. μετὰ τῶν προαστείων), ἐν τῷ μέσῳ τῆς Βοημίας, κέντρον τῆς ζάκχαροποιίας καὶ δαλουργίας. Ὁ ποτ. Βιλτάβας, ἐπὶ τοῦ δροῦ κεῖται, εἶναι πλωτός. Ἡ Πράγα συγκοινωνεῖ μετὰ τῆς Ἑλλάδος σιδηροδρομικῶς διὰ τῆς Βιέννης—Βουδαπέστης—Βελγραδίου.

Πίλσεν (80), δυομαστὴ διὰ τὸν ζῦθον αὐτῆς.

Κάρλσβαδ (20) γραστὴ διὰ τὰ λαμπτικὰ αὐτῆς βδατα.

2) ἐν τῇ Μοραβίᾳ.

Βρύνη (200), ἔνθα μεγάλα γηματουργεῖα.

Πρεσβούργον ἢ **Βρατισλάβα** (80), ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως, σπουδαῖος ἐπὶ αὐτοῦ λιμήν.

— Υπάρχει πρεσβεία Ἑλληνικὴ ἐν Πράγᾳ καὶ προξενεῖα ἐν Πρεσβούργῳ καὶ Κάρλσβαδ.

8. ΟΥΓΓΑΡΙΑ

[91.000 τετργ. χιλιόμ., ἦτοι τὰ $\frac{2}{3}$ τῆς Ἑλλάδος—
8 ἑκατ. κατ.—80 κάτ. ἀνὰ 1 χιλ.]

Θέσεις. Ἡ Ούγγαρία κατέχει μέγα μέρος τοῦ εύρεος βαθυπέδου, τὸ δροῖον ἐκτείνεται ἐκ τῶν Ἀλπεων μέχρι τῶν Καρπαθίων.

Διαρρέεται ὑπὸ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ μαιανδρώδους ῥοῦ τοῦ Θάρρου.

Εθναφοῖς. Τὸ Ούγγρικὸν βαθύπεδον ἀπετέλει ἄλλοτε λίμνην, (ῶς ἡ Θεσσαλία). Οὐδαμοῦ ἔχει λίθους, τὸ δὲ ἔθναφος εἶναι στεππῶδες ἢ ἀμμῶδες. Υπάρχουν ὅμιλοι καὶ πολλαὶ ἐκτάσεις λειμώνων, καταλλήλων πρὸς κτηνοτροφίαν.

Κλιμα. Τὸ κλιμα εἶναι καθαρῶς ἡπειρωτικόν (Ιανουαρ.—2°, Ιουλ.+21,5). Αἱ βροχαὶ (50—60 ἑκατ.) πίπτουν τὸ πλεῖστον κατὰ Μάρτιον καὶ Ιούνιον θυελλωδῶς. Τὸ ἀνεπαρκὲς τῶν βροχῶν ἐπιφέ-

ρει τὴν ἀνάγκην τεχνητῆς ἀρδεύσεως. Πλεῖστα φρέατα βλέπει τις πανταχοῦ εἰς τὴν χώραν.

Κάποιοι. Πλήγη τινων Γερμανῶν, ή Οὐγγαρία κατοικεῖται ὑπὸ τῶν Οὐγγρῶν η Μαριάρων ὁ λαὸς οὗτος εἶναι ἀσιατικὸς (μογγολικὸς) κατοικήσας ἐνταῦθα περὶ τὸ 900 π.χ.

Γεωργία καὶ κτηνοτροφία. Η Οὐγγαρία, στερουμένη δρυκτῶν, κύριον πλοῦτον ἔχει ἐκ τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας. Τῶν ποικίλων δημητριακῶν χαρπῶν τὴν πρώτην θέσιν ἔχει ὁ σῖτος καὶ ὁ ἀραβόσιτος (ποσδὸν ὑπερδεκαπλάσιον τοῦ Ἑλληνικοῦ). Πλήγη τούτων παράγονται γεώμηλα, τεῦτλα, καπνός, ἐκλεκτὸς οἶνος (300 χιλ. τόν., ἥπτοι δὲ λίγον περισσότερος τοῦ Ἑλληνικοῦ), κάνναβις καὶ λίνον.

Τῆς κτηνοτροφίας ὀνομαστὰ εἶδη εἶναι οἱ Οὐγγρικοὶ ἵπποι, καὶ πολλὰ κερασφόρα, οἱ χοῖροι καὶ τὰ οἰκιακὰ πτηγά.

Ορυκτὰ καὶ βιομηχανέα. Πρὸ τοῦ παγκοσμίου πολέμου η Οὐγγαρία εἶχε μεγαλύτεραν ἔκτασιν, περιλαμβάνουσα μεταλλοῦχα ὅρη τῶν Καρπαθίων. Σήμερον ταῦτα ἔχουν περιέλθει εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ τὴν Ρουμανίαν, καὶ μόνον μικραὶ τινες θέσεις γαιανθράκων καὶ μετάλλων διαμένουν. Ἐν τούτοις η βιομηχανία τῆς Οὐγγαρίας σήμερον ἀναζωογονεῖται. Ἐργοστάσια ἐπεξεργάζονται τὴν ἐγχώριον γεωργικὴν ὄλην διὰ τὴν βιομηχανίαν τροφίμων (ἀλευρόμυλοι, οἰνοπνευματοποιεῖα, ζακχαροποιεῖα), διὰ κημικὰ προϊόντα, ὑφαστουργικὰ εἶδη, πήλινα ἀγγεῖα κ. π. Ἀ.

Πόλεις. *Βουδαπέστη* (1 ἑκατ. κατ.), η μόνη μεγάλη πόλις τῆς Οὐγγαρίας, κέντρον ἐμπορίου τῆς Δυτικῆς καὶ Ἀνατολ. Εὐρώπης. Η θέσις αὐτῆς (κατὰ τὸν Δούναβιν) εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν Βιέννην. Αἱ ἐκ ταύτης κύριαι ὁδοὶ βαίνουν ἀκτινοειδῶς πρὸς τὴν Βιέννην, πρὸς τὴν Βρεσλαΐαν—Βερολίνον, εἰς τὴν Λεοντόπολιν, εἰς τὸ Βουκουρέστιον, εἰς Βελιγράδιον (Θεσσαλονίκην η Σόφιαν—Κων]πολιν], εἰς Ζαγρέβ—Φιούμην, εἰς Λιούμπλιανην—Τεργέστην.

Σεγεδίν (120), μετὰ βιομηχανίας ἔριον καὶ ἐμπορίου.

Πολλαὶ ἂλλαι πόλεις ἔχουν πληθυσμὸν 40—80 χιλ. κατ., αἱ ὁποῖαι λόγῳ τῆς ἀσχολίας τῶν κατοίκων ἔχουν γεωργικὸν χαρακτῆρα.

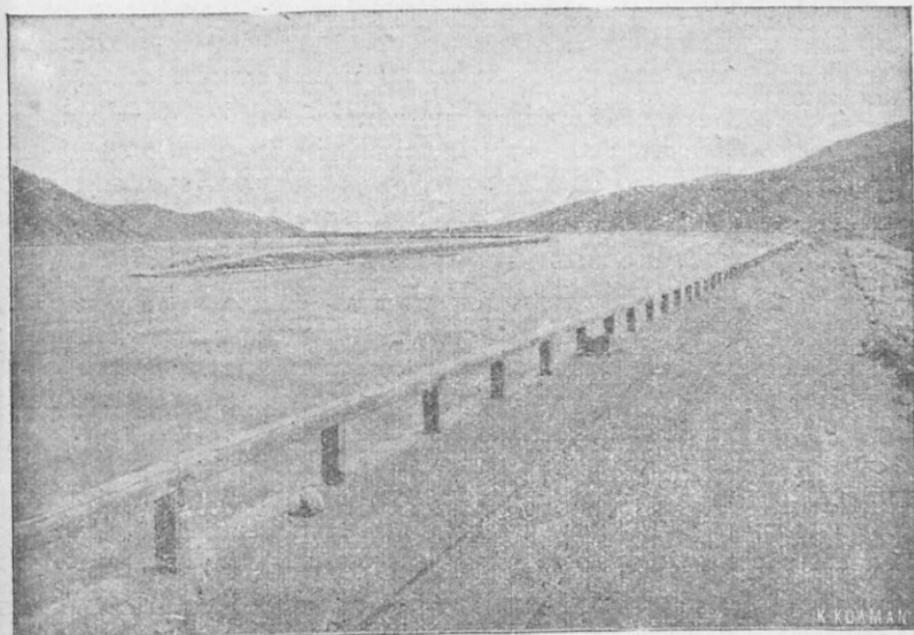
Ἐν Βουδαπέστῃ ὑπάρχει Ἑλληνικὸν γενικὸν προξενεῖον.

300 17
30 15

9. ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Πρός τοῦ πελέμου Σήμερον
145.000 τετρ. χιλ.—7 $\frac{1}{2}$ έκατ. κ. 300.000 τετρ. χιλ.—17 έκ. κ.

Θέσεις καὶ χώραι. Ἡ Ρουμανία, πρὸ τοῦ πολέμου κατεῖχε τὰς χώρας *Βλαχίαν*, μεταξὺ τοῦ Δουνάβεως καὶ τῶν Τρανσυλβανικῶν "Αλπεων" *Μολδαβίαν*, μεταξὺ τῶν Κεντρικῶν Καρπαθίων καὶ τοῦ Προύθου (παραποτ. τοῦ Δουνάβεως) καὶ τὴν *Δοβρούντσαν*, μεταξὺ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Εύξείνου πόντου. Μετὰ τὸν πόλεμον

* Ο Δουναβίς κατὰ τὰς διδηγᾶς πύλας.

προσετέθη εἰς αὐτὴν ἡ ὁρεινὴ *Τρανσυλβανία* (ἀποσπασθεῖσα τῆς Ούγγαρίας), τὸ *Βανάτον* (μικρὰ ἀλλὰ πλουσία χώρα τῆς Ούγγαρίας), ἡ *Βουνοβίνα* (δηλ. ὁξεῖν δρυμὸς) ἐκ τῆς Αὐστρίας (πρὸς Β.) καὶ ἡ *Βεσσαραβία*, ἐκεῖθεν τοῦ Προύθου, ἐκ τῆς Ρωσίας.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΚΑΙ ΛΑΣΙΣ. Τὰ τοξοειδῆ Καρπάθια, ὑψούμενα ὅσσον καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Πίγδος (2,530 μ.) διατρέψῃ τὴν Ρουμανίαν

εἰς Ἀνατολικὴν καὶ εἰς Δυτικήν. Ήπειρός τὸ ἀπότομον τῶν κλιτών αὐτῶν, διάφοροι δίσδαι ἐπίτρέπουν τὴν συγκοινωνίαν τῶν μερῶν τούτων. Ὁρεινὴ ώς ἐπὶ τὸ πολὺ εἶνε ἡ χώρα Τρανσυλβανία καὶ τὸ Ρουμανικὸν Βαυαρίτον μετὰ μεγάλων διασῶν, ἐνῷ αἱ λοιπαὶ χῶραι εἶνε πεδιναὶ καὶ εὐφορώταται.

Αἱ πεδιάδες τῆς Βλαχίας καὶ τῆς Μολδαβίας ταπεινοῦνται δλίγον κατ' ὀλίγον πρὸς τὸν Δούναβιν, παρὰ τὸν ὅποιον ἔκτεινεται ἡ προσχωσιγενῆς ζώνη τῶν στεππῶν.

Εἰς ποταμούς. Ὁ Δούναβις, ὁ ὅποιος κατὰ μέγα μέρος ὁρίζει τὴν Βλαχίαν ἀπὸ τῆς Βουλγαρίας, εἶνε εὔρυς (900—2000μ.) καὶ βαθὺς (4—25 μ.), κατάλληλος διὰ τὴν γαυσιπλοῖαν. Ἐχει μεγάλην σημασίαν διὰ τὸ ἐμπόριον, διότι διὰ τούτου μεταφέρονται εἰς τὸν Εὐξείνον καὶ ἔκειθεν εἰς τὴν Μεσόγειον ἐμπορεύματα τῆς Κεντρικῆς καὶ Δυτικῆς Εὐρώπης. Πλωτοὶ εἶνε καὶ διερχόμενοι καὶ διαδικτοὶ (εὔρους 200—300 μ. καὶ βάθους 4—6). Οἱ λοιποὶ παραπόταμοι ἔχουν μεγάλας αὐξομειώσεις διάταξιν. Ὅλοι ὅμως μεταφέρουν μεγάλας ποσότητας ὑλίους συσσωρευομένης πρὸς τὰς ἐκδολὰς τοῦ ποταμοῦ. Ἐκ τῶν τριῶν στομάτων τῶν ἐκδολῶν τὸ ἐν τῷ μέσῳ, τοῦ Σουλινάκ, ἔχει ταχτοποιηθῆ ὅπα τῶν διάπλουν τῶν μεγάλων πλοίων μέχρι τῶν λιμένων τῆς Ἰσμαγλίας, τοῦ Γαλαζίου καὶ τῆς Βραΐλας.

Ικλεσμα. Τὸ κλῖμα εἶνε καθαρῶς ἡπειρωτικόν. Ὁ χειμῶν ἐν τῇ Ρουμανίᾳ εἶνε δριψύς. Ἡ μέση θερμοκρασία τοῦ Ἰανουαρίου εἶνε—3,5° ἐν Βλαχίᾳ καὶ—4,5° ἐν Μολδαβίᾳ καὶ Βεσσαραβίᾳ, οἱ δὲ ποταμοὶ παγώνουν. Ἀριθμοῦνται 100 περίπου ἡμέραι παγετοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ. Ἡ βροχὴ εἶνε ἀφθονος (τὸν χειμῶνα χιῶν) εἰς τὰς δρεινὰς χώρας, ἐνῷ πρὸς τὰς πεδιάδας ἐλαττοῦνται κατὰ πολὺ. Ἐνιστε, κατὰ τὸ θέρος ἡ τὸ φθινόπωρον παρέρχονται μῆνες ἀνευ βροχῆς, τοῦτο δὲ ἐπιδρᾷ δυσμενῶς εἰς τὰς μεγάλας συγκομιδὰς τῆς εὐφόρου Ρουμανικῆς γῆς.

Οἱ πλωτοὶ τῆς χώρας. Ἡ Ρουμανία εἶνε πλουσία εἰς ποικίλα προϊόντα. Τὰ ἐπὶ τῶν δρέων δάση κατέχουν τὰ 24% τῆς ἐπιφανείας, καλλιεργοῦνται δὲ τὰ 38%. Εἰς τοὺς λόφους διάρχουν κῆποι καὶ ἄμπελοι, εἰς τοὺς ἐκτεταμένους ἀγροὺς δημητριακοὶ καρποί, εἰς τοὺς ποταμοὺς ἰχθύς, εἰς τὸ διέδαφος πετρέλαιον, ἀλας καὶ ποικίλα μέταλλα (σίδηρος, χαλκός, ἀργυρος, χρυσός), "Οταν

ελος δ πλοῦτος οὗτος ὑποθληθῇ εἰς ἐπιστημονικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἡ Ρουμανία δύναται γὰρ διαθέψῃ τριπλασίους καὶ τετραπλασίους κατοίκους τῆς σήμερον (γῦν 57 κάτ. ἀνὰ 1 τετρ. χιλ.).

Πολέτευμα καὶ κάτοικοι. Η Ρουμανία εἶναι βασίλειον ἔχον πολίτευμα συνταγματικὸν μετὰ 2 βουλῶν. Ἐκ τῶν 17 ἑκατομ. κατ. τὰ 13 ἑκατ. εἶναι Ρουμάνοι, καταγόμεναι ἐκ τῶν ἀρχαίων Δακῶν καὶ ἀποίκων Ρωμαίων. Κατὰ τὴν γλώσσαν κατατάσσονται εἰς τοὺς Δατιγικοὺς λαούς, κατὰ δὲ τὴν θρησκείαν εἰς τοὺς Ὀρθοδόξους χριστιανούς. Οἱ λοιποὶ (ὑπὲρ τὰ 4 ἑκατ.) εἶναι Οὐγγροί, Γερμανοί (ἐν Τρανσυλβανίᾳ καὶ Βεσσαραβίᾳ), Βούλγαροι (ἐν Δοροθουσάῃ), Ούκρανοι (ἐν Βεσσαραβίᾳ), Εδραῖοι, Αθίγγανοι, Αρμένιοι καὶ Ἑλληνες (περὶ τοὺς 50 χιλ.). Οἱ Ἑλληνες εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἔμποροι.

Πειραγέα. Ο κύριος πλοῦτος τῆς χώρας στηρίζεται εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν δημητριακῶν καρπῶν. Κατὰ τούτους δὲ κατατάσσεται ἡ Ρουμανία μεταξὺ τῶν πρώτων αιτοφόρων χωρῶν τῆς γῆς. Πρῶτος κατὰ τὴν ποσότητα εἶναι ὁ ἀραβόσιτος (6 ἑκατ. τόν. πρὸ τοῦ πολέμου), ἀκολουθεῖ δὲ ὁ σῖτος (5 ἑκατ. τόν.), ἡ κριθή, ἡ σήκαλις. Εἰς τὴν Μολδαβίαν καλλιέργευνται καὶ τὰ τεῦλα, πανταχοῦ δὲ οἱ κήποι ἀποφέρουν μῆλα, ἄχλαδια, κεφάσια, δαμάσκην. Καλλιέργευνται ἔτι γεώμηλα, καπνός, ἄμπελοι, λιτον καὶ κάρραβις. Εἰς ταῦτα προσθέτεος καὶ πλοῦτος τῶν δχσῶν.

Ικτημοτροφέα. Η κτηνοτροφία ἐν Ρουμανίᾳ προοδεύει. Βόες καὶ λιγναδες ζῶσι πολλοὶ εἰς τὰς ὑψηλὰς περιοχάς (σήμερον περὶ τὰ 6 ἑκατ.), ἐνῷ πρόβατα καὶ αἴγες ἐπικρατοῦν ἐν Δοροθουσάῃ ἐν τῇ Μολδο-βλαχίᾳ καὶ τῷ Βατάνῳ (πρόβατα ὑπὲρ τὰ 11 ἑκατ., χοῖροι 2 ἑκατ.). Κατὰ μῆκος δὲ τοῦ Δουνάβεως ἔχασκεται ἀλιεία ἰχθύων.

Φρυκτὰ καὶ βιομηχανέα. Ο λιθάνθραξ (1 ἑκατ. τόν.) καὶ ὁ λιγνίτης (4 ἑκτ. τόν.) τῆς Ρουμανίας εἶναι ἀσήμαντοι ἀπέναντι τοῦ δρυκτοῦ ἀλατος καὶ τῶν πηγῶν τοῦ πετρελαίου, τὰ δποῖα εύρεσκονται κατὰ τὰ Καρπάθια. Η Ρουμανία κατὰ τὸ πετρέλαιον διεκδικεῖ μετὰ τῆς Πολωνίας τὴν τρίτην θέσιν μεταξὺ τῶν πετρελαιοφόρων χωρῶν τῆς γῆς (πρώτη αἱ Ὕμωμέναι πολιτεῖαι καὶ δευτέρα ἡ Ρωσία). Η ἑτησία ποσάτης ὑπερβαίνει τὰ 2 ἑκατ. τόν. ἡ ἐκμετάλλευσις δμως τελεῖται ὑπὸ ξένων ἐταιριῶν. Πλὴν τού-

των τὰ Καρπάθια ἔχουν καὶ ποικιλίαν μετάλλων, ἐν οἷς χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, ἡ ἐκμετάλλευσις δημοσία τούτων εἶναι μικρά. Ὁ ἀριθμὸς τῆς παραγωγῆς τοῦ δρυκτοῦ τούτου πλούτου δύναται ἐν τῷ μέλλοντι νὰ αὐξηθῇ, ἡ δὲ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανίας, ἡ δποία ἐν τῷ παρόντι εἶναι μικρά, μέλλει νὰ καταστήσῃ τὸ κράτος τοῦτο πλουσιώτατον.

Ἐμπόριον. Τὸ ἐμπόριον τῆς Ρουμανίας εἶναι ζωηρὸν μετὰ τῆς Ουγγαρίας, τῆς Αὐστρίας, τῆς Γερμανίας, τῆς Ιταλίας, τῆς Γαλλίας, τοῦ Βελγίου, τῆς Μεγ. Βρεττανίας καὶ τῆς Τουρκίας. Ἐξάγονται δημητριακοὶ καρποί, πετρέλαιον, σσορια, διπλαρι, ξυλεία, κρέατα, βούτυρον, εἰσάγονται δὲ βιομηχανικὰ εἰδη (έργα λεια, μηχαναί, διφάσματα). Μετὰ τῆς Ἑλλάδος τὸ ἐμπόριον τῷ 1923 εἶχεν ὡς ἔξης (κατὰ χιλ. δρχ.).

Εἰσαγωγὴ ἐξ Ἑλλάδος	Έξαγωγὴ εἰς Ἑλλάδα
Ἐλαῖαι καὶ ἔλαιον.....14.558	Συλεία σικοδομικής.....118.187
Σῦκα καὶ γεωργικά πρ.....7.580	Δημητριακοὶ καρποί.....140.486
Μέταξις ἐν γένει.....8.878	Πετρέλαιον.....28.047
Κολοφώνιον καὶ τερβινιθέλαιον..4.787	Νάφθι καὶ βενζίνη.....30.188
Ἐν σλφ 36.679	Ἐν σλφ 311.082

Συγκοινωνία. Πλὴν τοῦ Δουναβεως, ὁ δποίος εὐκολύνει τὴν μεταφορὰν τῶν ἐμπορευμάτων, πολλαὶ σιδηροδρ. γραμμαὶ συγδέουν τὸ Βουκουρέστιον μετὰ τῶν λοιπῶν χωρῶν τοῦ κράτους. Σπουδαία σιδηροδρ. γραμμὴ ἀρχεται ἀπὸ τοῦ λιμένος τῆς Κωνστάντζας (ἐν τῷ Εύξεινῳ), διευθυνομένη εἰς Βουκουρέστιον, ἐκ τοῦ δποίου πάλιν δύο σπουδαῖαι γραμμαὶ ἄγουν ἢ μὲν εἰς Βουδαπέστην, διὰ τῆς Τραγουλθανίας, ἡ δὲ διὰ "Ορσού—Τεμεσθάρης (Βανάτου)—Σεγεδίν. Ἡ μετὰ τῆς Ἑλλάδος συνήθης συγκοινωνία εἶναι διὰ θαλάσσης.

Πόλεις. Βουκουρέστιον (350), πρωτ., ἐν τῷ κέντρῳ τῶν εὐφόρων στεππῶν τῆς Βλαχίας, περιβαλλομένη ὑπὸ πολυαριθμῶν χωρίων. Κέντρον τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν.

Γιούργεβον (21), ὁ πλησιέστερος εἰς τὸ Βουκουρέστιον Δουνάειος λιμήν, ἀπέναντι τοῦ Βουλγαρικοῦ Ρουχτσουκίου.

Βραΐλα (6), **Γαλάξιον** (75) καὶ **Ισμαηλία** (43), σπουδαϊότατοι λιμένες τοῦ Δουναβεως.

Σουλινᾶς (8), λιμὴν τοῦ πλωτίου βραχίονος τοῦ Δουνάθεως.

Τοῦλτζα πρωτ. τῆς Δούρουτσᾶς.

Κωνστάντζα (30), ἐν τῇ Δούρουτσᾳ, λιμὴν τοῦ Εὔξείνου.

Κραιώβα (52), πρὸς Δ. (ἐν τῇ Μικρᾷ Βλαχίᾳ).

Ιάσιον (75), πρωτ. τῆς Μολδαβίας.

Κισνόβιον (Kischnew, 125), πρωτ τῆς Βεσσαραβίας, ὅμοιά-
ζον πρὸς μέγιστον χωρίον.

Τσέρνοβιτς (100), πρωτ. τῆς Βουκοδίνας.

Κλούη (65), πρωτ. τῆς Τρανσυλβανίας.

Τεμεσβάρη (75), πρωτ. τοῦ Βανάτου.

Ἐλληνικὴ πρεσβεία ὑπάρχει ἐν Βουκουρεστίῳ, προξε-
νεῖα δὲ ἐν Γαλαζίῳ, Βραΐλῃ, Κωνστάντζᾳ καὶ Κισνοβίῳ. Ἐπο-
προξενεῖα ἔτι εἶναι ἐν Σουλινῷ καὶ ἐν τισιν ἀλλαις μικραῖς πόλε-
σιν (ἐν Τούλτζᾳ, Καλαφατίῳ καὶ Βαλτσικίῳ).

10 ΠΟΛΩΝΙΑ

[300.000 τετρ. χιλ., ἡτοι 2½ φορᾶς μεγαλ. τῆς Ἑλλάδος]

27 ἑκατ. κατ., ἡτοι 4½ φορᾶς μεγαλ. τῆς Ἑλλάδος.—

75 κατ. ἀνὰ 1 τετργ. χιλ.].

Σύστασις καὶ θέσης. Ἡ Πολωνία ἦτο βασίλειον ἀπὸ τοῦ 10ου αἰῶνος μ. χ. μέχρι τέλους τοῦ 18ου, ὅπότε διεμελίσθη ὑπὸ τῆς Ρωσίας, τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας. Μετὰ τὸν παγκό-
σμιον πόλεμον ἐκ νέου συνεστάθη αὕτη ὡς δημοκρατία. Κατέχει τὴν πεδινὴν χώραν, ἡ ὁποία κεῖται μεταξὺ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώ-
πης καὶ τῆς βορειοανατολικῆς. Μέγιστον μέρος τῆς Πολωνίας ἐκτεί-
νεται κατὰ τὴν ποταμίαν χώραν τοῦ Οὐρσούλα. Τὰς ἐκδολὰς ὅμως τούτου κατέχει ἡ ἐλευθέρα πόλις **Δάντσικ** (200), ἡ ὁποία ἀποτε-
λεῖ ἴδιαν δημοκρατίαν.

Κλήρος. Τό κλῆρα τῆς Πολωνίας εἶναι ἡ πειρωτικόν. Ἡ θερ-
μοκρασία τοῦ Ιανουαρίου εἶναι πανταχοῦ ὑπὸ τὸ μηδέν, τοῦ δὲ Ιου-
λίου 18°. Οἱ ποταμοὶ τὸν χειμῶνα παγώνουν. Βροχαὶ πίπτουν 50
— 60 ἑκατ.

Κάτοικοι. Οἱ Πολωνοὶ ἀποτελοῦν τὰ ⅔ τοῦ πληθυσμοῦ·
οὗτοι εἶναι Σλαβικῆς δμοεθνίας καὶ δυτικῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας.
Οἱ λοιποὶ εἶναι Ρώσοι, Γερμανοί καὶ Ιουδαῖοι.

Γεωργία καὶ κτηνοτροφία. Τὰ 60% τῶν κατοίκων

άσχολοι ούνται εἰς τὴν γεωργίαν. Καλλιεργοῦνται δημητριακοί καρποί, γεώμητα, τεῦτλα, καπνός, λαχανικά, κάρναβις, λίτρον καὶ ἄλλα. Ἐκτεταμένα δὲ δάση, τὰ δύοια καλύπτουν τὰ 35 % τῆς ἐπιφανείας, ἀποφέρουν πολλήν ξυλείαν, ἔξαγομένην καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Πολλὰ εἶναι καὶ τὰ κτηνοτροφικὰ προϊόντα, ἵδιᾳ βούτυρον, χοιρινὸν κρέας, πτηνὰ καὶ φά.

Θερικτὰ καὶ βιομηχανέα. Η Πολωνία εἶναι πλουσία εἰς δρυκτά. Τὰ σπουδαιότατα τούτων εἶναι οἱ γαιάνθρακες, ὁ σίδηρος (ἰδίως ἐν τῇ "Ανω Σιλεσίᾳ"), δρυκτὸν ἄλας καὶ ἄφθονον πειρέλαιον (ὑπὲρ τὰ 2 ἑκατ. τόν.). Ταῦτα εὐνοοῦν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς μεταλλουργίας καὶ τῆς χημικῆς βιομηχανίας. Ἐκ τῶν βιομηχανικῶν κλάδων τὴν πρώτην θέσιν ἔχει ἡ ὑφασματογοΐα (γήματα καὶ ὑφάσματα ἐκ βάμβακος, ἔριον καὶ μετάξης). Ἑδραι ταύτης εἶναι αἱ μεγάλαι πόλεις καὶ ἵδιᾳ ἡ Δόδες. Ἀκολουθοῦν αἱ βιομηχανίαι τροφίμων, ζαχαρεών (300 χιλ. τόν.). οἰγοπνεύματος ἐκ σηκάλεως καὶ γεωμήλων (2 χιλ. τόν.). Ἀξόλογοι ἔστι εἶναι ἡ ὑαλουργία, ἡ κεραμευτικὴ καὶ ἡ χαροποιία.

Εμπόριον. Κύρια ἔξαγορμενα προϊόντα εἶναι νάφθα καὶ βενζίνη, ξυλεία καὶ βαρέλια, ὑφαντικαὶ μηχαναῖ, χάρτης καὶ υαλος, βούτυρον, πτηνὰ κ.λ.π. Τὸ δὲ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον δὲν προορίζεται μόνον διὰ τὴν χώραν, διότι ἡ Πολωνία κατέχει τὸ διακομιστικὸν ἐμπόριον ἐκ τῶν δυτικῶν χωρῶν πρὸς τὴν Ρωσίαν. Ἡ εἰσαγωγὴ ἐν τῇ Πολωνίᾳ τῷ 1920 ἀνήρχετο εἰς 84 ἑκατ. φρ., ἡ δὲ ἔξαγωγὴ εἰς 38 ἑκατ. Τὸ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ὅμως ἐμπόριον εἶναι ἀσήμαντον.

Ἡ συγκοινωνία εὐκολύνεται διὰ τῶν πλωτῶν ὁδῶν καὶ σιδηροδρ. γραμμῶν. Ὁ παραπόταμος τοῦ Οὐρστούλα Βούγη συνδέεται διὰ διώρυχος μετὰ τοῦ Ρωσικοῦ ποταμοῦ Δνειπέρου.

Πόλεις. **Βαρσοβία** (930), πρωτ., βιομήχανος, κέντρον τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς συγκοινωνίας.

Δόδες (400). ΝΔ. τῆς Βαρσοβίας, ἔνθα ἡ μεγίστη ὑφαντουργία.

Πόζεν (180), πρὸς Δ., γερμανικὴ πρότερον πόλις, μετὰ μεγάλων ζαχαροποιείων.

Κρακοβία (180), ΝΔ., ἐπὶ τοῦ Οὐρστούλα, ἀρχαία πρωτ. τῆς Πολωνίας.

Δεοντόπολις (ἢ Λειμέργη, 200), ἐν τῇ χώρᾳ Γαλικίᾳ, κέντρον διακομιστικοῦ ἐμπορίου.

Βίλνα (200). πρὸς Β., ἐμπορικὸν κέντρον διαφιλονικούμενον ὑπὸ τῶν Λιθουανῶν.

— Ἡ ὁ αὐτόνομος **Δάντσικ** (180), εἶναι ὁ φυσικὸς θαλάσσιος λιμὴν τῆς Πολωνίας.

— Ἡ Ἑλλὰς ἔχει πρεσβείαν ἐν Βαρσοβίᾳ καὶ προξενεῖα ἐν Πόζεν καὶ Δάντσικ.

ΒΟΡΕΙΟΣ ΕΥΡΩΠΗ

Ἡ Βόρειος Εύρωπη περιλαμβάνει 1) τὴν Δανιμαρκίαν 2) τὴν Σκανδιναվικὴν χερσόνησον καὶ 3) τὰς νέας δημοκρατίας τῆς Βαλτικῆς.

I. ΔΑΝΙΜΑΡΚΙΑ

(ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ)

[43.000 τετρ. χιλ., ἢτοι τὰ $\frac{1}{3}$ τῆς Ἐλλάδος.. 3.300.000 κατ.. ἢτοι τὸ $\frac{1}{2}$ τῆς Ἑλλάδος, πυκνότης: 77 κατ. ἀνὰ 1 τετρ. χιλ.]

Φέσεις. Ἡ Δανιμαρκία (ἢ Δανία) περιλαμβάνει 1) τὴν **Κιμβρικὴν** ἢ **Ιοντλανδικὴν** χερσόνησον, ἥ δποια, πεδινὴ οὖσα, φαίνεται ως προέκτασις τοῦ Γερμανικοῦ βαθυπέδου. 2) συστάδα νήσων, μεγάλων καὶ μικρῶν (92 τὸν ἀριθμὸν) ἥ δποιαi ως φυσικὴ γέφυρα ἐνοῦσι τὴν Κεντρικὴν Εύρωπην μετὰ τῆς Σκανδιναվικῆς χερσονήσου. Ἔπιπεδοι καὶ αὖται οὖσαι, ἀπεχωρίσθησαν ἀπὸ τῆς ἡπείρου ως καὶ ἀπ' ἀλλήλων διὰ τῆς ἐπενεργείας τῶν παγετώνων, οἱ δποιοι κατὰ τὴν τῆξιν αὐτῶν κατήλθον ἐκ τῶν ὑψηλῶν μερῶν τῆς Νορδηγίας. Αἱ μεγαλύτεραι τῶν νήσων εἶναι ἡ **Φιονία** καὶ ἡ **Ζηλανδία**. Μεταξὺ τούτων σχηματίζεται ὁ πορθμὸς μέγας **Βέλτης**, μεταξὺ δὲ τῆς Ζηλανδίας καὶ τῆς Σουηδίας ὁ πορθμὸς τῆς Σούνδης.

Ἡ θέσις τῆς Δανιμαρκίας εἶναι σπουδαία ἀπό τε στρατηγικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἀπόφεως διὰ τὰς πολυσυγκάστους θαλασσίας ὅδούς ἐκ τῆς Βαρείου θαλάσσης εἰς τὴν Βαλτικήν.

«Π»υσ. Βιάπλακες. Τὸ δμαλὸν δυτικὸν μέρος τῆς χερσονήσου εἶναι ως ἐπὶ τὸ πολὺ ἄγονον, τὸ μέσον εἶναι ἀμμώδες ἢ ἐλώδες.

μόνον δὲ τὸ ἀνατολικόν, τὸ ὅποιον εἶνε καὶ λοφώδες, ἔχει ὅχι μόνον γραφικὰς καλλονὰς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως εἶνε πολύτιμον. Εὐφορώταται καὶ πυκνότερον κατιφημέναι εἶνε αἱ γῆσαι.

Τὰ δυτικὰ παράλια εἶνε ἔτι θιγώδη καὶ τεναγώδη, αἱ δὲ συγκατατικούμενα καθιστοῦν ταῦτα ἐπικίνδυνα εἰς τοὺς γαυτιλλομένους. Τούτωντίν τὴν ἡ ἀνατολικὴ παραλία παρέχει διὰ τῶν φιορδῶν¹ καλοὺς λιμένας.

ΙΚΛΕΙΣΑ. Τοῦ κλίματος τῆς Δανιμαρκίας εἶνε ὠκεάνειον (θερμ. τοῦ Ιανουαρίου 0 μέχρις—1°, Ιουλίου 16).

ΜΗΛΟΥΠΑΙΑ. Οἱ πληθυσμὸς συνίσταται ἐκ γερμανικοῦ λαοῦ λίαν ἀνεπτυγμένου. Εἰς οὐδὲν ἀλλοὶ ἔθνος εἶνε ἢ παιδεία τοσοῦτον διαδεδομένη, ζσον εἰς τοὺς Δανούς. Οὐδεὶς Δανὸς ἀγνοεῖ ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν.

ΑΓΡΟΝΟΜΕΑ. Τὸ ὄγρον τοῦ κλίματος εὔνοει τὴν ἀγρονομίαν. Οἱ ἀγροὶ καὶ τὰ λειθάδια κατέχουν τὰ 75% τῆς χώρας. Γεωργικὰ εἰδῆ παράγει τεῦτλα, γεώμηλα, σίτον καὶ διώρας εἰς μικρὰς ποσότητας, εἰς μεγαλυτέρας δὲ βρώμην, κρήτην καὶ σήκαλιν. Οἱ εὐφυῖς γεωργίδες τῆς Δανίας ἐπιδίδεται εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς γεωργίας χάριν τῆς τροφῆς τῶν πολυαρίθμων κτηνῶν. Οὕτως ἔχει ἀναπτυχθῆ μεγάλως ἡ κτηνοτροφία, εἰς οὐδεμίαν δὲ ἀλληγορίαν ἀναλόγως τῶν κατοίκων ὑπάρχουν τόσα μεγάλα ζῷα, ὅσα ἐν τῇ Δανίᾳ. Αριθμοῦνται 2%, ἑκατ. βόες καὶ ἀγελάδες, 1 ἑκατομ. χοιροὶ, 570 χιλ. ἵπποι, 15 ἑκατ. ὅρνιθες κ.ἄ. Η γεωργία καὶ ἡ κτηνοτροφία ἀσκοῦνται κατὰ ἐπιστημονικὸν καὶ παραδειγματικὸν τρόπον. Τὰ 5% τῆς ἔξαγωγῆς τῆς Δανιμαρκίας, συνίστανται εἰς κτηνοτροφικὰ προϊόντα (ζῶντα ζῷα, κρέας, λίπος, βούτυρον καὶ ψά).

ΦΡΥΝΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΕΑ. Ἐλλειψις δρυκτῶν ἀναγκάζει τὴν Δανιμαρκίαν νὰ εἰσάγῃ μεγάλας ποσότητας γαιάνθρακος καὶ σιδήρου. Καίτοι δὲ καὶ καταρράκται ἐλλείπουν, ἡ βιομηχανία ἔχει ἀναπτυχθῆ εἰς μεγαλύτερον βαθμὸν ἢ ἐν Ἑλλάδι. Αὕτη περιστρέφεται πρὸ πάντων εἰς τὰ κτηνοτροφικά εἰδῆ (γάλακτοκομία, βυρσοδεψία, χειροκτιοποία, οἰνοπνευματοποία, ζυθοποία). Ἔν ταῖς πόλεσιν, ἴδια ἐν Κοπενάγη, ἀκμάζει ἡ ὑφαντουργία καὶ ἡ μηχανουργία, περίφημος δὲ εἶνε ἡ κεραμευτικὴ τῆς Κοπενάγης (ἐκ πορ-

1. Φιόρδαι είνε στενοί καὶ βρέισσοι εἰς τὴν Ἕγραν εἰσιγωροῦντες κόλποι.

σελλάνης). Ή δὲ πρόοδος τῆς ναυπηγίας αὐξάνει τὸ Δανικὸν ναυτικόν.

Τῷ ἐμπόρῳ τῆς Δανιμαρκίας βαίνει αὐξανόμενον. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀποστέλλεται τὸ γῆμασι μέχρι τοῦ τρίτου τῶν προϊόντων, τὸ δὲ λοιπὸν εἰς τὴν Γερμανίαν, τὴν Σουηδίαν, τὴν Νορβηγίαν καὶ ἄλλας χώρας. Αἱ δὲ ἀποστέλλουσαι εἰς ταύτην χώραν εἶναι πρὸ πάσης ἡ Γερμανία, ἡ Ἀγγλία, ἡ Σουηδία καὶ αἱ Ἕνωμέναι πολιτεῖαι. Οἱ ἐμπορικὸς αὐτῆς στόλος εἶναι ἵσσος σχεδὸν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν (1 ἑκατ. τόν.).

Τὸ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐμπόριον εἶναι ἀσήμαντον

Συγκοινωνία. Πλὴν τῶν θαλασσίων ὁδῶν κατέχει καὶ δίκτυον αἰδηροδρομικὸν μεγαλύτερον τοῦ Ἑλληνικοῦ. Ἐκ Βερολίνου ἡ Ἀμβούργου δύναται τις νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Κοπεγάγην αἰδηροδρομικῶς εἴτε διερχόμενος διὰ τῆς Φιογίας, εἴτε διὰ τοῦ λιμένος τῆς Βαργεμούνδης (τῆς Γερμανίας) χωρὶς νὰ ἐνοχλήσῃ μὲ ἐπιθιβάσεις καὶ ἀποβιθάσεις ἀτμοπλοίου, τῆς ἀμάξοστοιχίας μεταφερομένης δι' εἰδικῶν ἀτμοπλοίων ἐκ τῆς μιᾶς ἔηρας εἰς τὴν ἄλλην.

Ιεράτεις. Κοπενάγη, ἐπὶ τῆς Ζηλανδίας καὶ κατὰ τὸν Σούνδην, πρωτ. τῆς Δανιμαρκίας καὶ ἡ πρώτη βιομήχανος καὶ ἐμπορικὴ πόλις ταύτης. Κατέχει τὸ $\frac{1}{5}$ ὅλου τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας (610 χιλ. μετὰ τῶν προαστείων) καὶ εἶναι τὸ πνευματικὸν καὶ οἰκονομικὸν κέντρον. Η ἑξαρετικὴ αὐτῆς θέσις ἐν τῇ μεταξὺ τῆς Βορείου καὶ Βαλτικῆς συγκοινωνίᾳ ἀπειλεῖται ἐκ τῆς νέας Γερμανικῆς διώρυχος τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου.

Αἱ λοιπαὶ πόλεις ὑπολείπονται κατὰ πολὺ. Η **Ααρούς** (60) εἶναι ἡ μεγίστη τῆς Κιμμερικῆς χερσονήσου, ἡ δὲ **Οδένση** (40) τῆς Φιογίας.

— Η Ἑλλὰς ἔχει γενικὸν προξενεῖον ἐν Κοπενάγῃ καὶ ὑποπροξενεῖα εἰς ἄλλας πόλεις.

Αἱ ἄπω Δανικαὶ χώραι. Απω Δανικαὶ χώραι εἶναι αἱ νῆσοι Φαιρόαι, ἡ Ισλανδία καὶ ἡ Γροιλανδία.

Αἱ **Φαιρόαι** νῆσοι (δηλ. τῶν προβάτων) κείνται πρὸς Β. τῆς Σκανδίας καὶ εἶναι βραχώδεις. Τὸ κλίμα αὐτῶν δὲν εἶναι πολὺ ψυχρὸν ἀναλόγως τοῦ γεωγρ. αὐτῶν πλάτους, ἀποστέλλουν δὲ εἰς τὴν μητρόπολιν ἔριον προβάτων καὶ ἰχθῦς. Τὰ αὐτὰ προϊόντα ἔχει καὶ ἡ γυμνὴ τὸ πλεῖστον καὶ ὑπὸ παγετώνων κεκαλυμμένη μεγάλη νῆ-

σος Ἰσλανδία (δηλ. χώρα τοῦ πάγου). Εἶναι ἔτι ἡφαιστειώδης (ἡφαιστειον Ἐκλα) μετὰ θερμῶν πηγῶν (αἱ Γκέϊσιρ). Ἡ γῆσος ἀριθμεῖ μόλις 8) χιλ. κ. καὶ ἔχει πρωτ. τὴν Ῥεύκιαβίκ (12). Διὰ καλωδίου συνδέεται μετὰ τῆς Σκωτίας.

Ἡ δὲ κατάψυχρος καὶ μεγίστη γῆσος τῆς Γῆς Γροινλανδία εἶναι ἡ βορειοτάτη χώρα τῆς γῆς κατοικεῖται μόλις ὑπὸ 13 χιλ. Εσκιμών κατὰ τὰς δυτικὰς ἀκτὰς.

2. ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ ή ΤΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΗΣ ΣΩΥΗΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ

Θέσις. Ἡ Σκανδινανίκη χερσόνησος εἶναι ἡ μεγίστη καὶ βορειοτάτη τῆς Εὐρώπης, βρεχομένη πρὸς Β. ὑπὸ τοῦ Βορ. παγωμένου ωκεανοῦ, Β.Δ. ὑπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ωκεανοῦ, πρὸς Δ. ὑπὸ τῆς Βορείου ἡ Γερμανικῆς θαλάσσης καὶ πρὸς Α. ὑπὸ τῆς Βαλτικῆς. Πρὸς Ν. εἶναι οἱ ἐνοῦντες τὴν Βόρειον θάλασσαν μετὰ τῆς Βαλτικῆς πόντοι Σκαγερράκης καὶ Καττεγάτης.

Τὸ Βόρειον ἀκρωτήριον εἶναι τὸ βορειότατον τῆς Εὐρώπης.

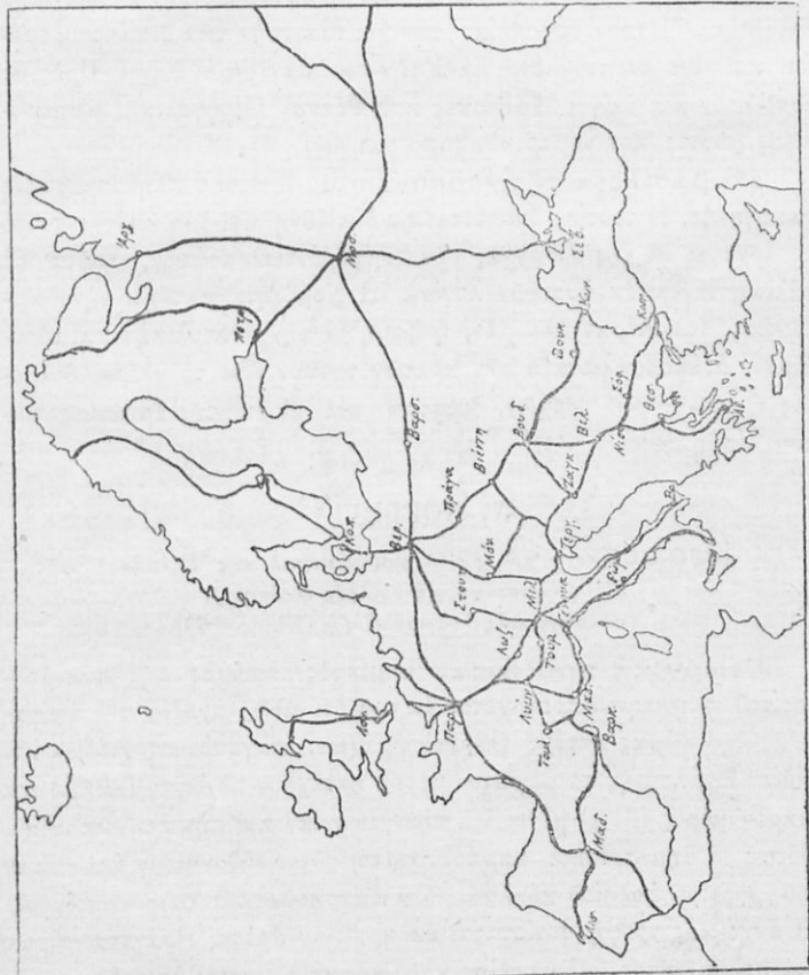
Επιγραφή. Μετὰ μῆκος τῆς χερσονήσου καὶ πρὸς τὴν δυτικὴν ἀκτὴν ἐκτείνεται ἡ ὁρεινὴ χώρα τῆς χερσονήσου, περιέχουσα ὑψηλὰ ὅρη, τὰ Σκανδινανίκα (ἰσούψη τῇ Ηλύδῳ), καὶ ὁροπέδια πλήρη παγετώνων (Φιέλδ). Πάντα τὰ ὅρη, ὡς καὶ πᾶσα ἡ ὑψηλὴ χώρα, συγίστανται ἐκ κρυσταλλικῶν πετρωμάτων, ἀρχαιοτάτης γεωλογικῆς περιόδου, ἡ μορφὴ ὅμως αὐτῶν διφείλεται εἰς τὰς ἐπενεργείας τῶν παγετώνων, συγχρόνων μετὰ τοῦ πρωτογενοῦς ἀνθρώπου. Τὸ Ν.Α. μέρος τῆς χερσονήσου εἶναι πεδιγόν.

Αἱ Ακταί. Οὐδεμία ἀλλη χώρα, οὐδὲ αὐτὴ ἡ Ἑλλάς, ἔχει τόσους δεσχισμένας ἀκτάς, δύον ἡ πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸν καὶ τὴν Βόρειον πλευρὰν τῆς χερσονήσου, κατὰ τὴν Νορβηγίαν (φιόρδαι) παρὰ τούτους κείται πλήθος νήσων καὶ νησίδων.

Ποταμοί. Οἱ ποταμοὶ τῆς χερσονήσου, πρὸς Δ. μέν, λόγῳ τῆς μικρᾶς αὐτῶν ἀναπτύξεως, εἶναι βραχεῖς καὶ καταρρακτώδεις, πρὸς Α. δὲ εἶναι μακρότεροι, ἀλλὰ μετὰ μικροτέρων καταρρακτῶν. Εἰς τὴν νότιον πεδινὴν χώραν ὑπάρχουν καὶ τρεῖς μεγάλαι λίμναι (Βενέρη, Βεττέρη καὶ Μαιλάρη).

Κλιμα. Τὸ κλίμα τῆς χερσονήσου διαφέρει κατὰ τὰς πλευρ

ράς αὐτῆς. Πρὸς Δ. εἶνε ὡκεάνειον μετὰ χειμώνων σχετικῶς ἥπιον ("Ιανουάρ.—1. μέχρι—5), τοῦτο δὲ ἔγεικα τῆς ἐπιδράσεως τοῦ θερμοῦ ἐγκολπίου ρέυματος οὕτω μέχρι τοῦ Βορείου ἀκρωτηρίου τὸν χειμῶνα οἱ λιμένες δὲν παγώνουν. Εἰς τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν ἐπίδρασις τοῦ Ρωσικοῦ ψύχους δὲν κωλύεται ὑπὸ τῆς στενῆς Βαλ-

Σιδηροδρομική δυνατότητα της Εύρωπης.

τικῆς θαλάσσης· αὕτη μάλιστα ἐπὶ πολλοὺς μῆνας καλύπτεται ύπό πυκνοῦ πάγου, εἰς δὲ τὴν Σουηδίαν τὸ κλῖμα εἶναι ψυχρόν.
Ωσαύτως αἱ βροχαὶ εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν εἶναι πολὺ περισσότεραι ἢ εἰς τὴν ἀνατολικήν.

Οικογονική Γεωγραφία

Βλάστησις. Ἡ χερσόνησος διαιρίνεται κατὰ τὴν βλάστησιν εἰς τρεῖς ζώνας: 1) τὴν ζώνην τῶν *Touνδρων* (δηλ. ἐλωδῶν πεδιάδων) πρὸς Β., 2) τὴν ζώνην δασῶν ἐν τῷ μέσῳ καὶ 3) τὴν ζώνην τῆς καλλιεργείας καὶ τῶν λειμάνων πρὸς Ν.

Πληθυσμός. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ἀποτελεῖται ἐκ τῶν *Noρβηγῶν* καὶ τῶν *Σουηδῶν*, οἱ ὅποιοι ἀνήκουν εἰς τὴν Γερμανικὴν ὁμοεθνίαν. Ἐχουν θρησκείαν τὴν χριστιανικὴν τῶν διαμαρτυρομένων καὶ εἶναι ἀνεπτυγμένοι κατὰ τὴν παιδείαν, ὡς οἱ Δανοί. Πρὸς Β. κατοικοῦν καὶ διάγοι: *Δάπωνες* καὶ *Φίννοι* (Μογγολικῆς καταγωγῆς), ζῶντες βίον νομαδικὸν (ύπὸ σκηνᾶς).

Τὰ βασέλεια τῆς χερσονήσου. Καίτοι ὁ πληθυσμὸς εἶναι δημοιογενής, ἐν τούτοις διαιρεῖται εἰς δύο ἔθνη καὶ δύο κράτη: τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν συμφερόντων τούτων, ταῦτα δὲ πάλιν γίνονται ἐκ φυσικῶν λόγων. Ἡ Νορβηγία κατέχει τὴν δυτικὴν καὶ στενοτέραν πλευράν, ἡ Σουηδία τὴν ἀνατολικὴν καὶ εὐρυτέραν. Διάφορον μεταξὺ τῶν κρατῶν τούτων εἶναι τὸ κλίμα, διάφορος ἡ πτῶσις τῶν βροχῶν, διάφορα καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτῶν κέρδη.

A) ΝΟΡΒΗΓΙΑ

[320 000 τετρ. χιλ. ($2\frac{1}{2}$ φορὰς μεγαλ. τῆς Ἑλλάδος).]

$2\frac{1}{2}$ ἑκατ. κατ. (ἡ Ἑλλὰς 6 ἑκατ.).

πυκνιστῆς πληθυσμοῦ 8 (ἡ Ἑλλὰς 46)]

Γεωργικὰ προϊόντα. Ὁ μικρὸς ἀριθμὸς τῆς πυκνότητος τοῦ πληθυσμοῦ προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι τὰ $\frac{3}{4}$ σχεδὸν τῆς ἐπιφανείας τῆς χώρας κατέχονται ὑπὸ βράχων, παγετώνων, χιόνων καὶ ἐλῶν. Τῆς λοιπῆς τὸ μέγιστον μέρος κατέχουν τὰ δάση (22%) καὶ μικρὸν μέρος (6%) μέγει διὰ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν. Οὕτως οἱ δημητριακοὶ καρποί, καίτοι οὔτοι εὐδοκιμοῦν καὶ πέραν τοῦ βορείου πολικοῦ κύκλου, δὲν ἐπαρκοῦν διὰ τοὺς κατοίκους. Ἡ ἐγχώριος τροφὴ συγίσταται ἐκ κριθίνου ἄρτου, εἰσάγεται ὅμως καὶ πολὺς σῖτος. Αἱ μεγάλαι καὶ συνεχεῖς βροχαὶ ἐπιτρέπουν τὴν παραγωγὴν βρώμης καὶ γεωμήλων εἰς μεγαλύτερον βαθμὸν ἢ ἐν Σουηδίᾳ. Πολὺ σπουδαιοτέρα εἶναι ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν δασῶν διὰ τὴν ναυπηγικήν, τὴν κατασκευὴν χάρτου καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, τὰ δποῖα καὶ ἔξαγονται:

Ικτηγοτροφέα, ἀλιεία καὶ γαυτειά. Σημαντικωτέρα τῆς γεωργίας είναι η κτηγοτροφία. Ὁ ἀριθμὸς τῶν βοῶν καὶ τῶν ἀγελάδων ὑπερβαίνει τὸ 1 ἑκατομ., πολλὰ δὲ είναι καὶ τὰ πρόβατα. Κτηγοτροφικὰ εἶδη ἔχουνται εἰς τὸ ἔξωτερικόν.

"Ετι σπουδαιοτέρα είνε ή ἀλιεία τῶν γάδων καὶ ἀρεγγῶν, εἰς τὴν ὅποιαν ἀσχολοῦνται 140.000 Νορβηγοί. Πλὴν τούτων πολλοὶ ἀφίνοντες ἐν καιρῷ τὰ ποίμνια αὐτῶν ἀσχολοῦνται εἰς προμήθειαν τούτων. Κατὰ τὴν παγκόσμιον παραγωγὴν τῶν ἵχθυών ή Νορβηγία κατέχει τὴν τρίτην θέσιν (μετὰ τὰς Ἡγωνέντας πολιτείας καὶ τὴν Ἀγγλίαν). Καίτοι δὲ μεγάλη είνε ή κατανάλωσις τούτων ἐν τῇ χώρᾳ, ἐν τούτοις τὰ ἐκ τούτων προϊόντα (ἐν οἷς τὸ μουρουνέλαιον) ἀποφέρουσι μεγάλα κέρδη εἰς τὴν χώραν.

Οι Νορβηγοί είναι τέλειοι γαυτικοί. Ο έμπορικός στόλος αύτῶν είναι μεγαλύτερος του έλληνικού (3600 πλοια χωρητικότητος 1.300 000 τόν.). και κατατάσσεται εἰς τὴν ἔκτην θέσιν μεταξὺ τῶν μεγάλων στόλων του κόσμου (πρὸ τοῦ μεγάλου πολέμου εἰς τὴν τετάρτην), εἰς τὴν πρώτην δὲ ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων. Ἐνγοεῖται δὲ οὗτος χρησιμοποιεῖται οὐ μόνον χάριν τῶν ἴδιων αύτῶν ἀναγκῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ ξένας ὑπηρεσίας.

·Ορυκτὰ καὶ βιομηχανέα. Τὰ χρήσιμα δρυκτὰ είναι πολυειδῆ, ιδίᾳ ἔμως δ σίδηρος καὶ δ χαλκός. Γαιώνθρακες ἐλλείπουν ἐν τελῶς, διὰ τοῦτο γίνεται χρησιμοποίησις τῶν καταρράκτων. Ἡ βιομηχανία ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς ἑγγύων οὐλης· οὗτως είναι διαδεδομένη ἡ βιομηχανία τῆς ξυλείας καὶ τῆς παρασκευῆς τῶν ἰχθύων.

^ο Αξιόλογος είτι πρόσωδος τῆς χώρας είνε καὶ ἡ ἀκμάζουσα περιήγησις τῶν ξένων ἀνὰ τὰς ὥραιότητας τῶν παμπληθῶν φιορδῶν.

Τὸ ἐμπόριον. Η Νορβηγία ἔχει την πιο
ρετική, ιχθυϊκή και κτηνοτροφική, εἰσάγει δὲ δημητριακούς καρπούς,
ἀποικιακά, γαλάνθρακας και βιομηχανικά προϊόντα. Η δεξιά της
γινήσεως του ἐμπορίου είναι ἀγάλογος πρὸς τὴν τῆς Ελλάδος (780
έκατ. φρ. διὰ τὸ εἰσαγωγικὸν και 1 $\frac{1}{2}$, δισεκατ. διὰ τὸ ἔξαγωγι-
κόν), τὸ ἐμπορικὸν ὅμως γεωτικὸν είναι κατὰ πολὺ ἀνώτερον
(2.400 χιλ. τόν.).

Τὸ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐμπόριον εἶναι μικρόν· τῷ 1923 εἶχεν ως ἔξις (κατὰ χιλιάδ. δρχ.):

<i>Ελσαγωγὴ ἐξ Ἑλλάδος</i>	<i>Ἐξαγωγὴ</i>
Ἐλαιόι καὶ ἔλαιούχον....3.496	Ἴχθυες μὴ γνωποί.....5.156
Βέζλανοι.....50	Ἐλαια καὶ γάλατα.....1.478
Ἐν δλφ 3.546	Χάριτης κ.τ.λ.....1.843

Ἐν δλφ 9.124

ΠΙΟΛΕΙΣ. Χριστιανία (260), πρωτ., σπουδαιότατος λιμήν καὶ πρώτη βιομήχανος πόλις.

Βέρογεν (90), ἡ μεγίστη ἀλιευτικὴ ἀγορὰ τῆς Εὐρώπης.

Τρόνδζεμ (50), ἐμπορικὸς λιμήν.

Χάμερφεστ, δι βορειότατος λιμήν καὶ πόλις τῆς Εὐρώπης.

Συγκοινωνία. Πλὴν τῶν θαλασσίων ὁδῶν ἀγουσι σιδηροδρ. γραμμαὶ εἰς Βέργεν καὶ Τρόνδζεμ, ἀλλη δ' εἰς τὴν Σουηδίαν.

— Τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχει γενικὸν προξενεῖον ἐν Χριστιανίᾳ καὶ προξενεῖον ἐν Βέργεν.

μ) B) ΣΟΥΗΔΙΑ

[448.000 τετρ. χιλ. ἥτοι $\frac{3}{2}$ φορᾶς μεγαλυτ. τῆς Ἑλλάδος
5.600 χιλ. κατ., ἥτοι δλίγον μικροτ. τῆς Ἑλλάδος].

Καὶ ἐνταῦθα δι πληθυσμὸς εἶνε ἀραιὸς λόγῳ τῶν κλιματικῶν δρῶν καὶ τῆς πενιχρότητος μεγάλου μέρους τῆς χώρας. Ἀξιοπαρατήρητον εἶνε δὲ ἐξ ἑκατέρων τῶν χωρῶν τούτων μεταναστεύουν ἑτησίως 50.000 ἀνθρωποι, κυρίως εἰς τὰς Ἡγαμένας πολιτείας.

Γεωργία καὶ κτηνοτροφία. Πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς ἐπιφανείας τῆς Σουηδίας (52%) κατέχουν τὰ δάση, τὰ 35% εἶνε ἄγονα, μόλις δὲ τὰ 12% προορίζονται διὰ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν. Οἱ δημητριακοὶ καρποὶ κατὰ τὰ πεδινὰ μέρη τῆς Σουηδίας εὐδοκιμοῦν καλύτερον ἦν Νορδηγία· ιδίως ἡ Νότιος Σουηδία εἶνε δι σιτοβολῶν τῆς χώρας. Ἐξάγει βρώμην καὶ εἰσάγει σῖτον καὶ σήκαλιν. Τεῦτλα καὶ καπνὸς εἶνε βάσις ἀκμαίας τούτων βιομήχανίας, 20 δὲ ζαχχαροποιεῖα ἀσχολοῦν πολλοὺς ἐργάτας. Κύριος δημαρχὸς τῆς Σουηδίας εἶνε τὰ μεγάλα αὐτῆς δάση. Ἡ Σουηδία εἶνε ἡ δασωδεστέρα χώρα τῆς γῆς μετὰ τὴν Ἰαπωνίαν. Ἡ ξυλεία εἶνε τὸ πρῶτον εἶδος τῆς ἐξαγωγῆς, οὐδεμία δὲ ἀλλη χώρα κερδίζει ἐκ τοῦ εἰδούς τούτου τόσα χρήματα, δσα ἡ Σουηδία (830 ἑκατ. φρ. τῷ 1919).

Οὐχί ἀσήμαντος εἶνε καὶ η̄ διατροφὴ τῶν βοῶν καὶ ἀγελάδων,
εὐγοῖκωτέρους ὅρους ἔχουσα ἐνταῦθα η̄ ἐν Νορβηγίᾳ.

Ορυκτὰ καὶ βιομηχανέα. Η Σουηδία κατέχει μεγάλα κοιτάσματα σιδήρου (ιδίως ἐν τῷ βορρᾷ). Περιζήτητοι ἔτι εἰνε οἱ ἐκ παλαιοτάτων πετρωμάτων λίθοι (γρανίτης κ.ἄ.) διὰ οἰκοδομάς καὶ κοσμήσεις. Προμηθευομένη δὲ ἀνθρακα ἀλλαχόθεν χρησιμοποιεῖ τὸν σίδηρον διὰ τὴν ἑαυτῆς βιομηχανίαν. Ως κινητήριος δύναμις χρησιμοποιοῦνται καὶ οἱ καταρράκται. Πολυάριθμα είνε τὰ πρωτήρια (τὰ μέγιστα τοῦ κόσμου), πολλὰ δὲ τὰ σκευοποιεῖα, τὰ χαρτοποιεῖα, τὰ πυρειοποιεῖα κ. ἄ.

Ἐμπόρεον καὶ στόλος. Κύρια ἔξαγωγικὰ προϊόντα εἰνε
ἔχουσία ἀκατέργαστος καὶ κατειργασμένη, χάρτης, σίδηρος καὶ μεταλ-
λεύματα, μηχαναῖ, ξύφα ξῶντα, βούτυρον καὶ τυρός. Εἰσαγωγικά
δὲ εἰνε δημητριακοὶ καρποί, γαιάνθρακες, ἀποικιακά, ἀκατέργα-
στος ὅλη δὲ ὄφαντουργίαν καὶ ἄλλα βιομηχανικὰ ἀντικείμενα.

Τὸ ἐμπορικὸν αὐτῆς γαυτικὸν εἶναι ἀξιόλογον· ἀποτελεῖται ἐκ 2.900 πλοίων (1.150 γχλ. τόγ., ἀνώτερου τοῦ Ἑλληνικοῦ).

Τὸ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐμπόριον εἶχε τῷ 1923 ὡς ἔξηγε
(κατὰ χιλ. δρχ.)

Συγκοινωνέα. Η ἑσωτερική συγκοινωνία τελεῖται ἐν μέρει μὲν ὑπὸ τῶν ποταμῶν, τῶν διωρύχων καὶ τῶν λιμνῶν (ἡ λίμνη Βενέρη εἶναι εἰκοσαπλασία τῆς Πρέσπας), ἐν μέρει δὲ ὑπὸ τῶν αἰδηροδρόμων γραμμῶν καὶ τῶν ἀμαξιτῶν δόδων, ἔχουσῶν ἔκτασιν κατὰ πολὺ μεγαλυτέραν τῶν τῆς Νορβηγίας. Ωσαύτως ἡ κίνησις τῶν Σουηδικῶν λιμένων εἶναι μεγαλυτέρα τῶν Νορβηγικῶν, λίαν δὲ διαδεδομένη εἰς τὸν λαδὺν ἢ τηλεφωνικὴν συγκοινωνίαν.

Πόλεις. Στοιχόλιμη (380), πρωτ., ἐπὶ νησίδων τῆς λίμνης Μαιάρης; σπουδαιότερον κέντρον τῆς συγκοινωνίας τῆς Βαλτικῆς. Ωσάύτως ἔδρα βιομηχανική καὶ ἐμπορική.

Γοθεμβούργον (Gothenburg, 180), δεύτερος λιμήν τῆς Σου-

ηδίας καὶ προτιμότερος διὰ τὴν συγκοινωνίαν μετὰ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.

Μάλμο (100), κατὰ τὴν Σουνδηγή καὶ ἀντικρὺ τῆς Κοπενάγης. Διὰ ταύτης ἡ σύντομος συγκοινωνία μετὰ τῆς Δανικαρκίας καὶ τῆς Γερμανίας.

— "Ελληνικὴ πρεσβεία διπάρχει ἐν Στοκχόλμῃ καὶ προξενεῖα ἐν Γοθεμδιόργῳ καὶ Μάλμο.

3. ΑΙ ΝΕΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΙ ΤΗΣ ΒΑΛΤΙΚΗΣ

Αἱ κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς Βαλτικῆς νέαι δημοκρατίαι ἀπεσπάσθησαν τοῦ Ρωσικοῦ κράτους καὶ ἐσχηματίσθησαν μετὰ τῶν παγκόσμιον πόλεμον. Εἶνε δ' αὕται ἡ **Φινλανδία**, ἡ **Εσθονία**, ἡ **Λεττονία** καὶ ἡ **Λιθουανία**.

α. **Φινλανδία** (διπλασία τῆς Έλλάδος κατὰ τὴν ἔκτασιν, ὅπερ τὰ 3 ἑκατ. κατ.). Ἡ βορειότερα αὕτη δημοκρατία δριζεται ὅπὸ τῆς Σουηδίας, τῆς Νορβηγίας καὶ τῆς Ρωσίας, ἐκτείνεται δὲ πρὸς Β. μέχρι τοῦ Βορ. παγωμένου ωκεανοῦ. Πρὸς Ν. βρέχεται ὅπὸ τοῦ Φιγγικοῦ κόλπου.

Τὸ ἔδαφος αὐτῆς εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον χαμηλὸν καὶ πετρώδες. Καλύπτεται ὅπὸ ἑλῶν καὶ λαδυρίνθου λιμνῶν, μετρουμένων κατὰ χιλιάδας.

Τὸ κλῖμα καὶ ὁ οἰκογονικὸς αὐτῆς πλοῦτος εἶνε ὅμοια πρὸς τὰ τῆς Σουηδίας. Ἡ γεωργία εἶνε μικρά, ἡ δὲ κτηνοτροφία σπουδαιότερα. Τὰ 50 % τῆς χώρας κατέχουν τὰ δάση, ἐκ δὲ τῶν δρυκτῶν δλίγος μόνον σίδηρος ἔξορύσσεται. Ἡ βιομηχανία ὅμως δὲν ἔχει τὴν πρόσδοτὸν τῆς Σουηδίας.

Οἱ κάτοικοι, οἱ **Φίννοι**, εἶνε Μογγολικῆς καταγωγῆς, ἔχοντες θρήσκειαν χριστιανικὴν (τῶν διαιρατυρομένων). Κατοικοῦν κατὰ χωρία ἡ μικρὰς πόλεις. Ἡ μόνη μεγάλη καὶ νέα πόλις εἶνε ἡ **Ελσιγγφόρση** (185), κατὰ τὸν Φιννικὸν κόλπου.

— "Ἐν Ἐλσιγγφόρσῃ διπάρχει ἔδρα γενικοῦ προξενείου τῆς Έλλάδος.

β. **Εσθονία** (Τὸ ἥμισυ τῆς Έλλάδος, 1.700.000 κατ.). Ἡ δημοκρατία αὕτη ἐκτείνεται πρὸς τὴν νοτίαν παραλίαν τοῦ Φιγγικοῦ κόλπου. Καὶ ἐνταῦθα διπάρχουν ἔλη καὶ λίμναι τινές. Οἱ "Εσθο-

νες είνε συγγενεῖς πρὸς τοὺς Φίγγους καὶ κατοικοῦν ὡς καὶ ἐκεῖνοι κατὰ χωρία. Κύρια προϊόντα είνε δημητριακοὶ καρποί, λιγον καὶ κάνγαδις.

Κατὰ τὸν Φιγγικὸν κόλπον καὶ ἀπέναντι τῆς Ἐλσιγγφόρσης είνε δὲ ἐμπορικὸς λιμὴν *Ρεβάλ* (140).

γ) **Λεττονέα.** Αὕτη είνε κατά τε τὴν ἔκτασιν καὶ τὸν πληθυσμὸν διάλιγον μεγαλυτέρα τῆς Ἐσθονίας (2 ἑκ.), Κάτοικοι είνε οἱ Λεττοὶ καὶ οἱ Λίθονες, Προϊόντα είνε ὅμοια πρὸς τὰ τῆς Ἐσθονίας.

Ἐγταῦθι είνε αἱ ἐκβολαὶ τοῦ Ῥωσικοῦ ποταμοῦ Δύνα. Εἰς τὰς ἐκβολὰς τούτου είνε δὲ ἐμπορικὴ πόλις *Ρίγα* (300). Αὕτη πρὸ τοῦ πολέμου ἦτο γῇ μεγαλυτέρα πόλις καὶ δὲ σπουδαιότατος λιμήν ἐν τῇ Βαλτικῇ μετὰ τὴν Πετρούπολιν, σήμερον δὲ ἔτι ἐξάγονται διὰ ταύτης Ῥωσικὰ προϊόντα.

Λιβάον (Libau), ἔδρα ἑλλην. γενικοῦ προξενείου.

δ) **Λιθουανέα.** Καὶ αὕτη είνε μικροτέρα τῆς Ἑλλάδος κατά τε τὴν ἔκτασιν καὶ τὸν πληθυσμὸν. Συνορεύει μετὰ τῆς Ῥωσίας, τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Γερμανίας.

Οἱ κάτοικοι αὐτῆς, οἱ Λιθουανοί, είνε σλάβοι, πρωτ. δὲ είνε τὸ *Κόβνον* (93).

ΒΟΡΕΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ ΤΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΡΩΣΙΑ

[100; ἑκατ. κατ.]

Μέγεθος καὶ ἔκτασις. Η Βορειοανατολικὴ Εύρωπη κατέχει σχεδὸν τὸ γῆμισυ τῆς δλῆς Εύρωπης (ἰδ. δρια καὶ θαλάσσιον διαμελισμὸν ἐν τῷ χάρτῃ). Μικρὸν βορειότατον αὐτῆς μέρος εὑρίσκεται εἰς τὴν βόρειον ψυχρὰν ζώνην (ώς καὶ τῆς Φιγλανδίας, τῆς Σουηδίας καὶ τῆς Νορβηγίας).

Διάπλασις τοῦ ἐδάφους. Αν ἔξαιρέσωμεν τὴν χερσόνησον Κόλαν πρὸς Β. καὶ τὴν Ταυρικὴν (ἢ Κριμαϊκὴν) πρὸς Ν., δληγὴ ή Β.Α. Εύρωπη, μέχρι τῶν Ούραλίων ὁρέων, είνε ἐκτεταμένον βαθύπεδον, φέρον μόνον λόφους εἰς δλίγα μέρη καὶ κυματοειδῆ νηφώματα. Τμῆμα πρὸς τὴν Κασπίαν θάλασσαν είνε χαμηλότερον τῆς θαλασσίας ἐπιφανείας.

"**Γεωδασία.** Πολλοὶ καὶ μεγάλοι ποταμοὶ ῥέουν ἐγταῦθα, οἱ

όποιοι κατά τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ἔτους εἶνε πλωτοί. Εἰς τὸν Βόρ. παγωμένον ὡκεανὸν ἐκβάλλοντι ὁ Πεισχόρας καὶ ὁ Δουΐνας. Εἰς τὸν Φιννικὸν κόλπον ἐκβάλλει ὁ βραχὺς ἀλλὰ πολύύδρος Νέβας, πηγάζων ἐκ τῆς μεγίστης τῶν λιμνῶν τῆς Εὐρώπης Λαδόγας. Εἰς τὸν Εῦξειγὸν ἐκβάλλοντι ὁ Δνεῖστερος καὶ ὁ Δνεῖπερ (π. Δάναπρις). Εἰς τὴν Ἀζοφικὴν θάλασσαν ὁ Δάων (π. Τάναις), εἰς δὲ τὴν Κασπίαν ἐκβάλλοντι ὁ Βόλγας (δηλ. μέγας), ὁ μέγιστος ποταμὸς τῆς Εὐρώπης, καὶ ὁ Ουράλης, ἀμφότεροι πολυύχθυες.

ΙΚΛΑΣΙΕΑ. Τὸ κλῖμα τῆς Β.Α. Εὐρώπης εἶνε ψυχρὸν (ἰδίᾳ πρὸς Β.) καὶ ἡπειρωτικόν. Μόνον ἡ νότιος πλευρὰ τῆς Κρημαϊκῆς χερσονήσου ἔχει κλῖμα εὔκρατον, ὥστε νὰ εύδοκιμοῦν αἱ ὀπώραι.

ΗΙΟΕΔΟΝ ΤΟΥΣ ΕΘΝΑΦΟΙΟΥΣ. Τὸ ἔδαφος κατὰ τὸ ποιὸν αὐτοῦ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ κλῖμα, δύναται νὰ δικιρεθῇ εἰς 3 τιμήματα (ώς καὶ ἐν τῇ Σλανδιγιανικῇ χερσον.).

1) τὸ τιμήμα τῶν *Toυνδρῶν*, κατὰ μῆκος τοῦ παγωμένου ὡκεανοῦ. Αὗται κατὰ τὸν μακρότατον ἔνταῦθα χειμῶνα (8—9 μῆνες) μεταβάλλονται εἰς ἐκτάσεις πάγων.

2) τὸ δασῶδες τιμήμα, κατὰ τὴν μέσην ζώην. Τὰ δάση κατέχουν τὰ 39 % τῆς ολης ἐπιφανείας (ἴσον τῇ Βαλκανικῇ χερσονήσῳ). Κατὰ τὸ βορειότερον μέρος ἐπικρατοῦν τὰ βελονόσουλα δένδρα, κατὰ δὲ τὸ νοτιώτερον τὰ πλατύφυλλα.

3) τὸ καλλιεργημένον καὶ τὸ στεππῶδες, πρὸς Ν. Τὸ καλλιεργημένον ἐκτείνεται δυτικῶς τοῦ ποταμοῦ Δάων, τὸ δὲ στεππῶδες πρὸς τὴν Κασπίαν. Πλὴν τῶν συγήθων ἡμέρων ζόφων ζῶσιν ἔνταῦθα πολλαὶ κάμηλοι, ἐνῷ πρὸς βορρᾶν ιδιάζουν οἱ τάρανδοι.

Κάτωκος. Οἱ κύριοι κάτοικοι τῆς Β.Α. *Ψωσίας* εἶνε οἱ *Ρώσοι*, σλαβικὸς λαός. Οὗτοι διακρίνονται εἰς τοὺς *Μεγάλους Ρώσους*, τοὺς *Δευκούς* *Ρώσους* καὶ τοὺς *Μικρούς Ρώσους* ή *Ουρανούς*. Κατοικοῦν ἔτι Τουράγιοι λαοί (Φίγνοι, Κιργήσιοι, Τάταροι, Καλμούκοι), ἐλθόντες ἐνταῦθα ἐκ τῆς Ασίας, ώς καὶ *Ιουδαῖοι*, *Γερμανοί* καὶ *Ἐλληνες* (γῦν ἔτι περὶ τὰς 400 χιλ.). Θρησκεία ἐπικρατεῖ ἡ δρυθρόδοξος χριστιανική.

Πολιτικὴ κατάστασις. Πρὸ τοῦ παγκοσμίου πολέμου οἱ θλον τὸ *Ρωσικὸν* κράτος περιελάμβανε πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς ολης γηῆς ξηρᾶς. Η Εὐρωπαϊκὴ *Ψωσία* περιελάμβανε πλὴν τῆς σήμερον καὶ τὰς Βαλτικὰς χώρας, τὴν Βεσσαραβίαν καὶ τὸ μέγιστον μέρος

τῆς Πολωνίας. Ἡ οἰκονομικὴ καταστροφὴ τῆς χώρας ταῦτης ἡ δποία ἐπηκολούθησε τὴν κατὰ τοῦ τσαρισμοῦ ἐπανάστασιν ἥτο τοι- αύτη, ὥστε δὲν περιωρίσθη αὕτη ἐνταῦθα, ἀλλ᾽ ἐπεξετάθη εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην. Διότι μέγας πλοῦτος προϊόντων ἀγαγκαιοτάτων εἰς τὸν ἄνθρωπον ἔξήρχετο εἰς τὰς λοιπὰς χώρας, ιδίως σιτηρῶν, ἀξίας ἑκατομμυρίων καὶ δισεκατομμυρίων φράγκων. Ἡτο ἡ πρώτη χώρα τῆς γῆς μετὰ τὰς Ἕγυμένας πολιτείας κατὰ τὸν πλοῦτον τῶν δη- μητριακῶν καρπῶν, κατὰ τὴν σήκαλιν μάλιστα ἡ πρώτη. Μόλις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ νέα Ῥωσία ὑπὸ τὸ πολίτευμα τῆς σοβιε- τικῆς δημοκρατίας ἤρχισε νὰ ἀναλαμβάνῃ.

Καίτοι ἡ Ῥωσία τῷ 1917 εἶχε διαμεισθῆ εἰς πολλὰ κράτη, ἐν τούτοις κατὰ τὸ 1923 ἡγώθησαν τινὰ τούτων ἐκ νέου καὶ ἀπετέλε- σαν τὰς Ἑγυμένας σοβιετικὰς δημοκρατέας. Τὴν ἔνω- σιν ταῦτην ἀποτελοῦσιν αἱ ἔξης χώραι· 1) ἡ Σοβιετικὴ Ῥωσία· 2) ἡ Δευτηρὴ Ῥωσία (πρὸς Α. τῆς Πολωνίας)· 3) ἡ Ουκρανία· 4) αἱ Καυκάσιοι δημοκρατίαι, δηλ. ἡ Γεωργία, ἡ Ἀρμενία καὶ τὸ Ἀζερμπαϊζάν.

Ως Εὐρωπαϊκὴν Ῥωσίαν θεωροῦμεν τὰς τρεῖς πρώτας χώρας, περὶ τῶν ὁποίων ὁ λόγος.

Γεωργία. Κυρία ἀσχολία τῶν Ῥώσων εἶνε ἡ γεωργία, ἀσκουμένη κατὰ τὰ γότια αὐτῆς μέρη. Καλλιεργοῦνται παντοῖα εἴδη δημητριακῶν καρπῶν, ιδίᾳ ἡ σήκαλις, ὁ ἀραβόσιτος καὶ ὁ σίτος (ἡ παραγωγὴ τούτων τῷ 1923 ἥτο 5 ἑκατ. τόν., πρὸ τοῦ πολέμου 17 ἑκατ.). Παράγονται ἔτι γεώμηλα (15 ἑκατ. τόν.), λι- νον, κάνναβις, τεῦτλα, καπνὸς καὶ ἄ. Πολλοὶ ἀσχολοῦνται καὶ εἰς τὴν ὄλοτομίαν, ἡ δὲ ἀπόδοσις τῆς ἔυλείας εἶνε μεγάλη.

Εκτηγνοτροφέα. Ἡ κτηγνοτροφία εἶνε σπουδαία, ιδίως κατὰ τὰς ἀνατολικὰς στέππας. Πρὸ τοῦ πολέμου ἡ Ῥωσία ἥτο ἡ πρώτη χώρα τῆς γῆς κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἵππων, ἡ πρώτη δὲ τῆς Εὐ- ρώπης κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν βιοῶν, τῶν ἀγελάδων καὶ τῶν προβά- των. Μεγάλη ἔτι ἦτο καὶ ἡ παραγωγὴ τοῦ μέλιτος.

Ορυκτὰ καὶ βιομηχανέα. Ὁλίγα μέρη τῆς Ῥωσίας κρύπτουν δρυκτά. Τὰ Ουράλια ὅρη ἔχουν παντοῖα μέταλλα, χρυ- σόν, ἄργυρον, χαλκόν, πλατίναν, σίδηρον, ὡς καὶ γαιάνθρακας καὶ δρυκτὸν ἄλας· ταῦτα ὅμως ἔχουν τοπικὴν σπουδαιότητα, διότι λόγῳ τῆς ἀποστάσεως τῶν δρέων τούτων ἀπὸ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης

δὲν δύνανται νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον. Σίδηρος καὶ μαγνήσιον ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν Νότιον Ρωσίαν, ἥ ἐκμετάλλευσις δὲ τούτων ἥρχισεν ἐσχάτως διαστηριωτέρᾳ σημαντικῇ ποσότητῃ τῶν δρυκτῶν τούτων ἔξαγεται εἰς τὴν Γερμανίαν.

Ἡ βιομηχανία, ἥ δποια πρὸ τοῦ πολέμου εἶχεν ἐπιτελέσει σημαντικὰς προόδους, περιορίζεται σήμερον εἰς τὴν οἰκιακήν. Ἡ ἀλλοτε δραστηρία ὑφαντουργία καὶ μηχανουργία διατελοῦν σήμερον ἐν παρακμῇ.

Ἐμπόριον καὶ συγκοινωνία. Τὸ ἐμπόριον τῆς Ρωσίας, τὸ δποῖον πρὸ τοῦ πολέμου ἦτο ἕωθεν τοῦ πόλεμου εἶχε νεκρωθῆ ἐγγενέως. Μόλις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἥρχισε νὰ κινήται καὶ νὰ ἀναλαμβάνῃ τὰς διακοπείσας ἐμπορικὰς σχέσεις μετὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν.

Ἡ ἐσωτερικὴ συγκοινωνία δὲν εὑρίσκεται ἐν ἀκμῇ τὸ σιδηροδ. δίκτυον εἶνε σχετικῶς ἀραιόν, δδοὶ δὲ καλαὶ εἶνε σπάνιοι. Αἱ διάρυχες ἔτι, παρ^τ ὅλον τὸ πεδιγόν τοῦ ἐδάφους, εἶνε ἐλάχισται· καὶ εἶνε μὲν οἱ ποταμοὶ πλωτοί, ἀλλὰ καὶ οὔτοι τὸν χειμῶνα παγώνουν. Ως πρὸς δὲ τὴν ἐξωτερικὴν συγκοινωνίαν ἡ Ρωσία, καίτοι ἀπτεται σπουδαιοτάτων θαλασσῶν, ἔχει μειονεκτικήν θέσιν, ἕδιως διὰ τῆς ἐδρύσεως τῶν νέων παρὰ τὴν Βαλτικὴν χωρῶν. Μικρὰ μόνον ἔξοδος διαμένει πρὸς τὸν Φινινόν κόλπον, ὅπου ἡ Πετρούπολις. Οἱ Βόρειοι ὄγκειαν δεῖται τὸ μετὰ τῆς Ασίας ἐμπόριον. Μικρὰν σπουδαιότητα ἔχει καὶ ὁ ὑπερσιβηρικὸς σιδηροδρομος, ὁ δποῖος εἶχεν ἐδρυθῆ διὰ στρατηγικοὺς σκοπούς. Αἱ σπουδαιότεραι σχετικῶς θάλασσαι εἶνε ἡ Αζοφικὴ καὶ ὁ Εὗξεινος, καίτοι τὰ πλοῖα, ἵνα φθάσουν εἰς τὴν Μεσόγειον, εἶνε ἡγαγκασμένα νὰ διέλθουν διὰ τῶν στρατηγικῶν σημείων τοῦ Βοσπόρου καὶ τοῦ Ἐλλήσποντου. Οἱ παρὰ τὰς θαλάσσας ταύτας λιμένες εἶνε σπουδαιότατοι καὶ διὰ τὴν Ἐλλάδα, διότι διὰ μέσου τούτων τελεῖται ἡ μετὰ τῆς Ἐλλάδος συγκοινωνία, διὰ τούτων δὲ ἀγέκαθεν ἐτελεῖτο ἡ ἐξαγωγὴ τῶν δημητριακῶν καρπῶν διὰ τὴν χώραν γῆμῶν (διακοπεῖσα κατὰ τὰ πολεμικὰ καὶ μεταπολεμικὰ ἔτη).

Τὸ μετὰ τῆς Ἐλλάδος ἐμπόριον τῷ 1923 εἶχεν ως ἔξῆς (κατὰ χιλ. δρ.).

<i>Eλοαγωγὴ εἰς Ἑλλάδος</i>		<i>Ἐξογωγὴ εἰς Ἑλλάδα</i>	
Μίσταξι ἐν γάνει.....	150	Δημητριακοὶ καρποὶ.....	91.723
Δέρματα.....	30	Χαριάριον.....	1.147
Ἐν δλφ	154	Κτηνοτροφικὰ (δέρματα, ἔριεν).....	773
		Ἐν δλφ	94.119

ΙΙΙ. Όλεις. 1) Ἐν τῇ Σοβιετικῇ Ῥωσίᾳ.

Μόσχα ($1\frac{1}{2}$ ἑκατ. κατ.), ἐν τῷ κέντρῳ τῆς χώρας, ἀρχαία καὶ ἐκ νέου γῦν πρωτ. τῆς Ῥωσίας. Ἡ πρώτη βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ πόλις, κέντρον τῶν σιδηροδρ. γραμμῶν.

Πετρούπολις, ἰδρυθεῖσα τῷ 1703 ὑπὸ τοῦ Πέτρου τοῦ Μεγάλου παρὰ τὸν μυχὸν τοῦ Φιννικοῦ κόλπου καὶ τὸν ποταμὸν Νέδαν (ἡ κεφαλὴ τῆς Ῥωσίας). Διετέλεσεν ὡς πρωτ. τῆς γιγαντιαίας Ῥωσίης αὐτοκρατορίας ὑπὲρ τὰ 200 ἔτη. Πρὸ τοῦ πολέμου ἡρίθμει 2 ἑκατ. κατ., γῦν δὲ περὶ τὰς 700 χιλ.

Αρχάγγελος (35), λιμὴν ἐν τῷ Βορείῳ παγωμένῳ ωκεανῷ, συνδεόμενος μετὰ τῆς Μόσχας διὰ σιδηροδρόμου.

Μουρμάνσκη, νέος λιμὴν τοῦ Βορείου ωκεανοῦ, δὲ βορειότατος τῆς Ῥωσίας καὶ δὲ βορειότατος σιδηροδρ. σταθμὸς τῆς γῆς (65° 6'. γεωγρ. πλ.).

Καζάν (175), κατὰ τὸν Βόλγαν, βιομηχανικὴ πόλις καὶ κέντρον τοῦ μετὰ τῆς Σιβηρίας σιδηροδρόμου.

Νίστρι—Νοβγορόδδ (80), σπουδαιότατον ἄλλοτε κέντρον τοῦ Εὐρωπαϊκο-ασιατικοῦ ἐμπορίου. Ἐνταῦθα ἐγίνοντο αἱ μέγισται τοῦ κόσμου ἐμπορικαὶ πανγγύρεις.

Σαράτοβον (200), λιμὴν κατὰ τὸν Βόλγαν.

Τούλα (140), βιομηχανικὴ πόλις τῆς σιδηρουργίας.

Άστροχάν (150), κατὰ τὸ δέλτα τοῦ Βόλγα, κέντρον τῆς ἀλιείας τῶν ἵχθυών τοῦ ποταμοῦ. Ἐνταῦθα παρασκευάζεται τὸ μαῦρον χαϊδύριον. Σταθμὸς τοῦ μετὰ τῆς Ηερσίας καὶ Σιβηρίας ἐμπορίου.

Ροστόβιον (150) καὶ *Ταϊγάνιον* (80), παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Δών, ἐμπορικαὶ πόλεις τῆς Αζοφικῆς, εἰς τὰς ὁποίκις πρότερον κατώκουν πολλοὶ Ἐλληνες ἐμποροὶ (γῦν δλίγοι).

Νοβορωσίσκη (60), σπουδαῖος λιμὴν τοῦ Εὐξείγου πρὸς τὸν Καύκασον.

Αικατερινοδάρ (100), μεσόγειος καὶ πρὸς τὸν Καύκασον.

2) Ἐν τῇ Λευκῇ Ῥωσίᾳ.

Μίνσκη (120), κέντρον σιδηροδρομικόν.

3) Ἐν τῇ Οὐκρανίᾳ.

Κίεβον (450), πρωτ. τῆς Οὐκρανίας, παρὰ τὸν Δνεῖπερ, ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανική.

Χάρκοβον (250), ἐμπορικὴ πόλις τῶν δημητριακῶν καρπῶν.

Αլικατερινοσλάβη (200), ἐπὶ τοῦ Δνεῖπερ, κέντρον ἐμπορίου.

Οδησσός (500), ὁ σπουδαιότατος ἐμπορικὸς λιμὴν ἐν τῷ Εὐξείνῳ, καὶ ἡ πρώτη ἀγορὰ τῶν δημητριακῶν καρπῶν.

Σεβαστούπολις (60, ἡ Χερσὸν τῶν Βυζαντινῶν χρόνων), ἐμπορικὸς λιμὴν ἐν τῇ Κριμαίᾳ.

Συμφερόπολις (70), ὡσαύτως ἐν τῇ Κριμαίᾳ.

— *Ελληνικὴ πρεσβεία* ὑπάρχει ἐν Μόσχῃ, *προξενεῖα* ἐν Πετρούπολει, Μόσχῃ, Κιέβῳ, *Οδησσῷ*, *Ταϊγανίῳ*, *Αλικατερινοδάρῳ*, *Νοβορρωσίσκῃ*, *Ροστοβίῳ*, *Σεβαστούπολει* καὶ *ὑποπροξενεῖα* εἰς ἄλλας πόλεις.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Νοτια Εύρωπη.

1. Ιταλία.....	Σελ.	5
2. Τὰ κράτη τῆς Ηυρηναϊκῆς χερσονήσου.....	»	15
α) Τὸ βασίλειον τῆς Ἰσπανίας.....	»	16
β) Ἡ δημοκρατία τῆς Πορτογαλίας.....	»	21

Δυτικὴ Εύρωπη

1. Γαλλικὴ δημοκρατία.....	»	24
2. Τὸ ἡνωμένον βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας.....	»	35

Κεντρικὴ Εύρωπη

1. Τὸ βασίλειον τοῦ Βελγίου.....	»	42
2. Τὸ μέγα δουκᾶτον τοῦ Δονξεμβούργου.....	»	46
3. Κάτω χῶραι ἢ τὸ βασίλειον τῆς Ὀλλανδίας.....	»	46
4. Τὸ Γερμανικὸν κράτος.....	»	51
5. Ἐλβετία.....	»	61
6. Αὐστρία.....	»	64
7. Τσεχοσλοβακία.....	»	67
8. Ούγγαρία	»	69
9. Ρουμανία.....	»	71
10. Πολωνία.....	»	75

Βόρειος Εύρωπη

1. Δανιμαρκία	»	77
2. Σκανδινανϊκὴ χερσόνησος.....	»	80
α) Νορβηγία.....	»	82
β) Σουηδία.....	»	84

3. Αἱ νέαι δημοκρατίαι τῆς Βαλτικῆς	»	86
α) Φινλανδ'α	»	86
β) Ἐσθονία	»	86
γ) Λεττονία	»	87
δ) Λιθουανία	»	87
<i>Βορειοανατολικὴ Εὐρώπη ἢ Εὐρωπαϊκὴ Ρωσία</i>		87

ΠΑΡΟΡΑΜΑ

Ἐν σελ. 54 στίχ. 29 ἀντὶ 10 ἐλευθέρων πολιτειῶν ἀνάγνωθι 18 ἐλευθέρων πολιτειῶν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΑΡΡΗ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

Κατά τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τοῦ 'Υπουργείου
τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

ΔΙΑ ΤΗΝ Β' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΖΗΚΑΚΗ
ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ—ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
1924

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

		Δεμ.
Σαρρῆ Ἰω.	Γεωγραφία τῶν Ἡπείρων (Παγκόσμιος)	Δρ. 50.— 60.—
»	Τὰ Παλιρροϊκὰ φαινόμενα τοῦ Εύριπου	Δρ. 2.50
»	Χάρτης τῆς Ἀττικῆς (νεώτατος). Δεμένος εἰς βιβλίον	5.—
»	πρὸς ἀνάρτησιν ... Δρ.	22.—
»	Αλφαριθμητικὸς Ὁδηγὸς τῆς Ἀττικῆς..... Δρ.	30.— 6.50
»	Οἰκον. Γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος	10.—
»	» » τῆς Εὐρώπης	10.—
Κυπρίου Θεοδ.	Γαλλοελληνικὴ Ἐμπορικὴ Επιστολογραφία..... Δρ.	20.— 30.—
Βουτιερίδη Ἡλ.	Ιστορία τῆς Νεοελλήν. Λογοτεχνίας. (Ἐκδίδεται εἰς τεύχη, ἔξεδόθησαν τεύχη τρία). Ἐκαστον..... Δρ.	10.—
Σκόκου Κων.	Νεοελληνικὴ Ἀνθολογία (Τὰ ἐκλεκτότερα ποιήματα τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος). Μὲ εικόνας καὶ βιογραφίας 168 ποιητῶν. Τόμοι 2..... "Ἐκαστος τόμος..... Δρ.	40.—

Τεμάχται δρ. 10.

